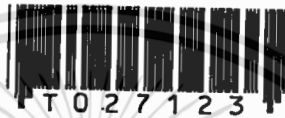

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ.2533)
ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ADMINISTRATORS' AND INSTRUCTORS' OPINIONS TOWARDS VOCATIONAL
CERTIFICATE B.E.2530 (FIRST REVISION B.E.2533), ARTS AND
CRAFTS, DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION

นายเลิศ วุฒิชชาติปรีชา

MR.LERT WOODTICHARTPREECHA

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

จพ.

ค 8๕1 ค

๕๖๓๙

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2539

ISBN 974-621-492-6

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 27123

วัน, เดือน, ปี..... 1.1 ก.พ. 2540

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ADMINISTRATORS' AND INSTRUCTORS' OPINIONS TOWARDS VOCATIONAL
CERTIFICATE B.E.2530 (FIRST REVISION B.E.2533), ARTS AND
CRAFTS, DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

1996

ISBN 974-621-492-6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา
นักศึกษา	นายเลิศ วุฒิชชาติปรีชา
ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร. รวีวรรณ ชินะตระกูล
ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร. วราพรพรรณ น้อยสุวรรณ รองศาสตราจารย์ ดร. ไพศาล หวังพานิช
ระดับการศึกษา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา
ภาควิชา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.	2539

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ด้านหลักสูตร สภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร และความเหมาะสมของการจัดเนื้อหาวิชาตลอดหลักสูตร การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิค และวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมจำนวน 57 คน กลุ่มอาจารย์ผู้สอนจำนวน 125 คน ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยสอบถามรายละเอียด 3 ประการ คือ งานบริหารหลักสูตร งานการดำเนินงานการเรียนการสอนตามหลักสูตร และงานสนับสนุนส่งเสริมการใช้หลักสูตร โดยจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์

ผลการวิจัยมีดังนี้

ความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับระดับความเหมาะสมที่มีต่อหลักสูตรมีความคิดเห็นความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เกี่ยวกับระดับความเหมาะสมที่มีต่อสภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรมีความคิดเห็นความเหมาะสมในระดับปานกลาง และด้านความเหมาะสมของการจัดเนื้อหาทฤษฎีวิชาตลอดหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับระดับความเหมาะสมที่มีต่อหลักสูตร ผลปรากฏว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนการเปรียบเทียบด้านสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ผลปรากฏว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ในการปรับปรุงหลักสูตรควรพิจารณาความคิดเห็นที่แตกต่างกันของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร รายละเอียดองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรอีกทั้งความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหลักสูตร ที่มีระดับความเหมาะสมปานกลาง เพื่อปรับให้สูงขึ้น ซึ่งจะทำให้การนำหลักสูตรไปใช้มีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

Thesis Title Administrators' and Instructors' Opinions
Towards Vocational Certificate B.E. 2530
(First Revision B.E. 2533), Arts and Crafts,
Department of Vocational Education

Student Mr.Lert Woodtichartpreecha

Thesis Advisor Associate Professor Dr.Raviwan Shinatrakool

Thesis Co-Advisors Dr.Warapan Noisuwan
Associate Professor Dr.Paisarn Wangphanich

Level of Study Master of Industrial Education in Vocational
Administration

Department Industrial Education King Mongkut's Institute
of Technology Ladkrabang

Year 1996

ABSTRACT

The study deals with viewpoints of administrator and instructors towards the Vocational Certificate Course B.E. 2530 (First Revision B.E. 2533) of Arts and Crafts The concerned points are general situation of teaching-learning management and appropriateness of the whole course content

The sampling groups are 57 administrators and 125 instructors of Vocational Colleges, Technical Colleges, and Arts and Crafts Colleges, The questionnaires used focus on 3 items : course management, teaching-learning operation, and implementation of the course.

The results of the study are following :

Administrators and instructors thought that the course was appropriate at the average, and the teaching-learning management was appropriate at the average as well. For the subject contents of the whole course, the instructors thought that the appropriateness was at the average.

Comparison of administrators and instructors thoughts on course appropriateness was that the differentiated with outstanding matters ; but on teaching-learning management, there were not any differences.

For course development, the different viewpoints of the administrators and instructors should be considered as well as the course components, and all the average appropriateness : by Improvement of those at the average to the Letterment, it is hoped that the implementation of the course will be more appropriate and efficient.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. เมธี ปิณฑานนท์ อาจารย์ที่ให้คำปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. รวีวรรณ ชีเนตระกุล อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือ ให้ความเอาใจใส่ ตรวจสอบแก้ไขและให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ ตลอดจนให้กำลังใจและติดตามความก้าวหน้าอยู่เสมอ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ไผศาล หวังพานิช และ ดร. วราพรพร น้อยสุวรรณ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ให้ข้อมูล ให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย รูปแบบการวิจัย การนำสถิติมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

กราบขอบพระคุณ อาจารย์เอก จุจันทร์ และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจและให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย และขอขอบคุณผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลเป็นอย่างดี

แรงบันดาลใจที่ทำให้ผู้วิจัยมีความมานะพยายาม จนสามารถดำเนินการวิจัยสำเร็จ คือบุคคลในครอบครัวทุกคน ตลอดจนเพื่อน ๆ และผู้เกี่ยวข้องที่ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา จึงขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

เลิศ วุฒิสาทิปรีชา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III
กิตติกรรมประกาศ	V
สารบัญ	VI
สารบัญตาราง	IX
บทที่	
1. บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	6
สมมติฐานการวิจัย	6
คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	7
2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	9
ความหมายของหลักสูตร	10
ความสำคัญของหลักสูตร	12
ความหมายของการบริหารหลักสูตร	14
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น มุทศศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533)	16
โครงสร้างของหลักสูตร	18

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร	18
บทบาทหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรและงานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร	21
3. วิธีดำเนินการวิจัย	37
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	38
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
การสร้างเครื่องมือ	43
การทดลองใช้แบบสอบถาม	43
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	46
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	48
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	51
ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร ..	76
ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในด้านหลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	88

บทที่	หน้า
5. สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ	109
สรุปผลการวิจัย	111
ตอนที่ 1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	111
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตร	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1	
พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม และสภาพทั่วไปของ	
การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	111
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร	115
ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อ	
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง	
ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในด้านความ	
เหมาะสมของหลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอน	
ตามหลักสูตร	118
อภิปรายผลการวิจัย	119
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	119
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตร และสภาพทั่วไปของ	
การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	120
ตอนที่ 3 ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์	
ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530	
(ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม	
ในด้านความเหมาะสมของหลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัด	
การเรียนการสอนตามหลักสูตร	128
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้	132
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	135
ภาคผนวก	143
ประวัติผู้เขียน	199

สารบัญตาราง

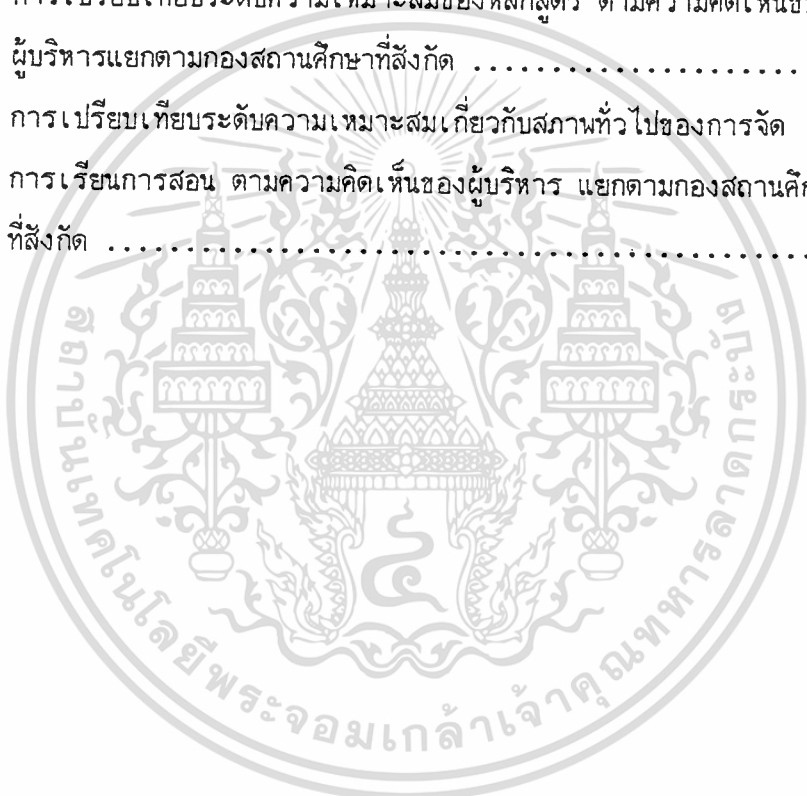
ตารางที่		หน้า
1.	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์ จำแนกตามสถานศึกษาที่สังกัด	49
2.	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มครู-อาจารย์ผู้สอน จำแนกตามกลุ่ม วิชาที่สอน	50
3.	ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม	52
4.	ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ที่มีต่อสภาพทั่วไปเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ..	57
5.	สรุปความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม	63
6.	สรุปความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ที่มีต่อสภาพทั่วไปเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ..	66
7.	ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการจัด เนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์ ตลอดหลักสูตร ..	69
8.	ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการจัด เนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ ตลอด หลักสูตร	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
9. ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการจัด เนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรม ตลอด หลักสูตร	74
10. ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคใน การใช้หลักสูตรในด้านสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ที่เกี่ยวกับบุคลากร	77
11. ความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคใน การใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับห้องปฏิบัติงาน	78
12. ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคใน การใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับวัสดุ-อุปกรณ์	79
13. ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคใน การใช้หลักสูตรในด้านความเหมาะสมของหลักสูตรที่เกี่ยวกับหลักการหลักสูตร	80
14. ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคใน การใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับจุดหมายหลักสูตร	81
15. ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคใน การใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับการแบ่งหมวดวิชาตาม โครงสร้าง	82
16. ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคใน การใช้หลักสูตรในด้านการจัดเนื้อหารายวิชาตลอดหลักสูตร	84
17. ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคใน การใช้หลักสูตรในด้านหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร	85
18. ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ในการใช้หลักสูตรในด้านเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร	87
19. การเปรียบเทียบระดับความเหมาะสมของหลักสูตร ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร และครู-อาจารย์	89
20. การเปรียบเทียบระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัด การเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์	92

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
21.	การเปรียบเทียบระดับความเหมาะสมของหลักสูตร ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครู-อาจารย์ แยกตามกองสถานศึกษาที่สังกัด	95
22.	การเปรียบเทียบระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัด การเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ แยกตาม กองสถานศึกษาที่สังกัด	99
23.	การเปรียบเทียบระดับความเหมาะสมของหลักสูตร ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารแยกตามกองสถานศึกษาที่สังกัด	102
24.	การเปรียบเทียบระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัด การเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร แยกตามกองสถานศึกษา ที่สังกัด	105

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาของประเทศไทย ปัจจุบันมีบทบาทสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อรองรับความเจริญเติบโตและการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปสู่การพัฒนาประเทศในระบบอุตสาหกรรมใหม่ โดยเฉพาะงานอาชีพสาขาต่าง ๆ กรมอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานหนึ่งของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาด้านอาชีพสาขาต่าง ๆ เพื่อผลิตกำลังคนตั้งแต่ระดับแรงงานทั่วไปจนถึงระดับแรงงานฝีมือ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษา เพื่ออาชีพตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2539) ที่กำหนดไว้โดย "มุ่งเร่งรัดจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพในทุกระดับ และประเภทการศึกษา"

การจัดการศึกษาวิชาชีพของกรมอาชีวศึกษา มีหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอน 3 ระดับคือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อผลิตกำลังคนระดับแรงงานฝีมือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) เป็นการผลิตกำลังคนที่มีความชำนาญเฉพาะด้านในระดับช่างเทคนิค หรือระดับกึ่งนักวิชาการ โดยเปิดทำการสอน 5 ประเภทวิชาคือ ช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม เกษตรกรรม และศิลปหัตถกรรม ทั้งนี้หลักสูตรประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม เป็นหลักสูตรหนึ่งที่เปิดสอนในระดับ ปวช. ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา เพื่อสนองตอบงานอาชีพและการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ซึ่งนับว่ามีความจำเป็นต่อความเปลี่ยนแปลงและความเจริญเติบโตในการพัฒนาประเทศอย่างยิ่ง

ในปี พ.ศ. 2532 กรมอาชีวศึกษา ได้กำหนดนโยบายเป็นแนวทางการดำเนินงาน ถือเป็นหลักปฏิบัติ เพื่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนด้านอาชีวศึกษา โดยกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงาน 10 ประการ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู-อาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาได้ดำเนินการไปในทิศทางเดียวกันคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. สันองความต้องการตลาดแรงงาน โดยดำเนินการแนะแนวการศึกษาต่อ การ
มีงานทำ จัดระบบการทำงานให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา จัดตลาดนัดแรงงาน
2. จัดการเทคโนโลยีใหม่ เป็นการส่งเสริมความคิดและการทำงานร่วมกัน
ระหว่างครู-อาจารย์กับนักศึกษา โดยใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
พัฒนารูปแบบการสร้างเครื่องมือเครื่องใช้
3. ส่งเสริมอาชีพอิสระ โดยจำลองร้านค้าให้นักศึกษาได้ทดลองฝึกงาน ตลอดจน
จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมอาชีพอิสระในแต่ละภาค
4. การสอนระยะสั้นสู่ประชา ได้มีการจัดหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น เพื่อนำไปฝึก
อบรมให้กับประชาชนทั่วไป
5. พัฒนาหลักสูตรสื่อการสอน ได้มีการพัฒนาหลักสูตรสื่อการสอนใหม่ ๆ โดยการ
ให้การสนับสนุนแก่สถานศึกษา ในการคิดค้นสิ่งประดิษฐ์การเรียนการสอนขึ้น ใช้เองใน
สถานศึกษา
6. งานครบวงจร ได้มาตรฐาน เน้นการส่งเสริมให้มีการฝึกฝนฝีมือหรือทักษะให้
สามารถสร้างผลิตภัณฑ์ได้อย่างมีคุณภาพ มีมาตรฐาน
7. เร่งคุณภาพงานนักศึกษา โดยเร่งรัดพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้ตรงกับความต้องการ
ของสังคมและตลาดแรงงาน
8. พัฒนาคู - อาจารย์ เน้นการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้แก่
ครู-อาจารย์ พัฒนาให้มีความก้าวหน้าและทันสมัยต่อเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง
9. ประสานสัมพันธ์มวลชน เน้นการประชาสัมพันธ์การจัดการด้านอาชีวศึกษาให้
มีประสิทธิภาพเพื่อความเข้าใจและความร่วมมือจากทุกฝ่าย
10. เพิ่มประสิทธิภาพผลการวิจัย โดยสนับสนุนให้สถานศึกษารวบรวมข้อมูล
เพื่อการวิจัยและพัฒนาศูนย์ข้อมูลที่จะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในงานวิจัย เพื่อพัฒนา
ด้านการจัดอาชีวศึกษา¹

จากนโยบายการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน ของกรมอาชีวศึกษาดังกล่าว ชี้ให้เห็นถึงแนวทางการนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษา ให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่ง สจัด อุทรานันท์ กล่าวว่า การใช้หลักสูตรมีงานหลักอยู่ 3 ประการคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. งานบริหารและบริการหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเตรียมบุคลากร การจัดครูเข้าสอน การทำการสอนตามหลักสูตร การบริหารและบริการวัสดุหลักสูตร การบริหารหลักสูตรภายในโรงเรียน
2. การดำเนินงานการเรียนการสอนตามหลักสูตร ประกอบด้วย การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น การจัดทำแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย การนิเทศ และการติดตามผลการใช้หลักสูตร การจัดตั้งศูนย์วิชาการ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร²

จากงานหลัก 3 ประการในการนำหลักสูตร ไปใช้จะสอดคล้องกับคำกล่าวของ วิชัย วงษ์ใหญ่ เกี่ยวกับการนำหลักสูตร ไปใช้ในสถานศึกษาที่ว่า "ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญมาก คุณภาพการศึกษาจะดีหรือไม่เพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา คุณแจ่งสำคัญของการนำหลักสูตร ไปใช้อันดับแรกจึงอยู่ที่ครูใหญ่ในฐานะผู้บริหารและบริการหลักสูตร"³ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สงบ ลักษณะ ในด้านการบริหารหลักสูตรเป็นการวางแผนและการจัดการ การใช้ทรัพยากรทุกด้านที่มีอยู่อย่างฉลาดทั้งในด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และเทคนิควิธีต่าง ๆ เพื่อให้ครูเกิดความสะดวกในการปฏิบัติตามหลักสูตร ให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ครบถ้วน⁴ นอกจากนั้นแล้ว สังต์ อูทรานันท์ ยังได้กล่าวถึงบุคลากรอื่น ๆ ภายในโรงเรียน ซึ่ง ได้แก่ บรรณารักษ์ นักเทคโนโลยีทางการศึกษา นักวัดผล นักแนะแนว ต่างก็มีบทบาทในการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร อันจะช่วยทำให้หลักสูตรประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้มากที่สุด โดยการกระทำในสิ่งต่อไปนี้

1. ปฏิบัติงาน ในหน้าที่ที่ตนเองรับผิดชอบอย่างเต็มที่
2. ให้ความช่วยเหลือหรือให้บริการแก่ครูผู้ใช้หลักสูตรอย่างเต็มที่⁵

ฉะนั้นการบริหารหลักสูตรเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำ และเป็นการจัดการศึกษาที่ต้องใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อสนองตอบต่อตลาดแรงงานและการพัฒนา

ประเทศ การบริหารหลักสูตรจึงเป็นภารกิจที่สำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา จะต้องศึกษาและเข้าใจวิธีการดำเนินการ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามเนื้อหา และกระบวนการของหลักสูตรที่กำหนดไว้

ในปีการศึกษา 2533 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศทดลองใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ซึ่งมีการปรับปรุงระบบการจัดการเรียนการสอนจากระบบ 4 ภาคเรียน เป็นระบบ 2 ภาคเรียน ในหนึ่งปีการศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง และมีระยะเวลาในการเรียนแต่ละภาคเรียนมากขึ้น เนื่องจากระบบการจัดการเรียน 4 ภาคเรียน จากการประเมินผลการใช้หลักสูตรของกรมวิชาการ ปี พ.ศ. 2533 พบว่า "การจัดการเรียนการสอนไม่สามารถสนองตอบการปฏิบัติงานได้อย่างแท้จริง เนื่องจากระยะเวลาในการเรียนและการฝึกงานไม่เหมาะสม"⁶

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ได้มีการปรับปรุงระบบการจัดการเรียนการสอนจากระบบ 4 ภาคเรียน เป็นระบบ 2 ภาคเรียน และปรับเนื้อหารายวิชาตามหลักสูตรเป็นระบบ 2 ภาคเรียนเข้าด้วยกัน ซึ่งทำการเปิดสอนในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา รวม 35 แห่ง

จากความสำเร็จและเหตุผลความจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตรดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับความเหมาะสมที่มีต่อการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในด้านการบริหาร การจัดการเรียนการสอน และความเหมาะสมของเนื้อหา สอนตอบความต้องการของอาชีพและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปมากน้อยเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้างในการใช้หลักสูตร อีกทั้งเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นและแนวความคิดในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา ควรจะเป็นไปในรูปแบบใดจึงจะเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคมและอาชีพงานอย่างแท้จริง ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณา แก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรในโอกาสต่อไปให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้การจัดการอาชีวศึกษามุ่งบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และจุดมุ่งหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในด้านหลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในด้านหลักสูตร สภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร และความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชาตลอดหลักสูตร
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในด้านหลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรจำแนกตามตำแหน่ง และสังกัด

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยประเภทการสำรวจความคิดเห็น โดยมุ่งที่จะศึกษาเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร การจัดเนื้อหาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม และการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนรวม 35 แห่ง โดยสำรวจความคิดเห็นผู้บริหารที่รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน ที่รับผิดชอบการจัดการสอนตามหลักสูตร เฉพาะในปีการศึกษา 2535 เนื่องจากหลักสูตรดังกล่าวได้นำไปใช้ในสถานศึกษาเป็นระยะเวลา 3 ปี ครบตามหลักเกณฑ์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้

สำหรับตัวแปรต้นและตาม ที่ทำการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน ที่มีต่อหลักสูตรประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ระดับ ปวช. ตัวแปรต้นได้แก่

ตำแหน่ง สังกัด ตัวแปรตามได้แก่ ความเหมาะสมของหลักสูตรสภาพทั่วไปของการจัดการเรียน การสอนตามหลักสูตร ความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชาตลอดหลักสูตร

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำหลักการของ สังกัด อูทรานันท์ ซึ่งได้สรุปไว้ว่า "หลักสูตรจะมีประสิทธิภาพ เพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับผู้นำไปใช้" ซึ่งการใช้หลักสูตรมีงานหลักอยู่ 3 ประการคือ

1. งานบริหารและบริการหลักสูตร
2. การดำเนินงานการเรียนการสอนตามหลักสูตร
3. งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

ผู้วิจัยได้นำหลักการ การใช้หลักสูตร 3 ประการข้างต้นมาเป็นแนวทางในการสร้าง กรอบแนวคิด ซึ่งได้ปรับปรุงให้เหมาะสมกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ

1. หลักสูตร
2. สภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร
3. ความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชาตลอดหลักสูตร

สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐาน โดยอาศัยกรอบแนวคิดทางทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานดังนี้

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมในด้าน หลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแตกต่างกัน จำแนกตาม ตำแหน่งและสังกัด

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับความหมาย และคำจำกัดความของนิยามบางคำที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยขอให้ความหมายดังต่อไปนี้

1. หลักสูตร หมายถึง แผนการเรียนการสอนที่จัดมวลงประสพการณัไว้เพือให้ผูเรียนเกิดการเรียนรู้ และมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงตามจุดประสงค์ของการเรียน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้องค์ประกอบของ โครงสร้างหลักสูตร และหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร
2. โครงสร้างหลักสูตร หมายถึง กรอบมาตรฐานของหลักสูตรที่ใช้กำหนดมวลงประสพการณัในการจัดรายวิชาต่าง ๆ
3. หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร หมายถึง ข้อกำหนดที่เป็นหลักสำหรับผู้นำหลักสูตรไปใช้เพือให้การใช้หลักสูตรบรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้
4. หลักสูตร ปวช. หมายถึงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม
5. หมวดวิชาชีพ หมายถึง วิชาแกนวิชาชีพ ซึ่งจำเป็นสำหรับการเรียนการสอนประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ดังรายละเอียดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533)
6. หมวดวิชาเลือก หมายถึง วิชาเลือกอาชีพที่กำหนดไว้ให้ผูเรียนเลือกเรียนในประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ดังรายละเอียดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533)
7. สถานศึกษา หมายถึง วิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนในประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม
8. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชา ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา
9. ผู้สอน หมายถึง อาจารย์ผู้ทำหน้าที่สอนรายวิชาต่าง ๆ หรือควบคุมดูแลการปฏิบัติกิจกรรมในรายวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹ กรมอาชีวศึกษา, รายงานประจำปี 2530 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2533), หน้า 7 - 10.

² สวัสดิ์ อุทรานันท์, พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร (กรุงเทพฯ : เซนต์เตอร์พับลิคเคชั่น, 2528), หน้า 262.

³ วิชัย วงษ์ใหญ่, พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2523), หน้า 196.

⁴ สงบ ลักษณะ, "การศึกษาสถานภาพการวางแผนการเรียนวิชาอาชีพและการใช้แหล่งวิทยาการ และสถานประกอบการตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น 2521," เอกสารวิชาการ (กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2524), หน้า 39.

⁵ สวัสดิ์ อุทรานันท์, เรื่องเดิม, หน้า 277.

⁶ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, รายงานประเมินผลการทดลองการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 สำนักทดสอบทางการศึกษา , 2533.

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา เป็นรูปแบบของกระบวนการบริหารและการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือฝึกทักษะและให้ความรู้กับผู้เรียนในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพได้ อย่างไรก็ตามผู้ให้ความหมายของการอาชีวศึกษาไว้หลากหลาย เช่น การศึกษาเพื่อการมีงานทำหรือการศึกษาเพื่ออาชีพ¹ การศึกษาเพื่อเตรียมบุคคลากรด้านฝีมือระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าปริญญาสำหรับอาชีพหนึ่ง หรือกลุ่มอาชีพหนึ่ง² เป็นต้น ไม่ว่าความหมายของการอาชีวศึกษาจะเป็นอย่างไร การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการอาชีวศึกษา สิ่งที่สำคัญคือหลักสูตรเปรียบเสมือนแบบแผนที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษานำไปจัดการเรียนให้กับผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

การจัดการอาชีวศึกษาของประเทศไทย มีหน่วยงานรับผิดชอบในการจัดการศึกษาหลายหน่วยงาน เช่นสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงมหาดไทย กองฝึกอบรมวิชาชีพ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นต้น การจัดการศึกษาของหน่วยงานต่าง ๆ ดังกล่าวจะมีลักษณะของการจัดที่มีรูปแบบแตกต่างกันไป แต่อย่างไรก็ตามกระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษาวิชาชีพให้กับเยาวชนและประชาชน โดยเฉพาะกรมอาชีวศึกษาซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพสาขาต่าง ๆ เพื่อผลิตกำลังคนตั้งแต่ระดับแรงงานทั่วไปจนถึงระดับแรงงานฝีมือ โดยได้ดำเนินการจัดการศึกษาวิชาชีพทั้งในระบบและนอกระบบ

การจัดการศึกษาวิชาชีพของกรมอาชีวศึกษา ที่จัดในระบบมีหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นหลักอยู่ 3 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อผลิตกำลังคนระดับแรงงานฝีมือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นการผลิตกำลังคนที่มีความชำนาญเฉพาะด้านในระดับช่างเทคนิค หรือระดับกึ่งนักวิชาการ โดยเปิดทำการสอน 5 ประเภทวิชา คือช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม เกษตรกรรม และศิลปหัตถกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม เป็นหลักสูตรหนึ่งที่เปิดสอนในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา เพื่อสนองตบงานอาชีพและการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ซึ่งนับว่ามีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศอย่างยิ่ง แต่อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนจะบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้ และมีประสิทธิภาพหรือไม่ สิ่งที่สำคัญที่ผู้เกี่ยวข้องในการนำหลักสูตรไปใช้จะต้องทราบคือหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การบริหารและการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งจะขอก้าวไปโดยสังเขปดังนี้

ความหมายของหลักสูตร

Cater V. Good กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง

1. เนื้อหาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษา เพื่อให้จบชั้นหรือรับประกาศนียบัตรในหมวดวิชาสำคัญ
2. เค้าโครงทั่วไปของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอน ซึ่ง โรงเรียนจัดให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีความรู้จบชั้นหรือได้ประกาศนียบัตร เพื่อให้สามารถเข้าเรียนต่อทางอาชีพต่อไป
3. กลุ่มวิชาและประสบการณ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งนักเรียนได้เล่าเรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียนหรือสถานศึกษา³

Hilda Taba กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง แนวทางในการเตรียมการเพื่อที่จะให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นสมาชิกที่สามารถสร้างสรรค์ผลผลิตให้แก่วัฒนธรรมนั้น⁴

Bobbitt ได้ให้คำนิยามของหลักสูตรไว้ว่า "หลักสูตรคือรายการของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเด็กและเยาวชนจะต้องทำและจะต้องประสบโดยการพัฒนาความสามารถเพื่อจะทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดี และเหมาะสำหรับการดำรงชีวิตในวัยผู้ใหญ่"⁵

Caswell and Campbell กล่าวว่า หลักสูตรคือมวลประสบการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนจัดให้แก่เด็ก ภายใต้การแนะนำของครู⁶

Smith , Stanley and Shores กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ลำดับของประสบการณ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งจัดขึ้นในโรงเรียนเพื่อวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนให้คิดและกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง⁷

Shane and Meswain กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึงผลรวมของประสบการณ์การเรียนรู้ ทักษะนิสัยและเจตคติ ซึ่งเด็กได้รับเป็นส่วนหนึ่งของตัวเขา และนำไปใช้ในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ควบคุมพฤติกรรมของเขา⁸

Neagley and Evans กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึงประสบการณ์ทั้งหมดที่ได้วางไว้ และจัดให้โดยโรงเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ตามความสามารถของนักเรียนเหล่านั้น⁹

Ragan and Shepherd กล่าวว่า หลักสูตร ประกอบด้วยประสบการณ์ที่ทุกชนิดของเด็กที่โรงเรียนรับผิดชอบ ความหมายนี้จะรวมไปถึงรายวิชาที่เปิดสอน เอกสารซึ่งระบุรายละเอียดของหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนซึ่งเป็นตัวกลางสำหรับถ่ายทอดหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์ของแต่ละคน¹⁰

Trump and Miller กล่าวว่า หลักสูตรคือ "กิจกรรมการเรียนการสอนชนิดต่าง ๆ ที่เตรียมการไว้และจัดให้แก่เด็กนักเรียนโดยโรงเรียนหรือระบบโรงเรียน"¹¹

Krug กล่าวว่า วิชา หลักสูตรประกอบด้วยสื่อกลางของการเรียนการสอนที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อให้โอกาสแก่นักเรียนได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่ผลผลิตทางการเรียนที่พึงปรารถนา¹²

เมธี ปิลันธนานนท์ ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า เป็นผลรวมของการศึกษาที่วางแผนและจัดขึ้นไว้อย่างมีระบบเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ขึ้นระหว่างผู้เรียนกับระบบการสอน เพื่อเป็นการนำไปสู่การเรียนรู้¹³

ภิญโญ สารธร ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า "หลักสูตร คือโครงการการศึกษาที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อเตรียมนักเรียน เยาวชนของชาติให้เป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพของสังคม"¹⁴

สุมิตร คุณานุกร ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรในระดับโรงเรียน หมายถึง โครงการที่จะประมวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน ไม่ว่าจะภายในและภายนอกโรงเรียนก็ตาม เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้¹⁵

จากความหมายดังกล่าว หลักสูตรเปรียบเสมือนแบบแผน โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ เพื่อเป็นแนวทางให้สถานศึกษานำไปจัดการเรียนให้กับผู้เรียน บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ความสำคัญของหลักสูตร

จากความหมายของหลักสูตร จะเห็นได้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญยิ่งในการจัดการศึกษา เพราะหลักสูตรได้รวมจุดมุ่งหมายของการศึกษาในแต่ละระดับ เนื้อหาสาระ และประสบการณ์ทั้งหลายของผู้เรียน เข้าไว้ด้วยกัน หลักสูตรจึงเป็นรากฐานของการเรียนการสอน ซึ่งจะมีผลให้นักเรียน ได้รับความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี

มีนักวิชาการศึกษาได้กล่าวเน้นถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ เช่น

กาญจนา คุณารักษ์ กล่าวว่า

หลักสูตรเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ปรัชญาหรือความมุ่งหมายในการจัดการศึกษามบรรลุสมความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรเป็นข้อกำหนดและแนวปฏิบัติให้บรรลุความสำเร็จ หลักสูตรทำให้สังคมเปลี่ยนแปลงได้ เพราะเมื่อประเทศชาติต้องการที่จะสร้างคุณลักษณะของประชาชนในชาติให้เป็นอย่างไร รัฐบาลก็สามารถที่จะกำหนดจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาที่จะพัฒนาและสร้างสรรค์ให้เยาวชน เป็นไปตามที่ชาติต้องการ¹⁶

ธำรง บัวศรี กล่าวว่า

หลักสูตรเป็นหัวใจของการศึกษา ทั้งนี้ เพราะหลักสูตรเป็นสิ่งชี้ให้เห็นว่า โรงเรียนมีความมุ่งหมายในการให้การศึกษาแก่เด็กอย่างไร และสามารถให้ความรู้ สร้างเสริมทักษะและทัศนคติในด้านใดบ้าง สิ่งต่าง ๆ ที่ประมวลไว้ในหลักสูตรเป็นเสมือนหนึ่งแนวทางที่ช่วยให้ทราบได้ทันทีว่า การศึกษาที่จัดให้แก่นักเรียนนั้นไปในทางใด มีผลต่อตัวเด็กและต่อสังคมมากน้อยเพียงใด¹⁷

Calen J. Saylor and William M. Alexander กล่าวว่า "หลักสูตรเป็นเสมือนแผนภูมิการเดินทางและตารางที่ยึดหยุ่นได้ในการดำเนินการศึกษา หลักสูตรจะถูกสร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญทางเนื้อหาวิชา การบริหารโรงเรียนและวิชาการต่าง ๆ ทางด้านการศึกษา

ระดับชั้นต่าง ๆ รวมกัน"¹⁸

สังัด อุทรานันท์ ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประกอบของหลักสูตรที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะส่งเสริมการใช้หลักสูตรให้ประสบความสำเร็จจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. เหตุผลและความจำเป็นของหลักสูตร
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งควรมีทั้งจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมาย

เฉพาะ

3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์
4. การเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
5. การเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิชาการในชุมชน
6. การประเมินผล¹⁹

ด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนปัจจุบันทุกคนยอมรับว่าหลักสูตรเนื้อหาสาระมากเกินไปกำลังของเด็กและครูที่จะสอนต้องปรับปรุงหลักสูตรให้พอเหมาะพอควรเรียนในสิ่งที่จำเป็น ผลิตคุณสมบัติของนักเรียนให้ได้ตามที่ต้องการ ปัจจุบันระบบการศึกษาให้มากที่สุดคือความรู้ แต่การปฏิบัติตามไม่ค่อยได้ให้ เช่น เรื่องคุณธรรมเด็กได้ความรู้จากโรงเรียน รู้ว่าพรทมิฬ 4 มีอะไรบ้าง เป็นความรู้ไม่ซึมลึกเข้าไปถึงความคิดและการปฏิบัติด้านกระบวนการเรียนการสอน จุดที่สำคัญคือ ครูต้องประเมินว่าวิธีสอนของครูที่ใช้ในเวลานี้เหมาะสมกับสถานการณ์หรือไม่ เช่น การสอนภาษาต้องมีทักษะ 4 อย่าง คือการอ่าน เขียน ฟัง พูด แต่กระบวนการที่สอนมาตลอดตั้งแต่ระดับประถมจนถึงอุดมศึกษา คือ ให้เด็กฟังมาตลอด ทั้ง ๆ ที่ทักษะที่สำคัญที่สุดคือการพูด เวลานี้สภาพสังคมเป็นอย่างนี้ ครู ต้องฝึกการเรียนการสอนใหม่ ต้องเข้าใจวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ต้องสร้างความสัมพันธ์อันดีกับเด็ก ครูที่จะต้องออกไปสอนหนังสือต้องรู้ว่าหลักสูตรประถมศึกษาจะต้องสอนอย่างไร มิใช่เอาวิธีการต่างประเทศมาสอนกัน²⁰

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแนวความคิดดังกล่าวจะเห็นว่าหลักสูตรมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะ เป็นปัจจัยที่ทำให้การจัดการศึกษามุ่งบรรลุตามความมุ่งหมายตามแผนที่รัฐบาลและประเทศชาติ ต้องการ

ความหมายของการบริหารหลักสูตร

L.A. Vandyke ได้กล่าวไว้ว่า "การบริหารหลักสูตรที่สำคัญคือ การดำเนินงาน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์ที่ได้วางไว้ ซึ่งนโยบายและวิธีการดำเนินงาน จะต้องประกอบด้วยเป้าหมายที่สำคัญที่มีการวางแผนการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ"²¹

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ กล่าวไว้ว่า

การบริหารหลักสูตร หมายถึง กระบวนการหรือกิจกรรมที่บุคคลร่วมกันดำเนินการ โดยมีเครื่องมือคือหลักสูตร ซึ่งเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของ โรงเรียน ในอันที่จะเตรียม เด็กหรือเยาวชนให้เกิดความรู้ ทักษะ ทักษะคิด และประสบการณ์ที่ดีในการดำรงชีวิต ในสังคมได้อย่างถูกต้องและเป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพ²²

สันต์ ธรรมบำรุง ได้กล่าวถึงการบริหารหลักสูตรไว้ว่า "การบริหารหลักสูตรเป็นการบริหารงานทางด้านวิชาการหรือการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งเปรียบเสมือนการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด"²³

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร ได้ให้แนวคิดบทบาทของผู้บริหารถึงทิศทางการจัดการศึกษาในปัจจุบันและอนาคต ไว้ว่า

การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ทั้งมวลทุกขั้นตอนของชีวิต ฉะนั้นจึงควรมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีปัญญา คุณธรรมและความสามารถพื้นฐาน รวมทั้งทักษะสำหรับประกอบอาชีพด้วย ควรมุ่งเน้นความสามารถในการปรับตัวในสังคมได้อย่างสันติสุข โดยไม่ทำให้สภาวะแวดล้อมเสียสมดุล ควรมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของคนส่วนใหญ่

ในชั้นบท เนื้อหาสาระของการศึกษาจะต้องหลากหลาย และสอดคล้องกับความ
ต้องการของชุมชน โดยใช้วิธีการแบบบูรณาการหรือประสานสัมพันธ์กับภูมิปัญญาท้องถิ่น
และความรู้สากล ให้คิดเป็นทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ควรส่งเสริมให้รู้จักใช้
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ควรจะใช้มาตรการต่าง ๆ
เพื่อส่งเสริมการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพอิสระให้มากขึ้น²⁴

บทบาทของสถานศึกษาในปัจจุบันทุกระดับจะต้องทราบ เข้าใจ สนใจ และมองเห็น
ความสำคัญและทิศทางของแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น เพื่อ
ประโยชน์ในการนำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจวางแผนพัฒนาการศึกษา โดยเฉพาะในด้าน
การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การจัดการเรียนการสอน การจัดบริการและกิจกรรมต่าง ๆ ทั้ง
ภายในและภายนอกสถานศึกษาของคนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ ดังกล่าว เพื่อประโยชน์อันจัก
พึงมีแก่นักเรียนเป็นประการสำคัญ

กาญจนา คุณารักษ์ ได้กล่าวถึงรายละเอียดที่ควรพิจารณาเพื่อการใช้หลักสูตรได้
อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ได้แก่ การจัดห้องเรียน การบริการเพื่อการเรียนการสอน การเปิด
วิชาเลือก การจัดกิจกรรมต่าง ๆ การประเมินผล การจัดบุคลากรและการเงิน

การจัดห้องเรียน ควรจัดอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน มีขนาด
พอเหมาะกับจำนวนของผู้เรียน ในด้านการบริการเพื่อการเรียนการสอนควรจัดให้
มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่ง ได้แก่บริการด้านห้องสมุด ศูนย์การเรียน ฯลฯ ส่วน
การเปิดวิชาเลือกก็ควรเปิดวิชาที่ตรงกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน
ตลอดจนบริการการแนะแนวด้วย นอกจากนี้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริม
การเรียนการสอนอันเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ของผู้เรียน ควรเลือก
กิจกรรมที่มีคุณค่าสูงสุดที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การประเมินผลการเรียนการสอน
ควรส่งเสริมให้ครูมีทักษะการวัดและประเมินผลอย่างดีที่สุด และด้านการจัดบุคลากร
นั้นควรจัดบุคลากรที่มีความเหมาะสมที่สุด เพื่อการใช้หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพและ
สนับสนุนบุคลากรให้พัฒนาตนเองทางด้านวิชาการตลอดเวลา ประการสุดท้ายคือ
ด้านการเงิน จะต้องมีการวางแผนด้านงบประมาณอย่างรัดกุม ประหยัดและคุ้มค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากที่สุด²⁵

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การบริหารหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ร่วมมือกันปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

หลักสูตรเป็นสิ่งที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนต้องทำความเข้าใจให้เป็นไปในแนวเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง และหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร อันเป็นสิ่งที่เป็ความปรารถนาาร่วมกัน เพื่อให้สามารถจัดการศึกษา ใน โรงเรียน ได้ตรงกัน หลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดขึ้น เป็นเสมือนแม่บทการศึกษา สำหรับผู้ปฏิบัติงานด้าน การศึกษายึดถือเป็นแนวทางดำเนินงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอนและการบริหารสถานศึกษา สิ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแม่บทประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ ได้แก่ หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง และหลักเกณฑ์ในการใช้หลักสูตร

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530

(ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533)

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่าง กว้างขวาง เพื่อออกไปประกอบอาชีพ ได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและสอดคล้องกับ ภาวะเศรษฐกิจและสังคม
2. เป็นหลักสูตรที่มุ่งฝึกงานฝีมือที่ใช้เทคโนโลยีโดยปฏิบัติงานเกิดทักษะ คุณธรรมและ สติปัญญาสามารถจัดการ เศรษฐกิจ เศรษฐอุตสาหกรรมและเชิงเทคโนโลยีที่นำไปประกอบอาชีพ ได้ จจริง
3. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้การอาชีวศึกษาครบวงจร นำไปปฏิบัติได้จริงตามความหลากหลายของอาชีพ ตามเนื้อหาวิชา ตามเวลาฝึก ตามวุฒิภาวะ และตามสภาพท้องถิ่นที่แตกต่างกัน
4. เป็นหลักสูตรที่มุ่งฝึกให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างงานและพัฒนา งานได้เสมอ
5. เป็นหลักสูตรที่มุ่งฝึกอบรมและ เสริมสร้างคุณธรรมชีวิตให้สามารถอยู่ได้ด้วย ความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผาสึกและเจริญก้าวหน้าในอาชีพ

6. เป็นหลักสูตรที่มุ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถสร้างทักษะ สร้างคุณธรรมและสร้างสติปัญญาจากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระได้
7. เป็นหลักสูตรที่มุ่งเปิดโอกาสให้ผู้มีงานทำ หรือผู้ที่สนใจมาศึกษาเพิ่มเติมได้

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้การศึกษาและการฝึกอบรมที่จำเป็นแก่การประกอบอาชีพโดยตรง และเปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้ตามความถนัด ความสนใจ และความต้องการของตลาดแรงงานอย่างกว้างขวาง โดยให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม
2. เพื่อให้ฝึกงานฝีมือที่ใช้เทคโนโลยี โดยปฏิบัติจนเกิดทักษะ คุณธรรม และสติปัญญา สามารถจัดการเชิงธุรกิจ เชิงอุตสาหกรรม และเชิงเทคโนโลยีที่นำไปประกอบอาชีพได้จริง
3. เพื่อให้การอาชีวศึกษาครบวงจร โดยฝึกให้มีทักษะ ในวิชาชีพ จนสามารถผลิตได้จำหน่ายได้ จัดการได้ บริการได้และบริโภคได้ ตามความหลากหลายของอาชีพ ตามเนื้อหาวิชาตามเวลาฝึก ตามวุฒิภาวะ และตามสภาพท้องถิ่นที่แตกต่างกัน
4. เพื่อให้การศึกษาและการฝึกอบรม ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างอาชีพ เข้าสู่อาชีพ รักษาอาชีพและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
5. เพื่อให้สามารถสร้างทักษะ สร้างคุณธรรม สร้างสติปัญญาจากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ สถานประกอบอาชีพอิสระ และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้
6. เพื่อให้รู้สำนึกในการป้องกันอุบัติเหตุ รักรงาน รักรหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ ได้ดีโดยมีความเคารพ ในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและของผู้อื่น
7. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรมและจริยธรรม มีสุขภาพ และอนามัยสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ
8. เพื่อให้มีความเข้าใจในปัญหาเศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศ และของโลกปัจจุบัน มีความสำนึกในความเป็นไทย ดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม สาขาวิชาศิลปหัตถกรรม กลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์ กลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ กลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรม จำต้องศึกษารายวิชาต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 4,580 คาบ จากหมวดวิชาต่าง ๆ และเข้าร่วมกิจกรรม 220 คาบ ดังต่อไปนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐาน	1,100	คาบ
2. หมวดวิชาชีพ	1,200	คาบ
3. หมวดวิชาเลือก	2,280	คาบ

หมวดวิชาเลือก 2,280 คาบ ให้เลือกเรียนดังนี้

- 3.1 วิชาชีพ จะต้องเลือกเรียนไม่น้อยกว่า 1,560 คาบ
- 3.2 ฝึกงานจะต้องฝึกในสถานประกอบการและ/หรือในสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 400 คาบ
เรียน 6 หน่วยกิต
- 3.3 วิชาเลือกเสรีจะต้องเลือกเรียนรายวิชาในหมวดวิชาใด ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือวิชาที่กำหนดไว้ให้ไม่น้อยกว่า 320 คาบ

4. กิจกรรม	220	คาบ
รวม	4,800	คาบ

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร

1. ภาคเรียน

ในปีหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร เวลาเรียนในภาคเรียนปกติ รวมทั้งการสอบด้วย ไม่น้อยกว่า 20 สัปดาห์ และภาคฤดูร้อนไม่ต่ำกว่า 4 สัปดาห์ กำหนดการเปิดเรียนและการปิดเรียนในแต่ละภาคเรียนและภาคเรียนฤดูร้อน ให้เป็นไปตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำหนดวันเปิดปิดภาคเรียน สถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา

2. เวลาเรียน

หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตร 3 ปี หรือ 6 ภาคเรียน สถานศึกษาที่เปิดสอนตามหลักสูตรนี้จะต้องเปิดทำการสอนอย่างน้อยสัปดาห์ละ 5 วัน และอาจเปิดสอนในวันเสาร์ หรือวันอาทิตย์ได้อีก 1 วัน เวลาเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (ไม่รวมการฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม) จะต้องไม่เกินสัปดาห์ละ 38 คาบเรียน หรือตามที่กำหนดไว้ในแผนการเรียน โดยถือ 1 คาบเรียนเท่ากับ 50 นาที กำหนดเวลาทำการสอนในแต่ละวันให้เป็นไปตามที่กรมเจ้าสังกัดกำหนด

3. หน่วยกิต

รายวิชาที่จัดไว้ในหลักสูตร มีทั้งที่เป็นภาคทฤษฎีล้วน ที่เป็นภาคปฏิบัติล้วนและเป็นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติรวมกัน การกำหนดหน่วยกิตของรายวิชาต่าง ๆ ให้ถือเกณฑ์ ดังนี้

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ตลอดภาคเรียน ไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียนรวมกับเวลาของการวัดผล ไม่น้อยกว่า 20 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ 2 - 3 คาบเรียน/สัปดาห์ตลอดภาคเรียน ไม่น้อยกว่า 36 - 54 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผล ไม่น้อยกว่า 40-60 คาบเรียนมีค่า 1 หน่วยกิต ยกเว้นรายวิชาในกลุ่มวิชาพลศึกษา

3.3 รายวิชาที่มีการฝึกงานในแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการหรือสถานประกอบอาชีพอิสระ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา คือ

4.1 หมวดวิชาพื้นฐาน

4.2 หมวดวิชาชีพ

4.3 หมวดวิชาเลือก

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างและแผนการเรียนของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม

ให้นักเรียนทุกคนฝึกงานหรือฝึกภาคสนามในแหล่งวิทยาการ หรือสถานประกอบการ หรือสถานประกอบอาชีพอิสระอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 400 คาบเรียน ในภาคเรียนที่ 5 หรือที่ 6 มีค่า 4 - 6 หน่วยกิต ตามที่กำหนดไว้ในแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา การตัดสินผลการเรียนและการให้ระดับผลการเรียนให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

ภาคเรียนที่มีการฝึกงานให้เพิ่มเวลาเรียนต่อสัปดาห์ของรายวิชาที่เรียนเป็น 2 เท่าของภาคเรียนปกติ

6. การเข้าเรียนและการเป็นนักเรียน

พื้นความรู้และคุณสมบัติของผู้เข้าเรียนและการเป็นนักเรียนตามหลักสูตรนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533)

7. การโอนผลการเรียน

การโอนผลการเรียนตามหลักสูตรนี้ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) พ.ศ. 2533

8. ประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) พ.ศ. 2533

9. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) พ.ศ. 2533 และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) พ.ศ. 2533

10. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้มีอำนาจในการสั่งยกเลิก เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง รายวิชาและเนื้อหาของรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533)

บทบาทหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรและงานดำเนินการเรียนการสอน
ตามหลักสูตร

การบริหารหลักสูตรเป็นกระบวนการบริหารเฉพาะกิจ เพื่อให้ทรัพยากรการบริหาร
คน เงิน วัสดุ การจัดการ เครื่องมือและตลาด เพื่อมุ่งให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ให้บรรลุจุด
มุ่งหมาย หลักการ โครงสร้าง จุดประสงค์รายวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตร
การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรในโรงเรียน ได้แก่ผู้บริหาร
โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวด ครูผู้สอนและเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ
ของโรงเรียน เพื่อให้การใช้หลักสูตรบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้นั้น ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกัน
ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและที่สำคัญจะต้องเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองให้ชัดเจน และ
ละเอียดลึกซึ้ง สำหรับยึดเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน จะกล่าวถึงหน้าที่ความรับผิดชอบของ
บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรในสถานศึกษาดังนี้

ผู้บริหาร ได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน มีหน้าที่ควบคุมการ
ปฏิบัติงาน วิจิตร ศรีสะอ้าน กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรมีหน้าที่ต่อไปนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบการพัฒนาจุดมุ่งหมาย เป้าหมาย และ
นโยบาย ของโรงเรียนเพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการสอน
2. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบในการจัดวางตัวบุคลากร เพื่อให้สามารถ
ทำหน้าที่ได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของโรงเรียน
3. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบในการจัดสรรเวลา และสถานที่ เพื่อ
ประโยชน์ของการสอน
4. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบการจัดหาและการจัดใช้วัสดุอุปกรณ์และ
อาคารสถานที่ เพื่อให้ได้ประโยชน์ทางการศึกษาสูงสุด
5. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบบริการส่งเสริมการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อให้การสอนบรรลุเป้าหมาย

6. ผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องรับผิดชอบการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา
7. ผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องรับผิดชอบการจัด โปรแกรมการสอน เพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอน
8. ผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องรับผิดชอบในการประเมินความต้องการของโรงเรียน และประเมินผลกระบวนการและผลผลิตของ โรงเรียน เพื่อได้ใช้เป็นพื้นฐานในการปรับปรุงการเรียนการสอน²⁶

สัจด์ อูทธานันท์ กล่าวถึงผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการใช้หลักสูตรว่าควรมีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้หลักสูตร ดังนี้

1. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่โรงเรียน ใช้้อย่างชัดเจน
2. ให้บริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนชนิดต่าง ๆ แก่ครู
3. ดำเนินการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ
4. กระตุ้นและส่งเสริมครูในการใช้หลักสูตรอย่างถูกต้อง เช่น จัดการอบรมหรือจัดประชุมสัมมนา เป็นต้น
5. ให้กำลังใจและบำรุงขวัญแก่ครูผู้ใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นเยี่ยงอย่างแก่ครูคนอื่น ๆ²⁷

กรมวิชาการ ได้กำหนดหน้าที่ของครูใหญ่ในการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ ดังนี้

1. ต้องทำความเข้าใจกับจุดหมาย หลักการ และโครงสร้าง ของหลักสูตรอย่างต้องแท้
2. ต้องกระตุ้นนำครูผู้ซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญที่สุดในการนำหลักสูตรไปใช้
3. ต้องส่งเสริมและให้กำลังใจแก่ครูด้วยวิธีการต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ควรคำนึงอยู่เสมอว่า การบริหารที่ดีนั้น คือ การบริหารที่ดีให้แก่ครู ซึ่งจะช่วยให้ครูทุ่มเทความคิดและพลังเพื่อการสอน
5. ควรใช้วิธีการประชุมครูให้เป็นประโยชน์ทางด้านวิชาการให้มากที่สุด
6. ควรปฏิบัติงานอย่างมีเป้าหมาย และมีแผนปฏิบัติงานที่แน่นอน ควรมีทั้งแผนระยะยาว 5 ปี และแผนปฏิบัติงานประจำปี
7. ควรหาวิธีส่งเสริมความรู้แก่ครูด้วยวิธีต่าง ๆ เช่นการไปสังเกตการสอนของโรงเรียนอื่นที่เห็นว่ามีผลงานดี การส่งครูเข้าอบรมและติดตามผล และการจัดให้มีการประชุมกลุ่มวิชา ทมวตวิชา เป็นการภายใน
8. ครูใหญ่ควรจะไปเยี่ยมห้องเรียนและสังเกตการสอนเป็นครั้งคราว
9. ประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ และผลงานให้โรงเรียน
10. ควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ²⁸

ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ จะเป็นผู้ที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานวิชาการโดยตรง โดยคอยประสานงานระหว่างหัวหน้าหมวดวิชา หรือครูในหมวดวิชา กับครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ในงานที่เกี่ยวกับด้านวิชาการ จึงถือได้ว่าผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ฝ่ายวิชาการ เป็นผู้บริหารฝ่ายวิชาการที่ได้รับอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงจากครูใหญ่ จำเป็นจะต้องเป็นผู้รู้และเข้าใจงานวิชาการเป็นอย่างดี สุดใจ เหล่าสุนทร ได้กล่าวว่สิ่งที่หัวหน้าฝ่ายวิชาการควรต้องรู้มีดังนี้

1. รู้จักหลักสูตรที่กำลังใช้อยู่เป็นอย่างดี สอนอะไร กี่ชั่วโมง รู้ขอบพร้อมของหลักสูตร สามารถบอกได้ว่าอะไรอ่อน อะไรแข็ง อะไรเรียนไปแล้ว ได้ประโยชน์หรือไม่ แค้ไหน
2. ต้องรู้ว่าเราต้องการคนที่จะใช้มีความสามารถเพียงใด สอนอะไรบ้าง สอนสูงถึงชั้นไหน ควรเรียนนานเพียงใด
3. ต้องรู้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการทำหลักสูตรในปัจจุบันว่าต้องเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการในปัจจุบันอย่างไร
4. รู้กำลังคนที่มีอยู่ รู้ความสามารถ ความประพฤติ สวัสดิภาพของเขา โดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พยายามรู้อย่างระมัดระวังสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นเครื่องช่วยชี้ให้เลือกคนได้ถูกต้อง

5. รู้ว่าโรงเรียนมีความสะดวกเท่าไร จุ๊นักรเรียนเท่าไร ก็ห้อง
6. รู้ระเบียบปฏิบัติในการคัดเลือกคนเข้าเรียน จะ โดยการสอบ หรือวิธีการอื่นก็ตาม
7. ต้องทราบระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน เช่น เวลาเรียน เกรดของนักเรียน ความประพฤติและสุขภาพของนักเรียน
8. ควรต้องทราบว่าที่อื่นเป็นอย่างไรในเรื่องหลักสูตรการสอน ในส่วนที่ต้องมาเกี่ยวข้องกับเรา เพื่อการเปรียบเทียบและเพื่อช่วยในการปรับปรุงวิชาการ²⁹

จากแนวความรู้ ความเข้าใจดังกล่าว ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการในสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญในสถานศึกษารองลงมาจากผู้บริหารสถานศึกษา เพราะเป็นผู้ที่มีหน้าที่ มีความรับผิดชอบและบริหารงานอื่นเป็นหัวใจของสถานศึกษาโดยตรง

สังัด อูทรานันท์ ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของหัวหน้าหมวดวิชาหรือสายวิชา ควรจะดำเนินการส่งเสริมการใช้หลักสูตรดังต่อไปนี้

1. ศึกษารายละเอียดและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ตนเองรับผิดชอบอย่างชัดเจน
2. ช่วยวางแผนและจัดทำแผนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ตนเองรับผิดชอบอย่างชัดเจน
3. จัดทำวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน และให้บริการแก่ครูคนอื่นที่อยู่ภายในสายเดียวกัน
4. ดำเนินการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเองอย่างสม่ำเสมอ
5. ทำการประสานงานการใช้หลักสูตรกับหมวดวิชาอื่น หรือสายวิชาอื่น เพื่อให้การใช้หลักสูตรภายในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ³⁰

ภิญโญ สาร ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่หัวหน้าหมวดวิชาเป็นตำแหน่งที่มีบทบาทสำคัญในการใช้หลักสูตร ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารชั้นต้น รับผิดชอบ ควบคุมดูแล และแนะนำครูภายในหมวดวิชาของตนหัวหน้าหมวดวิชาต่าง ๆ มีหน้าที่รับผิดชอบการบริหารงานในหมวดดังนี้

1. สอนลับตาทีละ ไม่น้อยกว่าตามที่กำหนด
2. ควบคุมดูแลการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่ตนรับผิดชอบให้เป็นไปตาม
โครงการ
3. เสนอแนะให้คำปรึกษาในด้านวิชาการ
4. จัดทำข้อทดสอบและวัดผล
5. ติดต่อประสานงานกับครูหัวหน้าหมวดวิชาอื่น ๆ
6. วางโครงการสอน ปรับปรุงการสอน และพัฒนาวิธีสอน
7. สร้าง จัดหาอุปกรณ์การสอน ทำ โน้ตย่อวิชา ทำตำราแบบเรียนเทียบเคียง
และเทียบแทน
8. จัดกิจกรรมสารคดี จัดกิจกรรม ป้ายนิเทศ จัดตั้งชุมนุมประจำวิชา
9. จัดการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน
10. เสนอความคิดเห็นต่อหัวหน้าฝ่ายวิชาการ และประสานงานกับหมวด หน่วย
งานย่อยอื่น ๆ ในโรงเรียน³¹

ลิปพนนท์ เกตุทัต ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ครูผู้สอน ได้แก่ ครูที่ทำการสอนในโรงเรียนทุกคนควรเป็นตัวอย่างสำคัญยิ่งในการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสูตรจะประสบผลสำเร็จไม่ได้ถ้าครูเห็นความสำคัญและไม่เข้าใจหลักสูตรเพียงพอ ดังนั้นครูควรศึกษามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนให้แจ่มแจ้ง ดังที่คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษากำหนดไว้ดังนี้

1. สนับสนุนให้นักเรียนมีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ เป็นผู้ช่วยและ
ผู้แนะนำให้นักเรียนมีหลัก รู้จักวิธีที่จะศึกษาค้นคว้าและเลือกทางของตนเอง ได้โดย
ไม่มีการบังคับให้เชื่อตามครู เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอิสระอย่างมีเหตุผล
2. ฝึกนักเรียนให้มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักวิพากษ์วิจารณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อดทนต่อการถูกวิจารณ์ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความอดกลั้น มีวินัยในตนเอง สำนึกในสิทธิของตนเองและผู้อื่น เคารพกฎของสังคมในการอยู่ร่วมกัน รู้จักใช้สิทธิและพิทักษ์สิทธิ รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม รู้แพ้ รู้ชนะ เคารพเสียงส่วนมาก รับฟังเสียงส่วนน้อย

3. สนใจศึกษารวมชาติและความแตกต่างในตัวนักเรียน เพื่อนำมาเป็นข้อสังเกตพิจารณาในการปฏิบัติตน ให้ความรักความสนใจ เอาใจใส่อย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้ได้รับความสนิทสนมและความไว้วางใจจากนักเรียน เป็นการจัดช่องว่างระหว่างครูกับนักเรียนอย่างได้ผล

4. พยายามค้นหาความสนใจ ความสามารถและความถนัดของนักเรียนแต่ละคน เพื่อหาทางส่งเสริมแนะนำการเลือกวิชาและอาชีพแก่นักเรียนให้เหมาะสม

5. ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนดีใฝ่ในคุณธรรม จริยธรรม โดยไม่หลงใหลในวัตถุ และเห็นคุณค่าของการรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ³²

สังัด อุทรานนท์ ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ครูผู้สอน ในฐานะเป็นผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง มีส่วนที่จะช่วยสนับสนุนในการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียนมีประสิทธิภาพได้ดังนี้

1. ทำการศึกษาหลักสูตรเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ตนเองใช้อยู่อย่างชัดเจน

2. ทำการปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้อยู่ให้มีความเหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

3. ทำการสอนให้ถูกต้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่ใช้อยู่

4. พยายามคิดค้นหาวิธีการที่เหมาะสม หรือวิธีการที่มีประสิทธิภาพสำหรับการใช้หลักสูตรที่ตนเองเป็นผู้ใช้

5. ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนดีใฝ่ในคุณธรรม จริยธรรม โดยไม่หลงใหลในวัตถุ และเห็นคุณค่าของการรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ³³

เกรียง เข้มสกุล กล่าวถึงขอบเขตของงานด้านวิชาการที่ครูต้องปฏิบัติไว้ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับคือ

1. ศึกษาหลักสูตร ประมวลการสอนให้เข้าใจความมุ่งหมายและรายละเอียดของเนื้อหา
2. จัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอน
3. ใช้วิธีสอนให้เหมาะสมแก่นักเรียน
4. ศึกษาและจัดทำการวัดผลแบบต่าง ๆ นำผลการสอนไปแก้ไขการสอน
5. เตรียมและจัดทำอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับวิธีสอน
6. เลือกและใช้แบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ เพื่อส่งเสริมการสอน
7. จัดให้นักเรียนประกอบกิจกรรมระหว่างเรียน³⁴

รัชชัช ชัยจรรย์ยากุล กล่าวถึงการจัดกระบวนการเรียนการสอนของครูจะต้องประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญ ดังนี้

1. ครูผู้สอน
2. นักเรียนนักศึกษา
3. เนื้อหาสาระ
4. กิจกรรมการสอน
5. การเรียนรู้

ครูผู้สอนจะสอนได้สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยจะต้องกำหนดกระบวนการสอนไว้อย่างละเอียดและครอบคลุมซึ่งการจัดกระบวนการสอนประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายการสอน
2. ทดสอบพื้นความรู้เดิมก่อนสอน
3. จัดกิจกรรมการสอน
4. การประเมินผล³⁵

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาเอกสาร หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร และแนวความคิด เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของบุคลากรในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตร และงานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ในการนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยบทบาทหน้าที่ของบุคลากร หลักที่สำคัญในโรงเรียนคือ อาจารย์ใหญ่หรือผู้อำนวยการ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา หรือหัวหน้าคณะวิชาและครู อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนรายวิชา ซึ่งจะต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เกี่ยวกับรายละเอียดของ เนื้อหาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ จากนักวิชาการและนักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน พอสรุปเป็นขอบเขตในการพิจารณาการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ที่มีต่อหลักสูตรประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในระดับ ปวช. ในหัวข้อต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. สภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร
2. โครงสร้างของหลักสูตรและความเหมาะสมของการจัดเนื้อหาวิชาต่าง ๆ
3. หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรและการนำไปใช้
4. เอกสารประกอบการใช้หลักสูตร
5. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ ได้ทำการประเมินผลการใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ในภาพรวมทั้งหลักสูตรและสรุปผลการประเมิน มีสาระสำคัญดังนี้

1. ความเหมาะสมและความสอดคล้องของหลักสูตร ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า ข้อความอันเป็นจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจน สอดคล้องกับโครงสร้างสภาพเศรษฐกิจ สังคม และตลาดแรงงานในระดับค่อนข้างสูง แต่ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง เพื่อให้บรรลุ จุดหมายของหลักสูตรอยู่ในระดับต่ำ
2. กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สภาพการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง การบริหารหลักสูตรมีปัญหาค่อนข้างมาก เนื้อหาการเรียนการสอนไม่มีปัญหา การใช้ทรัพยากรทุกทุกเรื่องมีความเหมาะสมดี แต่การแบ่งภาคเรียนและการฝึกงานของนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีปัญหาค่อนข้างมาก

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะของผู้เรียน จากการวิเคราะห์ผลชี้ให้เห็นว่า ผลการเรียนรู้ซึ่งดูจากเกรดสะสมเฉลี่ยมีระดับสูง แต่ความรู้ความสามารถทั่วไป เรื่องการจัดการเกี่ยวกับการวางแผนได้ผลอยู่ในระดับปานกลาง มีเจตนาคิดต้องงานอาชีพสูงและมีคุณลักษณะที่ดีในการทำงาน

ในการประเมินผลได้มีข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

1. ควรมีการประเมินผลเจาะลึกในเรื่องของเนื้อหาแต่ละสาขาวิชา ในเรื่องของความเพียงพอและความสัมพันธ์ต่อเนื่อง
 2. ควรมีการวิเคราะห์ วิจัยหาสาเหตุของปัญหาที่พบเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข
 3. ควรมีการพัฒนาเทคนิคการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับทุก ๆ ประเภทวิชา
 4. น่าจะมีการทบทวนเรื่องของการเปรียบเทียบการฝึกงาน ควรเปิดกว้างให้เกิดความเป็นไปได้ในการปฏิบัติงาน
 5. ควรพิจารณาปรับปรุงเรื่องของความต่อเนื่องของเนื้อหาที่กรมอาชีวศึกษานำจาก 2 ภาคเรียน มารวมเป็น 1 ภาคเรียน และสัดส่วนของการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ³⁶
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา ได้ทำการประเมินผลการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ตลอดทั้งหลักสูตรในภาพรวมเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรในด้านต่าง ๆ

ในความคิดเห็นของผู้บริหารในฐานะผู้วางแผนการปฏิบัติในการใช้หลักสูตร ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า จุดหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือหลักการของหลักสูตรส่วนเรื่องที่ต้องปรับปรุงเรียงตามลำดับ คือหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรและโครงสร้างของหลักสูตร

ในด้านความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ ในประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม จากผลการประเมินอาจารย์ผู้สอนรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ความพอเพียงของเวลาในการเรียนวิชาทฤษฎีและวิชาปฏิบัติตลอดจนความยากง่ายของเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาทั้งสามดังกล่าวอยู่ในระดับพอดี ส่วนเรื่องสื่อการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับเอกสาร ตำรา โสตทัศนอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุฝึกอยู่ในระดับน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ตอบส่วนใหญ่ระบุว่า รายวิชาในทศวรรษวิชาที่มีความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพ ระดับมากและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง³⁷

วาสนา เจริญวิเชียรฉาย ได้ทำการวิจัยเรื่อง สิ่งจูงใจของนักศึกษาในการเลือกเรียนวิชาเอกศิลปหัตถกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

สิ่งจูงใจของนักศึกษาต่างกัน ต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลระดับมาก ได้แก่ ความสนใจและความถนัดในสาขาวิชาชีพศิลปหัตถกรรม ด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียงและด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ พร้อมเสนอแนะจากผลการวิจัยควรพิจารณา แนวนโยบายและการพัฒนาหลักสูตรของประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และควรเน้นการปลูกฝังทัศนคติที่ดีในการประกอบอาชีพศิลปะ³⁸

วิไลลักษณ์ วัฒนวานนท์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ปวช. 2530 กรมอาชีวศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหลักสูตร ปวช. 2530 ไม่เหมาะสม รายวิชาที่เรียนมีจำนวนมากทำให้ทั้งครูและนักเรียนเหนื่อยเกินไป
2. ควรมีการวิเคราะห์ วิจัยหาสาเหตุของปัญหาที่พบเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข
3. ควรมีการพัฒนาเทคนิคการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับทุก ๆ ประเภทวิชา
4. น่าจะมีการทบทวนเรื่องของระเบียบการฝึกงาน ควรเปิดกว้างให้เกิดความเป็นไปได้ในการปฏิบัติงาน
5. ควรพิจารณาปรับปรุงเรื่องของความต่อเนื่องของเนื้อหาที่กรมอาชีวศึกษานำจาก 2 ภาคเรียน มารวมเป็น 1 ภาคเรียน และสัดส่วนของการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ³⁶

สุئی ภัณฑิ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในสถานศึกษาสังกัด กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตรมีปัญหาเกี่ยวกับการขาดบุคลากรที่มีความรู้ในวิชาชีพที่สอดคล้องกับท้องถิ่น การจัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอนตามหลักสูตรยังไม่ครบ งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรมีปัญหาขาดงบประมาณ เพื่อการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ห้องปฏิบัติการและโรงฝึกงาน ไม่เพียงพอ⁴⁰

สมจิตต์ กระณะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในประเทศไทยของผู้บริหารวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ ในด้านการบริหารด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับสูงกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่ง ได้เสนอแนะว่าผู้บริหารจำเป็นต้องทำความเข้าใจในตัวครูและบทบาทของครู รวมทั้งช่วยเหลือครูให้มีวัสดุอุปกรณ์พร้อมที่จะสอน และผู้บริหารควรปรับปรุงด้านอาคารสถานที่ที่ใช้เรียนให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด⁴¹

จากผลการวิจัยจะพบว่าปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นจะเกี่ยวข้องกับหลักสูตร ในด้านการบริหารและการนำหลักสูตรไปใช้ ในส่วนของหลักสูตรที่เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร ความเหมาะสมการจัดเนื้อหารายวิชาต่าง ๆ ตลอดจนหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อตรงในการนำหลักสูตรไปใช้ยังไม่ได้มีการศึกษาอย่างแท้จริง ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในกระบวนการของหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้สู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์จะต้องศึกษาข้อมูลและผลกระทบในทุกด้านที่เกี่ยวกับหลักสูตร ซึ่งจะส่งผลให้ข้อมูลที่ได้รับนำมาพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹วิชัย ตันศิริ, "วิเคราะห์นโยบายการอาชีวศึกษา," มิตรครู ปีที่ 31 ฉบับที่ 21
ปีแรก (พฤศจิกายน 2532) , หน้า 5.

²เมธี ปิลันธนาพันธ์, การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์,
2533), หน้า 48.

³V.Good Carter, Dictionary of Education (New York : McGraw-Hill
Book company, INC., 1973),p. 137.

⁴Taba Hilda, Curriculum Development : Theory and Practice
(New York : Harcourt , Brace and World, 1962), p.10.

⁵Boobbitt Flanklin, The curriculum (Boston : Houghton Mifflin,
1918), p.42.

⁶L.Caswell Hollis and S.Combbell Doak, Curriculum Development
(New York : American Book, 1935), p.69.

⁷O.Bannie Smith O.Stanley William and J. Harlan Shores,
Fundamentals of Curriculum Development (New York : Harcourt , Brace
& World, 1957), p.3.

⁸G. Harold Shane and E.T. Mesurwin, Evaluation and Elementary
Curriculum (New York: Harcourt , Brace & World, 1957), p.3.

⁹L. Ross Neagley and N. Dean Evans, Handbook for Effective Curriculum Development (Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice - Hall, 1967), p.2.

¹⁰B. William Ragan and D. Shepherd Gune, Modern Elementary Curriculum (5th ed.; New York : Halt, Rinehart and Winstons, 1977), p.192.

¹¹J. Lloyd Trump and F. Miller Delmas, Secondary School Curriculum Improvement: Proposals and Procedures (Boston : Allyn and Bacon, 1968), P.11-12

¹²A. Edward Krug, Curriculum Planning (Rev. ed., New York : Harper and Row, 1957), p.3.

¹³เมธี ปิณฑานนท์, การบริหารอาชีวะละเทคนิคศึกษา (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2533), หน้า 45.

¹⁴กัญญา สาธร, การบริหารงานบุคคล (กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2517), หน้า 279.

¹⁵สุมิตร คุณานุกร, หลักสูตรและการสอน (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2518), หน้า3.

¹⁶กาญจนา คุณารักษ์, หลักสูตรและการสอน (นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, 2537), หน้า 4.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁷ ชำรง บัวศรี, ทฤษฎีหลักสูตร (พระนคร : มงคลการพิมพ์, 2504), หน้า ก.

¹⁸ J.Salor Galen and M.Alexander William, Planning Curriculum for School (New York : Rinchart and Company Inc., 1974), P.3.

¹⁹ สัจด์ อุทรานันท์, พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร (กรุงเทพฯ : เซนต์เตอร์พับลิเคชัน, 2538), หน้า 189.

²⁰ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, วารสารการศึกษาแห่งชาติ (กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจ.เอ็น.ที. 2532), หน้า 32-33.

²¹ L.A. Vandyke, "Organization and Administration of the Curriculum," The High School Curriculum (rd ed. by Harl R. Dauglass New Youk : The Ronald Press Company 1964), pp.554-555.

²² นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, หลักการบริหารการศึกษา (กรุงเทพฯ : บริษัทเอส.เอ็ม.เอ็ม. จำกัด, 2525), หน้า 159.

²³ สันต์ ธรรมบำรุง, หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร (กรุงเทพฯ : เกรียงศักดิ์การพิมพ์, 2525), หน้า 197.

²⁴ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร, "การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในชุมชน," สยามรัฐ กันยายน 2534, หน้า 12.

²⁵ กาญจนา คุณารักษ์, เรื่องเดิม, หน้า 117 - 119.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

²⁶ วิจิตร ศรีสะอาด, การบริหารโรงเรียน : บทบาทของผู้บริหารในการปรับปรุงส่งเสริมงานวิชาการ (กรุงเทพฯ : สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย, 2518), หน้า 9-10.

²⁷ สัจด์ อุทรานนท์, เรื่องเดิม, หน้า 273-274.

²⁸ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการอบรมวิทยากรในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521, (ม.ป.ป.)

²⁹ สุตใจ เหล่าสุนทร, "หน้าที่ของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ," หลักการบริหารโรงเรียนด้านวิชาการ (ธนบุรี : โรงพิมพ์บรรพการ, 2505), หน้า 9 - 10.

³⁰ สัจด์ อุทรานนท์, เรื่องเดิม, หน้า 274.

³¹ ภิญโญ สารธร, เรื่องเดิม, หน้า 353.

³² สิปพนนท์ เกตุทัต, การปฏิรูปการศึกษา (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2518), หน้า 143.

³³ สัจด์ อุทรานนท์, เรื่องเดิม, หน้า 274 - 275.

³⁴ เกรียง เอี่ยมสกุล, โรงเรียนประถมศึกษาภาคปฏิบัติ พระนคร : โรงเรียนการช่างวุฒศึกษา, 2511), หน้า 281.

³⁵ ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล, จุดหมายสำหรับการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2527), หน้า 115.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

³⁶กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, รายงานประเมินผลการทดลองการใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2533.

³⁷หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, รายงานสรุปผลการประเมินหลักสูตร ปวช. 2530 2533.

³⁸วาสนา เจริญวิเชียรฉาย, "สิ่งจูงใจของนักศึกษาในการเลือกเรียนวิชาเอกศิลปหัตถกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531, หน้า ค.

³⁹วิไลลักษณ์ วัฒนานนท์, "ผลการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ปวช. พ.ศ. 2530," วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น สังกัดกรมอาชีวศึกษา, 2530.

⁴⁰สุนีย์ ภูพันธ์, "สภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531, หน้า ง.

⁴¹สมจิตต์ กระณะ, "การศึกษานโยบายการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในประเทศไทยของผู้บริหารวิทยาลัย," วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา, 2530, หน้า 83.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในที่นี้จะได้นำเสนอวิธีการวิจัยและการรวบรวมข้อมูลของการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ.2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยกล่าวรายละเอียดตามลำดับดังนี้ วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือ การทดลองใช้แบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ.2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในด้านหลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในด้านหลักสูตร สภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรและความเหมาะสมของการจัดเนื้อหาวิชาตลอดหลักสูตร
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในด้านหลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร จำแนกตามตำแหน่ง และสังกัด

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดหลักสูตร ได้แก่ ผู้บริหารประกอบด้วย ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้า คณะวิชา และอาจารย์ผู้สอนในสถานศึกษา สังกัด กรมอาชีวศึกษาที่เปิดสอนตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ทั้งหมดทุกภาค จำนวน 35 แห่ง ดังตารางต่อไปนี้

จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย

สถานศึกษา	ผู้บริหาร	อาจารย์ผู้สอน
กลุ่มภาคกลาง		
1. วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ	3	20
2. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	3	5
3. วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี	3	5
4. วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา	3	5
5. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี	3	5
6. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสระบุรี	3	5
7. วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา	3	5
8. วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี	3	5
9. วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี	3	5
10. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี	3	5
11. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	3	5
12. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี	3	5
13. วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี	3	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

สถานศึกษา	ผู้บริหาร	อาจารย์ผู้สอน
14. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ	3	5
15. วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี	3	5
16. วิทยาลัยเทคนิคโพธาราม	3	5
กลุ่มภาคใต้		
17. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี	3	5
18. วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต	3	5
19. วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี	3	5
20. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	3	5
21. วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช	3	20
กลุ่มภาคเหนือ		
22. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์	3	5
23. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย	3	5
24. วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่	3	5
25. วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์	3	5
26. วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง	3	5
27. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่	3	5
28. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย	3	5
กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
29. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์	3	5
30. วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม	3	5
31. วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด	3	5
32. วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี	3	5
33. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย	3	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

สถานศึกษา	ผู้บริหาร	อาจารย์ผู้สอน
34. วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น	3	5
35. วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี	3	5
รวม	105	205
รวมทั้งสิ้น		310

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สุ่มตัวอย่างโดยวิธีเจาะจงสถานศึกษา 2 แห่ง ได้แก่

1. วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ
2. วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช

เนื่องจากสถานศึกษาดังกล่าว เป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีแหล่งข้อมูลที่จะศึกษามาก และสามารถเป็นตัวแทนในกลุ่มที่ศึกษา ที่เหนือจากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยกำหนดภาคละ 60 % ของจำนวนสถานศึกษาแต่ละภาค ด้วยวิธีจับสลากตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. นำรายชื่อของสถานศึกษาแต่ละภาค เขียนชื่อสถานศึกษาทั้งหมดของทุกภาคใส่สลาก
2. จัดกลุ่มสถานศึกษาแต่ละภาคที่เขียนใส่สลาก ปิดสลากรวมเข้าด้วยกัน
3. จับสลากแต่ละกลุ่มสถานศึกษา แต่ละภาคจำนวน 60% ของสถานศึกษาแต่ละกลุ่ม ได้รายชื่อกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแต่ละกลุ่มดังตารางต่อไปนี้

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

สถานศึกษา	ผู้บริหาร	อาจารย์ผู้สอน
กลุ่มภาคกลาง		
1. วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ	3	20
2. วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี	3	5
3. วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา	3	5
4. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี	3	5
5. วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี	3	5
6. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี	3	5
7. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	3	5
8. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ	3	5
กลุ่มภาคใต้		
9. วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช	3	20
10. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	3	5
11. วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี	3	5
กลุ่มภาคเหนือ		
12. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์	3	5
13. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย	3	5
14. วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่	3	5
15. วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง	3	5
กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
16. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์	3	5
17. วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด	3	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานศึกษา	ผู้บริหาร	อาจารย์ผู้สอน
18. วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม	3	5
19. วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี	3	5
รวม	57	125
รวมทั้งสิ้น		182

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 2 ชุด ดังนี้
- ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามผู้บริหาร ในฐานะผู้กำหนดนโยบายและวางแผนการปฏิบัติในการใช้หลักสูตร
- ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามอาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอน ในฐานะผู้ใช้หลักสูตร
- เครื่องมือในแต่ละชุดที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานสภาพส่วนตัวของผู้ตอบ
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในด้านต่าง ๆ และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร โดยนำหลักการและทฤษฎีของสังัด อูทรานนท์ มาเป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือ
- ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีลำดับการสร้างดังนี้

ผู้วิจัยได้สร้างข้อกำหนดเพื่อให้แบบสอบถามครอบคลุมเนื้อหาที่จะศึกษา โดยนำหลักการของสังัด อูทรานันท์ ซึ่งได้สรุปไว้ว่า "หลักสูตรจะมีประสิทธิภาพเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับผู้นำไปใช้" ซึ่งการใช้หลักสูตรมีงานหลักอยู่ 3 ประการ คือ

1. งานบริหารและบริการหลักสูตร
2. การดำเนินงานการเรียนการสอนตามหลักสูตร
3. งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

มาเป็นแนวทางในการสร้างข้อกำหนด และได้ศึกษาจากเอกสารหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม คู่มือการใช้หลักสูตร เอกสารงานวิจัยหลักสูตร และคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญทางการบริหารหลักสูตร นำมากำหนดเป็นข้อคำถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามผู้บริหาร และชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามอาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอน แบบสอบถามในแต่ละชุดจะแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร จำนวน 20 ข้อ ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอน 20 ข้อ และข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชาตลอดหลักสูตร 4 ข้อ ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร 5 ข้อ และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรแบบปลายเปิด

การทดลองใช้แบบสอบถาม

แบบสอบถามผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้ดังต่อไปนี้

1. นำแบบสอบถามมาทดลองใช้ (Try - out) กับสถานศึกษาจำนวน 2 แห่ง คือวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา และวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ซึ่งเป็นผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2536 และวันที่ 22 มิถุนายน 2536

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และขณะเดียวกันได้นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจจำนวน 5 คน พิจารณาเรื่องความเที่ยงตรงของเนื้อหาจากนั้นจึงนำข้อสังเกต และข้อเสนอแนะรวมทั้งข้อบกพร่องต่าง ๆ ไปหารืออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อร่วมกันพิจารณาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง

จำนวนผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

1. นางสาวอัชฌา มัลลิกะมาส ผู้อำนวยการกอง วิทยาลัยอาชีวศึกษา
2. นายเอนก จุจันทร์ ศึกษาพิเศษ กรมอาชีวศึกษา
3. นางพัชรี สว่างทรัพย์ ศึกษาพิเศษ กรมอาชีวศึกษา
4. นายเจริญ สุวโรจน์วงศ์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา 5
5. นายเชก ทองอุ่น ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา 1

2. ภายหลังจากได้ทดลองใช้ (Try - out) แล้วผู้วิจัยได้นำข้อมูลไปหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีการของ Cronbach ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นในตอนต้นที่ 2 เท่ากับ 0.95

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบ่งออกเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 สอบถามผู้บริหาร ในฐานะผู้กำหนดนโยบายและวางแผนการปฏิบัติงานในการใช้หลักสูตร

ชุดที่ 2 สอบถามอาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอน ในฐานะผู้ใช้หลักสูตร

แบบสอบถามแต่ละชุดแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ สอบถามเกี่ยวกับตำแหน่งงานปัจจุบัน ของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน อายุราชการในตำแหน่งปัจจุบัน ลักษณะแบบสอบถามแบบ Check - List

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในด้านโครงสร้างของหลักสูตร ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาต่าง ๆ หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร เอกสารประกอบการใช้หลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตร มีจำนวน 44 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นแบบ Likert Scale กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ มีจำนวน 5 ข้อ และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรแบบปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยวิธีการ ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตกรณมาศึกษา เก็บข้อมูลในสถานศึกษาที่เปิดสอนตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แต่ละภาค จำนวนทั้งหมด 19 แห่ง ตามที่ได้สุ่มตัวอย่างไว้

2. เมื่อได้รับหนังสืออนุญาตให้เก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดส่งหนังสืออนุญาตให้เก็บข้อมูลจากกรมอาชีวศึกษา พร้อมแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาต่าง ๆ ตามจำนวนที่สุ่มตัวอย่าง พร้อมสอตซองติดแสตมป์ เพื่อส่งกลับคืนมายังผู้วิจัย ได้จัดส่งเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2536 โดยกำหนดส่งกลับภายในเดือนสิงหาคม 2536 ทั้งนี้ได้ขอความอนุเคราะห์ผู้บริหารสถานศึกษาแจกแบบสอบถามและรวบรวมส่งกลับคืนมายังผู้วิจัยตามกำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

ขั้นก่อนการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ
2. นำแบบสอบถามลงรหัส โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารและกลุ่ม

อาจารย์ผู้สอน

ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่งาน และอายุราชการ ในตำแหน่งปัจจุบัน วิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร ในด้านโครงสร้างของหลักสูตรความเหมาะสมของการจัดรายวิชาต่าง ๆ หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร เอกสารประกอบ การใช้หลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรในทุกด้าน และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิเคราะห์ด้วยค่า t - test

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตรวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่และนำมาหาค่าร้อยละ

ข้อมูลที่ได้มาเพื่อการวิจัย ผู้วิจัยได้เสนอเป็นตารางแสดงสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่งานปัจจุบัน และอายุราชการในตำแหน่งปัจจุบัน

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร ในด้านต่าง ๆ และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ได้เสนอตารางเกี่ยวกับระดับความคิดเห็น ตารางเปรียบเทียบระดับความคิดเห็น และได้เสนอตารางเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการใช้หลักสูตร และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานี้ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้

ในบทที่ 4 ต่อไปแล้ว

ส่วนเกณฑ์การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้		
4.50 – 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	เหมาะสมมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม เกี่ยวกับความเหมาะสมในด้านหลักสูตร สภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร การจัดเนื้อหาวิชาตลอดหลักสูตร และศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในด้านหลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

การวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งข้อสมมติฐานเพื่อทดสอบไว้ดังนี้
ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในด้านหลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแตกต่างกัน จำแนกตามตำแหน่ง และสังกัด

ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตาราง

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยขอนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยที่เป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ ตำแหน่งหน้าที่งานปัจจุบัน สถานศึกษาที่สังกัดและกลุ่มวิชาที่สอน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 171 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอในรูปตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู - อาจารย์
จำแนกตามสถานศึกษาที่สังกัด

ร.ล.	สถานศึกษาที่สังกัด	ผู้บริหาร		ครู - อาจารย์		รวมผู้บริหาร กับ ครู - อาจารย์	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.	วิทยาลัยอาชีวศึกษา	36	75.0	72	59.0	10.8	63.5
2.	วิทยาลัยเทคนิค	3	6.2	8	6.6	11	6.5
3.	วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม	9	18.8	42	34.4	51	30.0

หมายเหตุ : มีผู้บริหารไม่ตอบ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ของทั้งหมด

ตารางที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะอยู่ในสถานศึกษาที่สังกัดวิทยาลัยอาชีวศึกษา มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมาเป็นผู้ที่อยู่ในสถานศึกษาที่สังกัดวิทยาลัยศิลปหัตถกรรม มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มน้อยที่สุดเป็นผู้ที่อยู่ในสถานศึกษาที่สังกัดวิทยาลัยเทคนิคมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มครู-อาจารย์ส่วนใหญ่จะอยู่ในสถานศึกษาที่สังกัดวิทยาลัยอาชีวศึกษามีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 รองลงมาเป็นผู้ที่อยู่ในสถานศึกษาที่สังกัดวิทยาลัยศิลปหัตถกรรม มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มน้อยที่สุด เป็นผู้ที่อยู่ในสถานศึกษาที่สังกัดวิทยาลัยเทคนิค มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู - อาจารย์ รวมกันส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มที่อยู่ในสถานศึกษาที่สังกัดวิทยาลัยอาชีวศึกษา มีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ

63.5 รองลงมา เป็นกลุ่มที่อยู่ในสถานศึกษาที่สังกัดวิทยาลัยศิลปหัตถกรรม มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และกลุ่มที่น้อยที่สุดเป็นกลุ่มที่อยู่ในสถานศึกษาที่สังกัดวิทยาลัยเทคนิค มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5

ตารางที่ 2

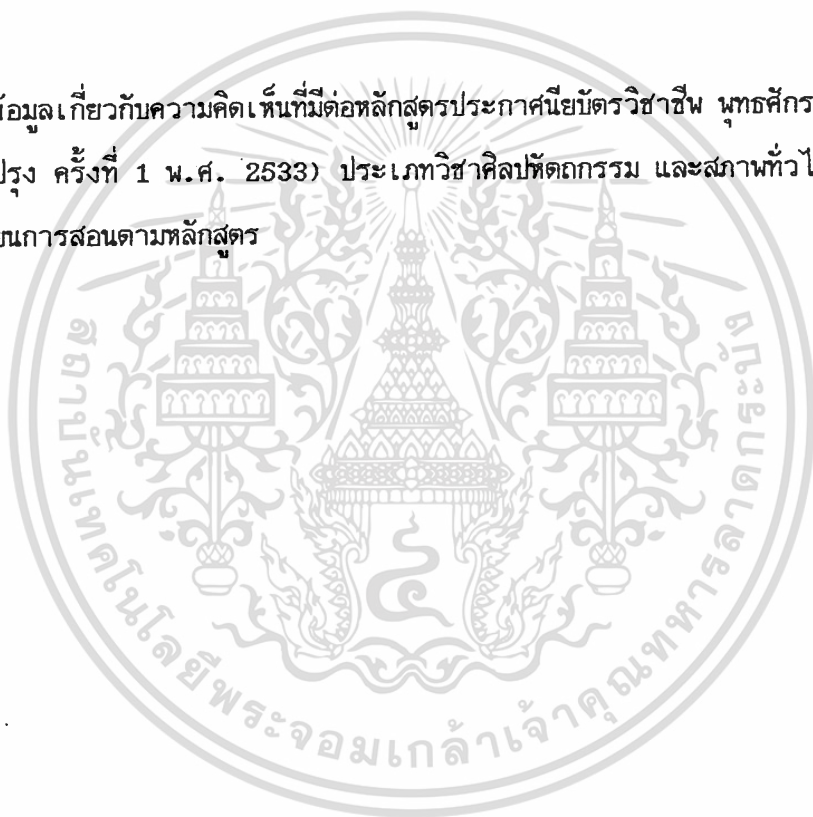
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มครู - อาจารย์ผู้สอน
จำแนกตามกลุ่มวิชาที่สอน

ที่	กลุ่มวิชาที่สอน	จำนวน	ร้อยละ
1.	กลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์	40	32.8
2.	กลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์	45	36.9
3.	กลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรม	25	20.5
4.	กลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์และกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์	7	5.8
5.	กลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์ และกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรม	2	1.6
6.	กลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์และกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรม	2	1.6
7.	กลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์ กลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์และกลุ่มวิชา หัตถอุตสาหกรรม	1	.8
	รวม	122	100.0

ตารางที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มครู - อาจารย์ ผู้สอนแยกตามกลุ่มวิชาที่สอน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะสอนในกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมาเป็นผู้ที่สอนอยู่ในกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์ มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 กลุ่มรองถัดลงมาเป็นผู้ที่สอนอยู่ในกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรม มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 กลุ่มครู - อาจารย์ผู้สอน นอกจากจะแยกตามกลุ่มวิชาที่สอน 3 กลุ่มหลักดังกล่าว

แล้ว ยังมีผู้สอนที่สอนอยู่ในกลุ่มวิชาจิตรศิลป์ และกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ทั้ง 2 กลุ่มวิชา มีอีกจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ผู้สอนที่สอนในกลุ่มวิชาจิตรศิลป์ และกลุ่มวิชาทัศนศึกษาทั้ง 2 กลุ่มวิชา มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ผู้สอนที่สอนในกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ และกลุ่มวิชาทัศนศึกษาทั้ง 2 กลุ่มวิชา มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 และผู้สอนที่สอนในกลุ่มวิชาจิตรศิลป์ กลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ และกลุ่มวิชาทัศนศึกษาทั้ง 3 กลุ่มวิชา มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ .8

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ นุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

ตารางที่ 3

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น

พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533)

ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม

ร.ล.	หลักสูตร	ผู้บริหาร				อาจารย์ผู้สอน			
		\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม	ลำดับที่	\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม	ลำดับที่
1	หลักการของหลักสูตรมีความ เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพ ของสังคมและผู้เรียน	3.47	.74	มาก	4	3.00	.76	ปานกลาง	12
2	จุดหมายของหลักสูตรมีความ สัมพันธ์สอดคล้องกับสภาพ ของสังคม	3.45	.82	ปานกลาง	5	3.00	.75	ปานกลาง	13
3.	หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรมี ความเหมาะสมกับสภาพ การจัดการเรียน	3.21	.80	ปานกลาง	16	2.98	.70	ปานกลาง	15
4	จุดประสงค์ของหลักสูตรประ เภทวิชาศิลปหัตถกรรม มี ความสอดคล้องกับสภาพ ความต้องการของสังคมและ ผู้เรียน	3.54	.79	มาก	3	3.13	.75	ปานกลาง	3
5	ความเหมาะสมของเวลา เรียนตามโครงสร้างตลอด หลักสูตร จำนวน 4800 คาบ	3.68	.74	มาก	1	3.16	.83	ปานกลาง	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ท.	หลักสูตร	ผู้บริหาร				อาจารย์ผู้สอน			
		\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม	ลำดับที่	\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม	ลำดับที่
6	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาพื้นฐาน 1100 คาบ	3.39	.93	ปานกลาง	8	2.99	.87	ปานกลาง	14
7	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาชีวะ 1200 คาบ	3.25	1.09	ปานกลาง	14	2.79	.91	ปานกลาง	20
8	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาเลือก 2280 คาบ	3.27	.97	ปานกลาง	12	3.03	.80	ปานกลาง	7
9	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาเลือกที่กำหนดให้ เลือกเรียนวิชาชีวะไม่น้อยกว่า 1560คาบ	3.29	.94	ปานกลาง	11	3.04	.74	ปานกลาง	6
10	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาเลือกที่กำหนดให้ เลือกเรียนวิชาเลือกเสรีไม่น้อยกว่า 320 คาบ	3.06	.99	ปานกลาง	18	2.94	.75	ปานกลาง	18
11	ความเหมาะสมของเวลาการฝึกงานที่กำหนดให้ฝึกในสถานประกอบการไม่น้อยกว่า 400 คาบ	3.00	1.05	ปานกลาง	20	2.95	.94	ปานกลาง	16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ที่	หลักสูตร	ผู้บริหาร				อาจารย์ผู้สอน			
		\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม	ลำดับที่	\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม	ลำดับที่
12	ความเหมาะสมของเวลาที่กำหนดการทำกิจกรรม 220 คาบ	3.06	.94	ปานกลาง	19	3.01	.93	ปานกลาง	9
13	หลักสูตรมีความยืดหยุ่นในการจัดการเรียนการสอนและสามารถปรับใช้ได้	3.27	.79	ปานกลาง	13	3.01	.80	ปานกลาง	10
14	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรหมวดวิชาพื้นฐานกับหมวดวิชาชีพ	3.12	.90	ปานกลาง	17	2.80	.81	ปานกลาง	19
15	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรหมวดวิชาชีบบasicกับหมวดวิชาเลือก	3.41	.67	ปานกลาง	7	3.03	.79	ปานกลาง	8
16	หลักสูตรมีความสัมพันธ์กับงานอาชีพในปัจจุบัน	3.38	.82	ปานกลาง	9	2.94	.95	ปานกลาง	17
17	หลักสูตรได้เน้นการฝึกภาคปฏิบัติและการนำไปใช้	3.25	.94	ปานกลาง	15	3.00	.89	ปานกลาง	11
18	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์กับการประกอบอาชีพ	3.34	.76	ปานกลาง	10	3.09	.78	ปานกลาง	5
19	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์กับการประกอบอาชีพ	3.56	.79	มาก	2	3.18	.79	ปานกลาง	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ที่	หลักสูตร	ผู้บริหาร				อาจารย์ผู้สอน			
		\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม	ลำดับที่	\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม	ลำดับที่
20	ความสัมพันธ์ของหลักสูตร กลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรมกับ การประกอบอาชีพ	3.44	.86	ปานกลาง	6	3.12	.81	ปานกลาง	4
	รวม	3.34	.66	ปานกลาง		3.03	.51	ปานกลาง	

ตารางที่ 3 กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรในด้านความเหมาะสมของเวลาเรียนตามโครงสร้างตลอดหลักสูตร จำนวน 4800 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.68 และค่า S.D. = .74 เป็นลำดับที่ 1 ลำดับที่ 2 ในด้านความเหมาะสมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์กับการประกอบอาชีพ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.56 และค่า S.D. = .79 ลำดับที่ 3 ในด้านความเหมาะสมจุดประสงค์ของหลักสูตรประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคมและผู้เรียน ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.54 และค่า S.D. = .79 ลำดับที่ 4 ในด้านความเหมาะสม หลักการของหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพของสังคมและผู้เรียน ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.47 และค่า S.D. = .74 ตามลำดับและลำดับสุดท้ายลำดับที่ 20 ในด้านความเหมาะสมเกี่ยวกับความเหมาะสมของเวลาการฝึกงานที่กำหนดให้ฝึกในสถานประกอบการไม่น้อยกว่า 400 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.00 และค่า S.D. = 1.05

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมที่มีต่อหลักสูตร กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นรวม ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.34 และค่า S.D.=.66

ส่วนกลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมที่มีต่อหลักสูตร ในด้านความเหมาะสม ความสัมพันธ์ของหลักสูตร กลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์กับการประกอบอาชีพ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.18 และค่า S.D.= .79 เป็นลำดับที่ 1 ลำดับที่ 2 ในด้านความเหมาะสมของเวลาเรียนตามโครงสร้างตลอดหลักสูตรจำนวน 4800 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.16 และค่า S.D.=.83 ลำดับที่ 3 ในด้านความเหมาะสมจุดประสงค์ของหลักสูตรประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคมและผู้เรียน ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.13 และค่า S.D.=.75 ลำดับที่ 4 ในด้านความเหมาะสมความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรมกับการประกอบอาชีพ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.12 และค่า S.D.= .81 ตามลำดับและลำดับสุดท้ายลำดับที่ 20 ในด้านความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาชีพ 1200 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.79 และค่า S.D.=.91

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมที่มีต่อหลักสูตร กลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นรวมระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.03 และค่า S.D.=.51

สรุป ความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์เกี่ยวกับระดับความเหมาะสมที่มีต่อหลักสูตรพบว่า ผู้บริหาร และอาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

ผู้บริหาร ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหลักสูตรพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเพียง 4 ข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย

1. หลักการของหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพของสังคม และผู้เรียน
2. จุดประสงค์ของหลักสูตรประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมมีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคมและผู้เรียน
3. ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์กับการประกอบอาชีพ
4. ความเหมาะสมของเวลาเรียนตามโครงสร้างตลอดหลักสูตรจำนวน 4800 คาบ

ส่วนข้ออื่น ๆ ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ
อาจารย์ ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับหลักสูตรพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ใน
 ระดับปานกลางทุกข้อ

ตารางที่ 4

ความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อสภาพทั่วไปเกี่ยวกับ
 การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533)
 ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม

ที่	สภาพทั่วไปการจัดการ การเรียนการสอน	ผู้บริหาร				อาจารย์ผู้สอน			
		\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม	ลำดับที่	\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม	ลำดับที่
1	ความพร้อมของจำนวนบุคลากร ที่รับผิดชอบการจัดการเรียน การสอนตามหลักสูตร ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม	2.81	.83	ปานกลาง	13	2.65	.92	ปานกลาง	12
2	ความพร้อมของจำนวน อาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาวิจิตร ศิลป์	3.04	.75	ปานกลาง	5	3.02	.81	ปานกลาง	1
3	ความพร้อมของจำนวน อาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาศิลปะ ประยุกต์	2.67	.94	ปานกลาง	17	2.68	.90	ปานกลาง	9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ที่	สภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร				อาจารย์ผู้สอน			
		\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม	ลำดับที่	\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม	ลำดับที่
4	ความพร้อมของจำนวน อาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาหัตถ อุตสาหกรรม	2.76	1.02	ปานกลาง	14	2.77	.90	ปานกลาง	7
5	สถานที่เรียนมีความเหมาะสม กับการเรียนการสอน	3.02	.69	ปานกลาง	7	2.67	1.02	ปานกลาง	10
6	ห้องเรียนภาคทฤษฎีมีความ เหมาะสมในการเรียน	3.02	.82	ปานกลาง	6	2.85	1.04	ปานกลาง	4
7	ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชา จิตรศิลป์มีความเหมาะสมใน การปฏิบัติงาน	3.08	.75	ปานกลาง	3	2.83	.96	ปานกลาง	6
8	ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชา ศิลปะประยุกต์มีความเหมาะสม ในการปฏิบัติงาน	2.93	.83	ปานกลาง	9	2.84	.81	ปานกลาง	5
9	ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชา หัตถอุตสาหกรรม มีความ เหมาะสมในการปฏิบัติงาน	2.93	.79	ปานกลาง	10	2.74	.99	ปานกลาง	8
10	เครื่องจักรเครื่องมือและ อุปกรณ์สำหรับฝึกปฏิบัติมี ความพร้อมและเพียงพอใน การปฏิบัติงาน	3.08	.81	ปานกลาง	2	2.53	.90	ปานกลาง	15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ที่	สภาพทั่วไปการจัดการ การเรียนการสอน	ผู้บริหาร				อาจารย์ผู้สอน			
		\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม	ลำดับที่	\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม	ลำดับที่
11	วัสดุที่ใช้ฝึกปฏิบัติมีความ พร้อมและเพียงพอในการ ปฏิบัติงาน	3.06	.74	ปานกลาง	4	2.61	.94	ปานกลาง	14
12	หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียน ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมใน ห้องสมุดมีความพร้อมและ เพียงพอในการค้นคว้า	2.66	.95	ปานกลาง	18	2.31	.86	น้อย	20
13	เอกสารประกอบหลักสูตร แผนการสอน คู่มือการสอน ตำราเรียน มีความพร้อม และเพียงพอ	2.63	.85	ปานกลาง	20	2.36	.82	น้อย	18
14	สื่อการสอนประเภทโสตทัศน อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนมี ความพร้อมและเพียงพอ	2.65	.85	ปานกลาง	19	2.34	.81	น้อย	19
15	การจัดสรรงบประมาณใน การจัดหาอุปกรณ์และวัสดุฝึก มีความพร้อมและเพียงพอ	2.85	.95	ปานกลาง	12	2.44	.81	น้อย	17
16	การจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับ หลักสูตรและการวางแผน ใช้ หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง	2.73	.86	ปานกลาง	15	2.48	.81	น้อย	16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ที่	สภาพทั่วไปการจัดการ การเรียนการสอน	ผู้บริหาร				อาจารย์ผู้สอน			
		\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม	ลำดับที่	\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม	ลำดับที่
17	การจัดโปรแกรมการสอนเพื่อ ปรับปรุงการเรียนการสอน อย่างต่อเนื่อง	2.93	.74	ปานกลาง	11	2.66	.80	ปานกลาง	11
18	การพิจารณาผู้สอนรายวิชา ต่าง ๆ มุ่งผลสัมฤทธิ์ การเรียนเป็นหลัก	3.20	.88	ปานกลาง	1	2.96	.83	ปานกลาง	2
19	การให้ความรู้และติดตาม เกี่ยวกับการวัดผลและ การประเมินผลอย่างต่อเนื่อง	2.95	.81	ปานกลาง	8	2.89	.77	ปานกลาง	3
20	ดำเนินการนิเทศและติดตาม ผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตร สม่ำเสมอ	2.73	.81	ปานกลาง	16	2.62	.87	ปานกลาง	13
	รวม	2.88	.59	ปานกลาง		2.70	.55	ปานกลาง	

ตารางที่ 4 กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ในด้านความเหมาะสม การพิจารณาผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ มุ่งผลสัมฤทธิ์การเรียนเป็นหลัก ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.20 และค่า S.D. = .88 เป็นลำดับที่ 1 ลำดับที่ 2 ในด้านความเหมาะสม เครื่องจักรเครื่องมือและอุปกรณ์

สำหรับฝึกปฏิบัติมีความพร้อมและเพียงพอในการปฏิบัติงาน ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.08 และค่า S.D.=.81 ลำดับที่ 3 ในด้านความเหมาะสม ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชาจิตรศิลป์ มีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.08 และค่า S.D.=.75 ลำดับที่ 4 ในด้านความเหมาะสม วัสดุที่ใช้ฝึกปฏิบัติมีความพร้อมและเพียงพอในการปฏิบัติงาน ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.06 และค่า S.D.=.74 ตามลำดับ และลำดับสุดท้ายลำดับที่ 20 ในด้านความเหมาะสมเอกสารประกอบหลักสูตร แผนการสอน คู่มือการสอน ตำราเรียน มีความพร้อมและเพียงพอ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.63 และค่า S.D.= .85

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมที่มีต่อสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นรวม ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.88 และค่า S.D.=.59

ส่วนกลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ในด้านความเหมาะสม ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาจิตรศิลป์ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.02 และค่า S.D.= .81 เป็นลำดับที่ 1 ลำดับที่ 2 ในด้านความเหมาะสม การพิจารณาผู้สอนรายวิชาชั้นต่าง ๆ มุ่งผลสัมฤทธิ์การเรียนเป็นหลัก ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.96 และค่า S.D. = .83 ลำดับที่ 3 ในด้านความเหมาะสมการให้ความรู้และติดตามเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.89 และค่า S.D.= .77 ลำดับที่ 4 ในด้านความเหมาะสมห้องเรียนภาคทฤษฎีมีความเหมาะสมในการเรียน ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.85 และค่า S.D. = 1.04 ตามลำดับ และลำดับสุดท้ายลำดับที่ 20 ในด้านความเหมาะสม หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมในห้องสมุดมีความพร้อมและเพียงพอในการค้นคว้าระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.31 และค่า S.D. = .86

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมที่มีต่อสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร กลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นรวมระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.70 และค่า S.D.= .55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป ความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์เกี่ยวกับระดับความเหมาะสมที่มีต่อสภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรพบว่า ผู้บริหาร และอาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

ผู้บริหาร ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

อาจารย์ ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับสภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย 5 ข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย

1. หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมในห้องสมุดมีความพร้อมและเพียงพอในการค้นคว้า
2. สื่อการสอนประเภท โสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนมีความพร้อม และเพียงพอ
3. เอกสารประกอบหลักสูตรแผนการสอน คู่มือการสอน ตำราเรียนมีความพร้อม และเพียงพอ
4. การจัดสรรงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์ และวัสดุฝึกมีความพร้อม และเพียงพอ
5. การจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร และการวางแผนใช้หลักสูตรอย่าง ต่อเนื่อง

ส่วนข้ออื่น ๆ ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับสภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตารางที่ 5

สรุปความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533)
ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม

ที่	หลักสูตร	ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน			
		\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม	ลำดับที่
1	หลักการของหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับ สภาพของสังคมและผู้เรียน	3.14	.78	ปานกลาง	6
2	จุดหมายของหลักสูตรมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับ สภาพของสังคม	3.13	.79	ปานกลาง	8
3	หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพ การจัดการเรียน	3.04	.73	ปานกลาง	15
4	จุดประสงค์ของหลักสูตรประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคม และผู้เรียน	3.25	.78	ปานกลาง	3
5	ความเหมาะสมของเวลาเรียนตามโครงสร้างตลอด หลักสูตร จำนวน 4800 คาบ	3.31	.84	ปานกลาง	1
6	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวด วิชาพื้นฐาน 1100 คาบ	3.10	.91	ปานกลาง	10
7	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวด วิชาชีพ 1200 คาบ	2.92	.98	ปานกลาง	19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ที่	หลักสูตร	ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน			
		\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม	ลำดับที่
8	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาเลือก 2280 คาบ	3.10	.85	ปานกลาง	67
9	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาเลือก ที่กำหนดให้เลือกรียนวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 1560 คาบ	3.11	.81	ปานกลาง	9
10	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาเลือกที่กำหนดให้เลือกรียนวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 320 คาบ	2.97	.83	ปานกลาง	18
11	ความเหมาะสมของเวลาการฝึกงานที่กำหนดให้ฝึกในสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า 400 คาบ	2.97	.97	ปานกลาง	17
12	ความเหมาะสมของเวลาที่กำหนดการทำกิจกรรม 220 คาบ	3.03	.93	ปานกลาง	16
13	หลักสูตรมีความยืดหยุ่นในการจัดการเรียนการสอน และสามารถปรับใช้ได้	3.09	.81	ปานกลาง	12
14	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรหมวดวิชาพื้นฐานกับหมวดวิชาชีพ	2.89	.84	ปานกลาง	20
15	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรหมวดวิชาชีพกับหมวดวิชาเลือก	3.14	.78	ปานกลาง	6
16	หลักสูตรมีความสัมพันธ์กับงานอาชีพในปัจจุบัน	3.06	.93	ปานกลาง	14
17	หลักสูตรได้เน้นการฝึกภาคปฏิบัติและการนำไปใช้	3.07	.91	ปานกลาง	13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ที่	หลักสูตร	ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน			
		\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม	ลำดับที่
18	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์กับการประกอบอาชีพ	3.16	.78	ปานกลาง	5
19	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์กับการประกอบอาชีพ	3.29	.80	ปานกลาง	2
20	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรมกับการประกอบอาชีพ	3.21	.84	ปานกลาง	4
	รวม	3.12	.57	ปานกลาง	

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นสรุปของกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตร ลำดับที่ 1 ในด้านความเหมาะสมของเวลาเรียนตามโครงสร้างตลอดหลักสูตร จำนวน 4800 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.31 และค่า S.D. = .84 ลำดับที่ 2 ในด้านความเหมาะสมความสัมพันธ์ของหลักสูตร กลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์กับการประกอบอาชีพ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.29 และค่า S.D. = .80 ลำดับที่ 3 ในด้านความเหมาะสมจุดประสงค์ของหลักสูตรประเภทวิชา ศิลปหัตถกรรม มีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคมและผู้เรียน ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.25 และค่า S.D. = .78 ลำดับที่ 4 ในด้านความเหมาะสม ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรมกับการประกอบอาชีพ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.21 และค่า S.D. = .84 ตามลำดับ และลำดับสุดท้ายลำดับที่ 20 ในด้านความเหมาะสม ความสัมพันธ์ของหลักสูตรหมวดวิชาพื้นฐาน

กับหมวดวิชาชีพ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.89 และค่า S.D. = .84

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมที่มีต่อหลักสูตร กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นสรุป ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.12 และค่า S.D. = .57

ตารางที่ 6

สรุปความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม

ที่	สภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน			
		\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม	ลำดับที่
1	ความพร้อมของจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม	2.70	.89	ปานกลาง	12
2	ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์	3.03	.79	ปานกลาง	2
3	ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอน กลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์	2.67	.91	ปานกลาง	14
4	ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรม	2.77	.93	ปานกลาง	9
5	สถานที่เรียนมีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน	2.77	.94	ปานกลาง	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ที่	สภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน			
		\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม	ลำดับที่
6	ห้องเรียนภาคทฤษฎีมีความเหมาะสมในการเรียน	2.90	.98	ปานกลาง	4
7	ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์มีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน	2.90	.90	ปานกลาง	5
8	ห้องเรียนภาคปฏิบัติ กลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์มีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน	2.87	.82	ปานกลาง	6
9	ห้องเรียนภาคปฏิบัติ กลุ่มวิชาทัศนศึกษาทัศนกรรม มีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน	2.80	.94	ปานกลาง	7
10	เครื่องจักรเครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับฝึกปฏิบัติ มีความพร้อมและเพียงพอในการปฏิบัติงาน	2.69	.91	ปานกลาง	13
11	วัสดุที่ใช้ฝึกปฏิบัติมีความพร้อมและเพียงพอในการปฏิบัติงาน	2.74	.91	ปานกลาง	10
12	หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนประเภทวิชาศิลปะทัศนกรรมในห้องสมุด มีความพร้อมและเพียงพอในการค้นคว้า	2.41	.89	น้อย	20
13	เอกสารประกอบหลักสูตร แผนการสอน คู่มือการสอน ตำราเรียน มีความพร้อมและเพียงพอ	2.44	.84	น้อย	18
14	สื่อการสอนประเภทโสตทัศนูปกรณ์ ที่ใช้ประกอบการเรียนมีความพร้อมและเพียงพอ	2.43	.83	น้อย	19
15	การจัดสรรงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์และวัสดุฝึก มีความพร้อมและเพียงพอ	2.56	.87	ปานกลาง	16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ที่	สภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน			
		\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม	ลำดับที่
16	การจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและการวางแผนใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง	2.56	.83	ปานกลาง	17
17	การจัดโปรแกรมการสอนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	2.74	.79	ปานกลาง	11
18	การพิจารณาผู้สอนรายวิชาชั้นต่าง ๆ มุ่งผลสัมฤทธิ์ การเรียนเป็นหลัก	3.03	.85	ปานกลาง	1
19	การให้ความรู้และติดตามเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง	2.91	.78	ปานกลาง	3
20	ดำเนินการนิเทศและติดตามผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรสม่ำเสมอ	2.65	.85	ปานกลาง	15
	รวม	2.75	.57	ปานกลาง	

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นสรุปของกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ ผู้สอนที่มีต่อสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ลำดับที่ 1 ในด้านความเหมาะสม การพิจารณาผู้สอนรายวิชาชั้นต่าง ๆ มุ่งผลสัมฤทธิ์การเรียนเป็นหลักระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.03 และค่า S.D. = .85 ลำดับที่ 2 ในด้านความเหมาะสม ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.03 และค่า S.D. = .79 ลำดับที่ 3 ในด้านความเหมาะสมการให้ความรู้และติดตามเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับ

ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.91 และค่า S.D. = .78 ลำดับที่ 4 ในด้านความเหมาะสมห้องเรียนภาคทฤษฎี มีความเหมาะสมในการเรียน ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.90 และค่า S.D. = .98 ตามลำดับ และลำดับสุดท้าย ลำดับที่ 20 ในด้านความเหมาะสมของหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนประเภทวิชาศิลปะทัศนกรรมในห้องสมุด มีความพร้อมและเพียงพอในการค้นคว้าระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.41 และค่า S.D. = .89

ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพทั่วไปเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นสรุป ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.75 และค่า S.D. = .57

ตารางที่ 7

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหา
รายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์ตลอดหลักสูตร

ที่	กลุ่มวิชา	อาจารย์ผู้สอน			
		X̄	S.D.	ระดับความเหมาะสม	ลำดับที่
กลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์					
1	ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาพื้นฐาน 1100 คาบ	3.07	.68	ปานกลาง	2
2	ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาชีพ 1200 คาบ	2.95	.80	ปานกลาง	7
3	ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาเลือก 2280 คาบ	2.98	.68	ปานกลาง	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ที่	กลุ่มวิชา	อาจารย์ผู้สอน			
		\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม	ลำดับที่
	3.1 ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน กำหนดให้เรียน กลุ่มอาชีพใหญ่ 1200 คาบ	2.95	.62	ปานกลาง	9
	3.2 ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน ที่กำหนดให้เลือกเรียนกลุ่มอาชีพย่อย 360 คาบ	3.04	.73	ปานกลาง	3
	3.3 ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตาม จำนวนคาบการเรียนที่กำหนดให้เลือกเรียน วิชาเลือกเสรี 320 คาบ	2.95	.71	ปานกลาง	8
	3.4 ความเหมาะสมของการปฏิบัติงานที่กำหนด ให้ฝึกงานในสถานประกอบการ จำนวน 400 คาบ	3.01	.89	ปานกลาง	4
	3.5 ความเหมาะสมของการจัดทำกิจกรรมตาม เวลา	3.00	.85	ปานกลาง	5
4	ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวน คาบเรียนแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร 4800 คาบ	3.15	.69	ปานกลาง	1
	รวม	3.00	.55	ปานกลาง	

ตารางที่ 7 กลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของ
การจัดเนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์ ตลอดหลักสูตร ลำดับที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนแต่ละหมวดวิชา ตลอดหลักสูตร 4800 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.15 และค่า S.D. = .69 ลำดับที่ 2 ในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาพื้นฐาน 1100 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.07 และค่า S.D. = .68 ลำดับที่ 3 ในด้านความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนที่กำหนดให้เลือกเรียน กลุ่มอาชีพย่อย 360 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.04 และค่า S.D. = .73 ตามลำดับ และลำดับสุดท้ายลำดับที่ 9 ในด้านความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนที่กำหนดให้เรียนกลุ่มอาชีพใหญ่ 1200 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.95 และค่า S.D. = .62

ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์ตลอดหลักสูตร กลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นรวม ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.00 และค่า S.D. = .55

อย่างไรก็ตามมีผู้ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติมจำนวน 8 คน เห็นว่าควรปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาเกี่ยวกับการกำหนดวิชาชีพพื้นฐาน เช่น วิชาองค์ประกอบศิลปะ วิชากายวิภาค เรียนน้อยไป มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และเห็นว่าควรเน้นที่ตัวผู้สอน เพราะหลักสูตรมักถูกปรับไปตามตัวผู้สอน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ตารางที่ 8

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหา
รายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ ตลอดหลักสูตร

ที่	กลุ่มวิชา	อาจารย์ผู้สอน			
		\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม	ลำดับที่
กลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์					
1	ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบ การเรียน หมวดวิชาพื้นฐาน 1100 คาบ	3.00	.74	ปานกลาง	3
2	ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบ การเรียน หมวดวิชาชั้น 1200 คาบ	2.85	.77	ปานกลาง	8
3	ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวน คาบ การเรียน หมวดวิชาเลือก 2280 คาบ	3.01	.65	ปานกลาง	2
	3.1 ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน ที่กำหนดให้เรียนกลุ่มอาชีพใหญ่ 1260 คาบ	2.97	.80	ปานกลาง	4
	3.2 ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน ที่กำหนดให้เรียนกลุ่มอาชีพย่อย 300 คาบ	2.91	.70	ปานกลาง	7
	3.3 ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตาม จำนวนคาบการเรียนที่กำหนดให้เลือกเรียน วิชาเลือกเสรี 320 คาบ	2.82	.79	ปานกลาง	9
	3.4 ความเหมาะสมของการปฏิบัติงานที่กำหนด ให้ฝึกงานในสถานประกอบการจำนวน 400 คาบ	2.92	.99	ปานกลาง	6
	3.5 ความเหมาะสมของการจัดทำกิจกรรม ตามเวลาที่กำหนด จำนวน 220 คาบ	2.95	.79	ปานกลาง	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ที่	กลุ่มวิชา	อาจารย์ผู้สอน			
		\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม	ลำดับที่
4	ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร 4800 คาบ	3.07	.71	ปานกลาง	1
	รวม	2.94	.60	ปานกลาง	

ตารางที่ 8 กลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ตลอดหลักสูตร ลำดับที่ 1 ในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร 4800 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.07 และค่า S.D.=.71 ลำดับที่ 2 ในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาเลือก 2280 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.01 และค่า S.D. = .65 ลำดับที่ 3 ในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาพื้นฐาน 1100 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.00 และค่า S.D.=.74 ตามลำดับ และลำดับสุดท้าย ลำดับที่ 9 ในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนที่กำหนดให้เลือกเรียน วิชาเลือกเสรี 320 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.82 และค่า S.D.=.79

ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ ตลอดหลักสูตร กลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นรวม ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.94 และค่า S.D. =.60

อย่างไรก็ตามมีผู้ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติมจำนวน 6 คน เห็น

ว่านักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ยังไม่เหมาะที่จะฝึกงานในสถานประกอบการ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาเห็นว่าควรปรับปรุงหลักสูตรให้มีภาคปฏิบัติมาก ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 เห็นว่าหมวดวิชาชีพ และวิชาเลือกมีกลุ่มรายวิชากระจาย มาก (หลักสูตรปี 2524 มีแนวทางในการจัดชัดเจนและรัดกุมกว่า) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 เห็นว่าควรปรับการเรียนวิชาเอกให้ได้เรียนตั้งแต่ปีที่ 1 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

ตารางที่ 9

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชา
ในหมวดวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาตัดอุตสาหกรรม ตลอดหลักสูตร

ร.น.	กลุ่มวิชา	อาจารย์ผู้สอน			ลำดับที่
		X̄	S.D.	ระดับความ เหมาะสม	
	<u>กลุ่มวิชาตัดอุตสาหกรรม</u>				
1	ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวน คาบการเรียนหมวดวิชาพื้นฐาน 1100 คาบ	3.23	.84	ปานกลาง	2
2	ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวน คาบการเรียนหมวดวิชาชีพ 1200 คาบ	3.21	.85	ปานกลาง	3
3	ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวน คาบการเรียนหมวดวิชาเลือก 2280 คาบ	3.25	.79	ปานกลาง	1
	3.1 ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน ที่กำหนดให้เรียนกลุ่มอาชีพใหญ่ กลุ่มที่ 1 1560 คาบ	3.10	.86	ปานกลาง	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ที่	กลุ่มวิชา	อาจารย์ผู้สอน			
		เ	S.D.	ระดับความ เหมาะสม	ลำดับที่
3	3.2 ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน ที่กำหนดให้เรียนกลุ่มอาชีพใหญ่ กลุ่มที่ 2 300 คาบ	3.17	.79	ปานกลาง	6
	3.3 ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน ที่กำหนดให้เลือกเรียนกลุ่มอาชีพย่อย 300 คาบ	3.06	.77	ปานกลาง	10
	3.4 ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน ที่กำหนดให้เรียนกลุ่มอาชีพใหญ่ กลุ่มที่ 3 1080 คาบ	3.21	.81	ปานกลาง	4
	3.5 ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน ที่กำหนดให้เลือกเรียนกลุ่มอาชีพย่อย 480 คาบ	3.08	.74	ปานกลาง	9
	3.6 ความเหมาะสมของการปฏิบัติงานที่กำหนดให้ ฝึกงานในสถานประกอบการจำนวน 400 คาบ	3.17	.63	ปานกลาง	7
	3.7 ความเหมาะสมของการจัดทำกิจกรรมคาบ เวลาที่กำหนด จำนวน 220 คาบ	3.02	.57	ปานกลาง	11
	4	ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนตาม การเรียนแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร4800คาบ (เลือกเรียนกลุ่มอาชีพตามที่หลักสูตรกำหนด)	3.19	.71	ปานกลาง
	รวม	3.18	.59	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 กลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาสัตวศาสตร์ ตลอดหลักสูตร ลำดับที่ 1 ในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาเลือก 2280 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.25 และค่า S.D.=.79 ลำดับที่ 2 ในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาพื้นฐาน 1100 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.23 และค่า S.D.=.84 ลำดับที่ 3 ในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาชีพ 1200 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.21 และค่า S.D.=.85 ตามลำดับ และลำดับสุดท้าย ลำดับที่ 11 ในด้านความเหมาะสมของการจัดทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด จำนวน 220 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.02 และ S.D.=.57

ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาสัตวศาสตร์ ตลอดหลักสูตร กลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นรวมระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.18 และค่า S.D.=.59

อย่างไรก็ตามมีผู้ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติมจำนวน 5 คน เห็นว่าควรปรับปรุงหลักสูตรให้มีภาคปฏิบัติมาก ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 และรองลงมาเห็นว่าควรเพิ่มคาบการเรียนวิชาชีพกลุ่มอาชีพใหญ่ให้มากขึ้น โดยลดคาบการเรียนหมวดวิชาพื้นฐาน (สามัญ) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 10

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรค
ในการใช้หลักสูตร ในด้านสภาพทั่วไปของการจัดการเรียน
การสอนตามหลักสูตร ที่เกี่ยวกับบุคลากร

เกี่ยวกับบุคลากร	ไม่มีปัญหา		มีปัญหา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	5	10.4	43	89.6
ครู - อาจารย์	11	9.3	107	90.7
รวม	16	9.6	150	90.4

ตารางที่ 10 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร ในด้านที่เกี่ยวกับบุคลากร มีผู้ตอบมีความเห็นว่า ไม่มีปัญหาจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 มีผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 89.6

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มครู-อาจารย์ มีผู้ตอบเห็นว่าไม่มีปัญหาจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 มีผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 90.7

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู - อาจารย์รวมกัน มีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่าไม่มีปัญหาด้านบุคลากร มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 และเห็นว่ามีปัญหาจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 90.4

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู - อาจารย์รวมกันที่มีความคิดเห็นว่าด้านบุคลากรมีปัญหา ซึ่งมีผลกระทบต่อการใช้หลักสูตร ลำดับที่ 1 เกี่ยวกับการขาดแคลนบุคลากรผู้สอนในประเภทวิชา ลำดับที่ 2 เห็นว่าบุคลากรไม่ได้รับการพัฒนาตนเอง ลำดับที่ 3 เห็นว่าคุณวุฒิผู้สอนไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เปิดสอน ลำดับที่ 4 เห็นว่าขาดการสนับสนุนทางการบริหาร และลำดับสุดท้ายลำดับที่ 5 เห็นว่าประสิทธิภาพในการสอนมีไม่เพียงพอ

ตารางที่ 11

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค
ในการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับห้องปฏิบัติงาน

เกี่ยวกับห้องปฏิบัติงาน	ไม่มีปัญหา		มีปัญหา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	9	18.4	40	81.6
ครู - อาจารย์	16	13.1	106	86.9
รวม	25	14.6	146	85.4

ตารางที่ 11 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหาร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการใช้หลักสูตร ในด้านที่เกี่ยวกับห้องปฏิบัติงาน มีผู้ตอบเห็นว่าไม่มีปัญหาจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 มีผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 81.6

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มครู - อาจารย์ มีผู้ตอบเห็นว่าไม่มีปัญหาจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 มีผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 86.9

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู - อาจารย์ รวมกันมีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับห้องปฏิบัติงาน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 และเห็นว่ามีปัญหาจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 85.4

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์ รวมกัน ที่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับห้องปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้หลักสูตร ลำดับที่ 1 เห็นว่าห้องปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอ ลำดับที่ 2 เห็นว่าสภาพของห้องปฏิบัติงานไม่ถูกสุขลักษณะที่จะใช้ปฏิบัติงาน ลำดับที่ 3 เห็นว่ามีความเหมาะสมในการใช้งานน้อย ลำดับที่ 4 เห็นว่าความปลอดภัยในการใช้มีน้อย และลำดับสุดท้าย ลำดับที่ 5 ไม่มีห้องปฏิบัติงาน

ตารางที่ 12

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค
ในการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับวัสดุ - อุปกรณ์

เกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์	ไม่มีปัญหา		มีปัญหา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	12	24.5	37	75.5
ครู - อาจารย์	15	12.5	105	87.5
รวม	27	16.0	142	84.0

ตารางที่ 12 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการใช้หลักสูตร ในด้านที่เกี่ยวกับวัสดุ-อุปกรณ์ มีผู้ตอบเห็นว่าไม่มีปัญหาจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 มีผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหา จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 75.5

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่ม ครู-อาจารย์ มีผู้ตอบเห็นว่าไม่มีปัญหาจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 มีผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์ รวมกัน มีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับวัสดุ-อุปกรณ์ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 และเห็นว่ามีปัญหาจำนวน 142 คนคิดเป็นร้อยละ 84.0

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์ รวมกัน ที่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับวัสดุ-อุปกรณ์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตร ลำดับที่ 1 เห็นว่าการจัดหาวัสดุล่าช้า ลำดับที่ 2 เห็นว่าอุปกรณ์มีไม่ครบ ลำดับที่ 3 เห็นว่าวัสดุมีไม่เพียงพอ ลำดับที่ 4 เห็นว่าขาดงบประมาณในการจัดหา และลำดับสุดท้ายลำดับที่ 5 เห็นว่าขาดการสนับสนุนและจัดหา

ตารางที่ 13

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค
ในการใช้หลักสูตรในด้านความเหมาะสมของหลักสูตร
ที่เกี่ยวกับหลักการหลักสูตร

เกี่ยวกับหลักการหลักสูตร	ไม่มีปัญหา		มีปัญหา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	23	46.9	26	53.1
ครู - อาจารย์	27	22.3	94	77.7
รวม	50	29.4	120	70.6

ตารางที่ 13 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหาร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร ในด้านความเหมาะสมของหลักสูตรที่เกี่ยวกับหลักการหลักสูตรมีผู้ตอบเห็นว่าไม่มีปัญหาจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 มีผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 53.1

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มครู-อาจารย์ มีผู้ตอบเห็นว่าไม่มีปัญหาจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 มีผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 77.7

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์ รวมกัน มีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับหลักการหลักสูตร จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 และเห็นว่ามีปัญหาจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 70.6

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์ รวมกัน ที่มีความคิดเห็นว่า มีปัญหาเกี่ยวกับหลักการหลักสูตร ซึ่งส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ลำดับที่ 1 เห็นว่าระดับการศึกษากับความมุ่งหมายของหลักสูตรยัง ไม่มีความสัมพันธ์สอดคล้องซึ่ง

กันและกัน ลำดับที่ 2 เห็นว่าไม่สอดคล้องกับสภาพทั่วไปของสังคมและผู้เรียน และเห็นว่าไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ลำดับที่ 3 เห็นว่าไม่สนองต่อความต้องการของผู้เรียนและการประกอบอาชีพ และลำดับสุดท้าย ลำดับที่ 4 เห็นว่าการกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียนยังไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

ตารางที่ 14

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค
ในการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับจุดหมายหลักสูตร

เกี่ยวกับจุดหมายหลักสูตร	ไม่มีปัญหา		มีปัญหา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	18	36.7	31	63.3
ครู - อาจารย์	31	25.8	89	74.2
รวม	49	29.0	120	71.0

ตารางที่ 14 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหาร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับจุดหมายของหลักสูตร มีผู้ตอบเห็นว่าไม่มีปัญหา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 มีผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่ม ครู-อาจารย์ มีผู้ตอบเห็นว่าไม่มีปัญหา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 มีผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 74.2

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่ม ครู-อาจารย์รวมกัน มีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับจุดหมายหลักสูตร จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 และเห็นว่าไม่มีปัญหาจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 71.0

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู-อาจารย์รวมกัน ที่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับจุดหมายหลักสูตร ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้เรียน ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ลำดับที่ 1 เห็นว่าการกำหนดให้ฝึกงานฝีมือโดยใช้เทคโนโลยียังไม่สอดคล้องกับระดับการศึกษา ลำดับที่ 2 เห็นว่าการกำหนดให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพได้อย่างครบวงจร ไม่สอดคล้องกับสภาพการจัดการเรียน ลำดับที่ 3 เห็นว่าความยืดหยุ่นในการเลือกเรียนวิชาชีพตามความถนัดมีน้อย ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ลำดับที่ 4 เห็นว่าการกำหนดให้ผู้เรียนพัฒนาค่านิยมและเจตคติยังไม่สอดคล้องกับกิจกรรมที่ปฏิบัติลำดับ สุดท้าย ลำดับที่ 5 เห็นว่า จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ยังไม่ครอบคลุมคุณลักษณะที่ต้องการที่มุ่งให้เกิดกับผู้เรียน

ตารางที่ 15

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับการแบ่งหมวดวิชาตาม โครงสร้าง

เกี่ยวกับการแบ่งหมวดวิชาตาม โครงสร้าง	ไม่มีปัญหา		มีปัญหา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	25	51.0	24	49.0
ครู - อาจารย์	38	33.0	77	67.0
รวม	63	38.4	101	61.6

ตารางที่ 15 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับการแบ่งหมวดวิชาตาม โครงสร้างมีผู้ตอบเห็นว่าไม่มีปัญหาจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 มีผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่ม ครู-อาจารย์ มีผู้ตอบเห็นว่าไม่มีปัญหาจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 มีผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์รวมกันมีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการแบ่งหมวดวิชาตามโครงสร้าง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 และเห็นว่ามีปัญหาจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 61.6

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู - อาจารย์รวมกัน ที่มีความคิดเห็นว่าการแบ่งหมวดวิชาตามโครงสร้างมีปัญหา ทำให้มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนตามหลักสูตร ลำดับที่ 1 เห็นว่าหมวดวิชาเลือกผู้เรียนไม่สามารถเลือกเรียนวิชาขึ้นได้อย่างอิสระ ลำดับที่ 2 เห็นว่าการกำหนดรายวิชาต่าง ๆ แต่ละหมวดยังไม่สนองตอบวิชาขึ้นแต่ละกลุ่ม ลำดับที่ 3 เห็นว่าการกำหนดจำนวนคาบการเรียนแต่ละหมวดวิชายังไม่เหมาะสม ลำดับที่ 4 เห็นว่าการกำหนดขอบข่ายเนื้อหาแต่ละหมวดไม่สอดคล้องกัน และลำดับสุดท้ายลำดับที่ 5 เห็นว่าการแบ่งหมวดวิชาเป็น 3 หมวด ไม่เหมาะสมเนื่องจากแต่ละกลุ่มอาชีพมีลักษณะวิชาไม่เหมือนกัน

ตารางที่ 16

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค
ในการใช้หลักสูตรในด้านการจัดเนื้อหารายวิชาตลอดหลักสูตร

การจัดเนื้อหารายวิชาในหลักสูตร	ไม่มีปัญหา		มีปัญหา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	22	44.9	27	55.1
ครู - อาจารย์	27	23.1	90	76.9
รวม	49	29.5	117	70.5

ตารางที่ 16 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการใช้หลักสูตรเกี่ยวกับการจัดเนื้อหารายวิชาในหลักสูตรมีผู้ตอบเห็นว่าไม่มีปัญหาจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9 มีผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหา จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 55.1

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มครู-อาจารย์ มีผู้ตอบเห็นว่าไม่มีปัญหาจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 มีผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหา จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 76.9

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู-อาจารย์รวมกัน มีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการจัดเนื้อหารายวิชาในหลักสูตร จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 และเห็นว่าไม่มีปัญหาจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์ รวมกัน ที่มีความคิดเห็นว่าการจัดเนื้อหารายวิชาในหลักสูตรมีปัญหาทำให้ส่งผลกระทบต่อผู้เรียนตามหลักสูตร ลำดับที่ 1 เห็นว่ารายวิชาตลอดหลักสูตรมีจำนวนมากเกินไป ลำดับที่ 2 เห็นว่าการจัดกลุ่มอาชีพหมวดวิชาเลือก เนื้อหาวิชายังไม่สนองตอบผู้เรียน และงานอาชีพอย่างแท้จริง ลำดับที่ 3 เห็นว่าการจัด

เนื้อหาารายวิชาหมวดวิชาชี้อยังมีความซ้ำซ้อนและเห็นว่าความสัมพันธ์ของเนื้อหาารายวิชาแต่ละหมวดยังมีน้อย และลำดับสุดท้าย ลำดับที่ 4 เห็นว่าการกำหนดเนื้อหาารายวิชา หมวดวิชาพื้นฐาน ความสอดคล้องกับวิชาชีพน้อย

ตารางที่ 17

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค
ในการใช้หลักสูตรในด้านหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร	ไม่มีปัญหา		มีปัญหา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	27	56.3	21	43.8
ครู - อาจารย์	36	31.6	78	68.4
รวม	63	38.9	99	61.1

ตารางที่ 17 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการใช้หลักสูตรในด้านหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร มีผู้ตอบเห็นว่าไม่มีปัญหา จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3 มีผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหา จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มครู-อาจารย์ มีผู้ตอบเห็นว่าไม่มีปัญหา จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 มีผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 68.4

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์รวมกันมีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 และเห็นว่าไม่มีปัญหา จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู-อาจารย์รวมกัน ที่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร ซึ่งส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ลำดับที่ 1 เห็นว่าการกำหนดให้ฝึกงานในสถานประกอบการไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของวิชาชีพ ลำดับที่ 2 เห็นว่าการเข้าเรียนและการเป็นนักเรียนกำหนดให้เป็นไปตามระเบียบยังไม่สอดคล้องกับผู้เรียน ลำดับที่ 3 เห็นว่าการกำหนดภาคเรียน และเวลาเรียนไม่สอดคล้องกับผู้เรียน ลำดับที่ 4 เห็นว่าการกำหนดหน่วยกิตการเรียนไม่สอดคล้องกับวิชาชั้นที่เรียน และลำดับสุดท้าย ลำดับที่ 5 เห็นว่าการโอนผลการเรียน การประเมินผลการเรียนและการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรกำหนดให้เป็นไปตามระเบียบไม่ยืดหยุ่นในการปฏิบัติ

ตารางที่ 18

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค
ในการใช้หลักสูตรในด้านเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร

เอกสารประกอบการใช้หลักสูตร	ไม่มีปัญหา		มีปัญหา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	8	16.7	40	83.3
ครู - อาจารย์	15	12.7	103	87.3
รวม	23	13.9	143	86.1

ตารางที่ 18 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหาร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการใช้หลักสูตร ในด้านเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร มีผู้ตอบเห็นว่าไม่มีปัญหาจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 มีผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหา จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 83.3

สำหรับคู้ตอบแบบสอบถามกลุ่ม ครู-อาจารย์ มีผู้ตอบเห็นว่าไม่มีปัญหาจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 มีผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหา จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 87.3

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์รวมกัน มีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 และเห็นว่ามีปัญหาจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 86.1

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่ม ครู-อาจารย์รวมกัน ที่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร ซึ่งส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอน ลำดับที่ 1 เห็นว่าขาดตำราเรียน ลำดับที่ 2 เห็นว่าขาดสื่อโสตทัศน์ ลำดับที่ 3 เห็นว่าขาด

คู่มือการสอน ลำดับที่ 4 เห็นว่าขาดคู่มือการใช้หลักสูตร และลำดับสุดท้าย ลำดับที่ 5 เห็นว่าขาดแผนการสอน

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533)
ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมในด้านหลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียน
การสอนตามหลักสูตร

ผู้วิจัยขอเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมในด้านหลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรตามทัศนะของกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มครู-อาจารย์ผู้สอนในรูปแบบตารางตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบระดับความเหมาะสมของหลักสูตร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์
2. เปรียบเทียบระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์
3. เปรียบเทียบระดับความเหมาะสมของหลักสูตรตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ แยกตามกองสถานศึกษาที่สังกัด
4. เปรียบเทียบระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ แยกตามกองสถานศึกษาที่สังกัด
5. เปรียบเทียบระดับความเหมาะสมของหลักสูตร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร แยกตามกองสถานศึกษาที่สังกัด
6. เปรียบเทียบระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร แยกตามกองสถานศึกษาที่สังกัด

ตารางที่ 19
การเปรียบเทียบระดับความเหมาะสมของหลักสูตร ตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารและครู - อาจารย์

ลำดับ ข้อ	หลักสูตร	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	หลักการของหลักสูตรมีความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพของสังคมและผู้เรียน	3.47	.74	3.00	.76	3.61*
2	จุดหมายของหลักสูตรมีความสัมพันธ์สอดคล้อง กับสภาพของสังคม	3.45	.82	3.00	.75	3.46*
3	หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับ สภาพการจัดการเรียน	3.21	.80	2.98	.70	1.81
4	จุดประสงค์ของหลักสูตรประเภทวิชาศิลป หัตถกรรม มีความสอดคล้องกับสภาพความ ต้องการของสังคม และผู้เรียน	3.54	.79	3.13	.75	3.09*
5	ความเหมาะสมของเวลาเรียนตาม โครง สร้าง ตลอดหลักสูตร จำนวน 4800 คาบ	3.68	.74	3.16	.83	3.74*
6	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาพื้นฐาน 1100 คาบ	3.39	.93	2.99	.87	2.64*
7	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาชีพ 1200 คาบ	3.25	1.09	2.79	.91	2.74*
8	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาเลือก 2280 คาบ	3.27	.97	3.03	.80	1.65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับ ข้อ	หลักสูตร	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาเลือกที่กำหนดให้เลือกเรียนวิชาชั้น ไม่น้อยกว่า 1560 คาบ	3.29	.94	3.04	.74	1.82
10	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาเลือกที่กำหนดให้เลือกเรียนวิชา เลือกเสรีไม่น้อยกว่า 320 คาบ	3.06	.99	2.94	.75	.86
11	ความเหมาะสมของเวลาการฝึกงานที่กำหนด ให้ฝึกในสถานประกอบการไม่น้อยกว่า 400 คาบ	3.00	1.05	2.95	.94	.26
12	ความเหมาะสมของเวลาที่กำหนดการทำ กิจกรรม 220 คาบ	3.06	.94	3.01	.93	.29
13	หลักสูตรมีความยืดหยุ่นในการจัดการเรียน การสอนและสามารถปรับใช้ได้	3.27	.79	3.01	.80	1.84
14	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรหมวดวิชาพื้นฐาน กับหมวดวิชาชีพ	3.12	.90	2.80	.81	2.24*
15	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรหมวดวิชาชีพกับ หมวดวิชาเลือก	3.41	.67	3.03	.79	2.91*
16	หลักสูตรมีความสัมพันธ์กับงานอาชีพในปัจจุบัน	3.38	.82	2.93	.95	2.79*
17	หลักสูตรได้เน้นการฝึกภาคปฏิบัติและการนำ ไปใช้	3.25	.94	3.00	.89	1.63*
18	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์ กับการประกอบอาชีพ	3.34	.76	3.09	.78	1.86

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับ ข้อ	หลักสูตร	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
19	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาศิลปะ ประยุกต์ กับการประกอบอาชีพ	3.56	.79	3.18	.79	2.79*
20	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาหัตถ อุตสาหกรรมกับการประกอบอาชีพ	3.44	.86	3.12	.81	2.20*
	รวม	3.34	.66	3.03	.51	2.91*

* $P < .05$

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบระดับความเหมาะสมของหลักสูตรตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารและครู-อาจารย์ พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ซึ่ง เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าระดับความเหมาะสมของหลักสูตรตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารและครู-อาจารย์ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ ความเหมาะสมเกี่ยวกับ
หลักการของหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพของสังคมและผู้เรียน จุดหมายของ
หลักสูตรมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับสภาพของสังคม จุดประสงค์ของหลักสูตรประเภทวิชาศิลป
หัตถกรรม มีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคมและผู้เรียน ความเหมาะสมของ
เวลาเรียนตามโครงสร้างตลอดหลักสูตร จำนวน 4800 คาบ ความเหมาะสมของจำนวนคาบ
การเรียนหมวดวิชาพื้นฐาน 1100 คาบ ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาชีพ
1200 คาบ ความสัมพันธ์ของหลักสูตรหมวดวิชาพื้นฐานกับหมวดวิชาชีพ ความสัมพันธ์ของ
หลักสูตรหมวดวิชาชีพกับหมวดวิชาเลือก หลักสูตรมีความสัมพันธ์กับงานอาชีพในปัจจุบัน ความ
สัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ กับการประกอบอาชีพและความสัมพันธ์ของหลักสูตร
กลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรมกับการประกอบอาชีพ พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง

ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 20

การเปรียบเทียบระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอน
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู - อาจารย์ .

ลำดับ ข้อ	สภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ความพร้อมของจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบ การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม	2.81	.83	2.65	.92	1.04
2	ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชา วิจิตรศิลป์	3.04	.75	3.02	.81	.10
3	ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชา ศิลปะประยุกต์	2.67	.94	2.68	.90	-.05
4	ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชา หัตถอุตสาหกรรม	2.76	1.02	2.77	.90	-.02
5	สถานที่เรียนมีความเหมาะสมกับการเรียน การสอน	3.02	.69	2.67	1.02	2.17*
6	ห้องเรียนภาคทฤษฎีมีความเหมาะสมใน การเรียน	3.02	.82	2.85	1.04	.98
7	ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์มีความ เหมาะสมในการปฏิบัติงาน	3.08	.75	2.83	.96	1.61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ลำดับ ข้อ	สภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8	ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ มีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน	2.93	.82	2.84	.81	.64
9	ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรม มีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน	2.93	.79	2.74	.99	1.07
10	เครื่องจักรเครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับฝึก ปฏิบัติมีความพร้อมและเพียงพอในการปฏิบัติ งาน	3.08	.81	2.53	.90	3.63*
11	วัสดุที่ใช้ฝึกปฏิบัติมีความพร้อมและเพียงพอ ในการปฏิบัติงาน	3.06	.74	2.61	.94	2.95*
12	หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนประเภทวิชา ศิลปหัตถกรรมในห้องสมุดมีความพร้อมและ เพียงพอในการค้นคว้า	2.66	.95	2.31	.86	2.31*
13	เอกสารประกอบหลักสูตรแผนการสอนคู่มือ การสอนตำราเรียน มีความพร้อมและเพียงพอ	2.63	.85	2.36	.82	1.87
14	สื่อการสอนประเภทโสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้ ประกอบการเรียนมีความพร้อมและเพียงพอ	2.65	.85	2.34	.81	2.19*
15	การจัดสรรงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์ และวัสดุฝึก มีความพร้อมและเพียงพอ	2.85	.95	2.44	.81	2.84*
16	การจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและ การวางแผนการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง	2.73	.86	2.48	.81	1.76
17	การจัดโปรแกรมการสอนเพื่อปรับปรุง การเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	2.93	.74	2.66	.80	2.05*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่ากรณิดังนี้ สิ่งนี้ห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ลำดับ ข้อ	สภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
18	การพิจารณาผู้สอนรายวิชาชั้นต่าง ๆ มุ่งผล สัมฤทธิ์การเรียนเป็นหลัก	3.20	.88	2.96	.83	1.65
19	การให้ความรู้และติดตามเกี่ยวกับการวัดผล และการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง	2.95	.81	2.89	.77	.51
20	ดำเนินการนิเทศและติดตามผลสัมฤทธิ์ใน การใช้หลักสูตรสม่ำเสมอ	2.73	.81	2.62	.87	.78
	รวม	2.88	.59	2.70	.55	1.77

* $P < .05$

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนที่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ สถานที่เรียนมีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน เครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับฝึกปฏิบัติมีความพร้อมและเพียงพอในการปฏิบัติงาน วัสดุที่ใช้ฝึกปฏิบัติมีความพร้อมและเพียงพอในการปฏิบัติงาน หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนประเภทวิชา ศิลปะทัศนกรรมในห้องสมุดมีความพร้อมและเพียงพอในการค้นคว้า สื่อการสอนประเภทโสตทัศนอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนมีความพร้อมและเพียงพอ การจัดสรรงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์และวัสดุฝึกมีความพร้อมและเพียงพอ และการจัดโปรแกรมการสอนเพื่อปรับปรุงการ

เรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ส่วนความเหมาะสมในเรื่องอื่น ๆ พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญในระดับ .05

ตารางที่ 21

การเปรียบเทียบระดับความเหมาะสมของหลักสูตรตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
และครู-อาจารย์แยกตามกองสถานศึกษาที่สังกัด

ลำดับ ข้อ	หลักสูตร	กองวิทยาลัย อาชีวศึกษา		กองวิทยาลัย เทคนิค		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		1	หลักการของหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพของสังคมและผู้เรียน	3.12	.80	
2	จุดหมายของหลักสูตรมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับสภาพของสังคม	3.10	.81	3.45	.52	-1.41
3	หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียน	3.03	.73	3.18	.87	-.62
4	จุดประสงค์ของหลักสูตรประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมมีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคมและผู้เรียน	3.20	.78	3.72	.46	-2.16 [*]
5	ความเหมาะสมของเวลาเรียนตามโครงสร้างตลอดหลักสูตร จำนวน 4800 คาบ	3.28	.85	3.72	.64	-1.69
6	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาพื้นฐาน 1100 คาบ	3.10	.90	3.09	1.04	.04

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ลำดับ ข้อ	หลักสูตร	กองวิทยาลัย อาชีวศึกษา		กองวิทยาลัย เทคนิค		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		7	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนหมวด วิชาชีพ 1200 คาบ	2.93	.99	
8	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวด วิชาเลือก 2280 คาบ	3.10	.87	3.09	.70	.05
9	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนหมวด วิชาเลือกที่กำหนดให้เลือกรียนวิชาชีพไม่น้อยกว่า 1560 คาบ	3.09	.81	3.27	.78	-.70
10	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนหมวด วิชาเลือกที่กำหนดให้เลือกรียนวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 320 คาบ	2.93	.82	3.54	.82	-2.38 *
11	ความเหมาะสมของเวลาการฝึกงานที่กำหนด ให้ฝึกในสถานประกอบการไม่น้อยกว่า 400 คาบ	2.94	.98	3.09	.70	-.48
12	ความเหมาะสมของเวลาที่กำหนดการทำกิจกรรม 220 คาบ	3.00	.93	3.27	.78	-.94
13	หลักสูตรมีความยืดหยุ่นในการจัดการเรียนการ สอนและสามารถปรับใช้ได้	3.09	.78	3.09	1.13	.00
14	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรหมวดวิชาพื้นฐานกับ หมวดวิชาชีพ	2.85	.80	3.36	1.20	-1.94
15	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรหมวดวิชาชีพกับหมวด วิชาเลือก	3.12	.75	3.45	1.12	-1.35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ลำดับ ข้อ	หลักสูตร	กองวิทยาลัย อาชีวศึกษา		กองวิทยาลัย เทคนิค		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
16	หลักสูตรมีความสัมพันธ์กับงานอาชีพในปัจจุบัน	3.06	.89	3.09	1.51	-.08
17	หลักสูตรได้เน้นการฝึกภาคปฏิบัติและการนำไปใช้	3.03	.89	3.54	1.03	-1.81
18	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์กับ การประกอบอาชีพ	3.11	.77	4.00	.53	-3.18*
19	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ กับการประกอบอาชีพ	3.25	.79	3.88	.78	-2.32*
20	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาหัตถ อุตสาหกรรมกับการประกอบอาชีพ	3.18	.83	3.70	.82	-1.89
	รวม	3.08	.56	3.60	.51	-2.47*

P < .05

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบระดับความเหมาะสมของหลักสูตรตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารและครู-อาจารย์แยกตามกองสถานศึกษาที่สังกัดพบว่า กลุ่มผู้บริหารและครู-อาจารย์
ทั้งสองกลุ่มคือ กลุ่มที่สังกัดกอง วิทยาลัยอาชีวศึกษาและกลุ่มที่สังกัดกอง วิทยาลัยเทคนิคมีความ
คิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา
เห็นว่ามี ความเหมาะสมในระดับปานกลาง และกลุ่มที่สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิคเห็นว่ามี ความ
เหมาะสมในระดับมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความเหมาะสมของหลักสูตรที่ทั้ง
สองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ จุดประสงค์ของหลักสูตรประเภทวิชาศิลปะหัตถกรรมมี
ความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคมและผู้เรียน ความเหมาะสมของจำนวนคาบ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเรียน หมวดวิชาเลือกที่กำหนดให้ เลือกเรียนวิชาเลือกเสรีไม่น้อยกว่า 320 คาบ ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์กับการประกอบอาชีพและความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์กับการประกอบอาชีพ นอกจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่มีข้อน่าสังเกตว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับความเหมาะสมที่แตกต่างกันคือ ความเหมาะสมของเวลาเรียนตามโครงสร้างตลอดหลักสูตร จำนวน 4800 คาบ หลักสูตรได้เน้นการฝึกภาคปฏิบัติและการนำไปใช้และความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาตัดถุดอุตสาหกรรมกับการประกอบอาชีพ โดยกลุ่มที่สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นในระดับความเหมาะสมปานกลาง กลุ่มที่สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค มีความคิดเห็นในระดับความเหมาะสมมาก ส่วนความเหมาะสมในเรื่องอื่น ๆ พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 22

การเปรียบเทียบระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอน
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู - อาจารย์ แยกตามกองสถานศึกษาที่สังกัด

ลำดับ ข้อ	สภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอน	กองวิทยาลัย อาชีวศึกษา		กองวิทยาลัย เทคนิค		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ความพร้อมของจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม	2.67	.89	3.22	.83	-1.78
2	ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์	3.01	.80	3.33	.70	-1.16
3	ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์	2.67	.91	2.88	1.05	-.69
4	ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรม	2.79	.91	2.63	1.12	.54
5	สถานที่เรียนมีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน	2.76	.94	2.81	1.07	-.18
6	ห้องเรียนภาคทฤษฎีมีความเหมาะสมในการเรียน	2.91	.96	2.72	1.34	.61
7	ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์มีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน	2.88	.89	3.33	1.11	-1.45
8	ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์มีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน	2.84	.82	3.33	.70	-1.73
9	ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรม มีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน	2.79	.95	3.00	.77	-.70

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ลำดับ ข้อ	สภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอน	กองวิทยาลัย อาชีวศึกษา		กองวิทยาลัย เทคนิค		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		10	เครื่องจักรเครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับฝึกปฏิบัติมี ความพร้อมและเพียงพอในการปฏิบัติงาน	2.69	.90	
11	วัสดุที่ใช้ฝึกปฏิบัติมีความพร้อมและเพียงพอในการ ปฏิบัติงาน	2.75	.87	2.45	1.36	1.06
12	หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนประเภทวิชาศิลป หัตถกรรม ในห้องสมุดมีความพร้อมและเพียงพอ ในการค้นคว้า	2.39	.88	2.63	1.02	-.88
13	เอกสารประกอบหลักสูตรแผนการสอนคู่มือ การสอนตำราเรียน มีความพร้อมและเพียงพอ	2.44	.85	2.36	.80	.31
14	สื่อการสอนประเภทโสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้ประกอบ การเรียนมีความพร้อมและเพียงพอ	2.40	.82	2.81	.98	-1.59
15	การจัดสรรงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์และ วัสดุฝึก มีความพร้อมและเพียงพอ	2.55	.85	2.54	1.03	.05
16	การจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและการ วางแผนการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง	2.55	.83	2.54	.82	.05
17	การจัดโปรแกรมการสอนเพื่อปรับปรุงการเรียน การสอนอย่างต่อเนื่อง	2.71	.80	3.18	.60	-1.90
18	การพิจารณาผู้สอนรายวิชาชีฟต่าง ๆ มุ่งผล สัมฤทธิ์การเรียนเป็นหลัก	3.02	.84	3.00	.89	.10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ลำดับ ข้อ	สภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอน	กองวิทยาลัย อาชีวศึกษา		กองวิทยาลัย เทคนิค		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
19	การให้ความรู้และติดตามเกี่ยวกับการวัดผลและ การประเมินผลอย่างต่อเนื่อง	2.89	.78	3.09	.83	-.81
20	ดำเนินการนิเทศและติดตามผลสัมฤทธิ์ในการใช้ หลักสูตรสม่ำเสมอ	2.64	.83	2.72	1.19	-.30
	รวม	2.73	.56	3.06	.68	-1.69

P > .05

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์แยกตามกองสถานศึกษาที่สังกัด พบว่ากลุ่มผู้บริหารและครู-อาจารย์ทั้งสองกลุ่มคือ กลุ่มที่สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา และกลุ่มที่สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิคมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนแต่ละรายการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกันและไม่พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 23

การเปรียบเทียบระดับความเหมาะสมของหลักสูตร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
แยกตามกองสถานศึกษาที่สังกัด

ลำดับ ข้อ	รายการ	กองวิทยาลัย อาชีวศึกษา		กองวิทยาลัย เทคนิค		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	หลักการของหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพของสังคมและผู้เรียน	3.50	.76	3.00	.00	-
2	จุดหมายของหลักสูตรมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับสภาพของสังคม	3.45	.84	3.33	.57	.24
3	หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียน	3.20	.82	3.33	.57	-.27
4	จุดประสงค์ของหลักสูตรประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมมีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคม และผู้เรียน	3.47	.79	4.00	.00	-
5	ความเหมาะสมของเวลาเรียนตามโครงสร้าง ตลอดหลักสูตร จำนวน 4800 คาบ	3.68	.77	3.66	.57	.03
6	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน ทมววิชาพื้นฐาน 1100 คาบ	3.36	.96	3.66	.57	-.53

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ลำดับ ข้อ	รายการ	กองวิทยาลัย อาชีวศึกษา		กองวิทยาลัย เทคนิค		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
7	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาชีพ 1200 คาบ	3.23	1.13	3.66	.57	-.65
8	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาเลือก 2280 คาบ	3.25	1.00	3.66	.57	-.70
9	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาเลือกที่กำหนดให้เลือกเรียนวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 1560 คาบ	3.25	.96	3.66	.57	-.73
10	ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาเลือกที่กำหนดให้เลือกเรียนวิชา เลือกเสรีไม่น้อยกว่า 320 คาบ	3.00	1.01	4.00	.00	-
11	ความเหมาะสมของเวลาการฝึกงานที่กำหนด ให้ฝึกในสถานประกอบการไม่น้อยกว่า 400 คาบ	2.95	1.05	3.00	.00	-
12	ความเหมาะสมของเวลาที่กำหนดการทำ กิจกรรม 220 คาบ	3.02	.93	3.00	.00	-
13	หลักสูตรมีความยืดหยุ่นในการจัดการเรียน การสอนและสามารถปรับใช้ได้	3.25	.81	3.66	.57	-.87
14	ความสัมพันธ์ของหลักสูตร หมวดวิชาพื้นฐาน กับหมวดวิชาชีพ	3.04	.89	4.00	.00	-
15	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรหมวดวิชาชีพกับ หมวดวิชาเลือก	3.38	.68	4.00	.00	-

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ลำดับ ข้อ	รายการ	กองวิทยาลัย อาชีวศึกษา		กองวิทยาลัย เทคนิค		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
16	หลักสูตรมีความสัมพันธ์กับงานอาชีพในปัจจุบัน	3.34	.84	4.00	.00	-
17	หลักสูตรได้เน้นการฝึกภาคปฏิบัติและการนำไปใช้	3.18	.95	4.00	.00	-
18	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์กับการประกอบอาชีพ	3.28	.77	4.00	.00	-
19	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์กับการประกอบอาชีพ	3.52	.82	4.00	.00	-
20	ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรมกับการประกอบอาชีพ	3.41	.89	4.00	.00	-
	รวม	3.31	.68	3.68	.11	-.91

$P > .05$

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบระดับความเหมาะสมของหลักสูตรตามความคิดเห็นของผู้บริหารแยกตามกองสถานศึกษาที่สังกัดพบว่า ผู้บริหารทั้งสองกลุ่มคือ กองวิทยาลัยอาชีวศึกษาและกองวิทยาลัยเทคนิคมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับความเหมาะสมของหลักสูตรแต่ละรายการตามความคิดเห็นของผู้บริหารทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกันแต่อย่างไรก็ตามมีข้อที่น่าสังเกตว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารกลุ่มสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิคให้ความคิดเห็นในบางรายการของหลักสูตรอยู่ในระดับความเหมาะสมมาก (4.00) โดยมีความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิดเห็นเหมือนกัน (S.D. เท่ากับ 0) ประกอบกับจำนวนตัวอย่างมีน้อยทำให้ไม่สามารถทดสอบค่าความแตกต่างได้

ตารางที่ 24

การเปรียบเทียบระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของผู้บริหารแยกตามกองสถานศึกษาที่สังกัด

ลำดับ ข้อ	สภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอน	กองวิทยาลัย อาชีวศึกษา		กองวิทยาลัย เทคนิค		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ความพร้อมของจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบ การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม	2.80	.84	3.33	.57	-1.07
2	ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชา วิจิตรศิลป์	3.02	.78	3.33	.57	- .67
3	ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชา ศิลปะประยุกต์	2.64	.95	3.33	.57	-1.22
4	ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชา หัตถอุตสาหกรรม	2.76	1.01	3.33	.57	- .95
5	สถานที่เรียนมีความเหมาะสมกับการเรียน การสอน	2.97	.69	3.33	.57	- .87
6	ห้องเรียนภาคทฤษฎีมีความเหมาะสมใน การเรียน	2.97	.83	3.66	.57	-1.39
7	ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์มีความ เหมาะสมในการปฏิบัติงาน	3.07	.77	3.33	.57	- .57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ลำดับ ข้อ	สภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอน	กองวิทยาลัย อาชีวศึกษา		กองวิทยาลัย เทคนิค		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8	ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์มี ความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน	2.91	.84	3.33	.57	-.84
9	ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชาตัดอุตสาหกรรม มีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน	2.92	.80	3.33	.57	-.86
10	เครื่องจักรเครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับฝึก ปฏิบัติมีความพร้อมและเพียงพอในการปฏิบัติ งาน	3.06	.83	3.33	.57	-.54
11	วัสดุที่ใช้ฝึกปฏิบัติมีความพร้อมและเพียงพอ ในการปฏิบัติงาน	2.97	.72	4.00	.00	-
12	หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนประเภทวิชา ศิลปหัตถกรรมในห้องสมุดมีความพร้อมและ เพียงพอในการค้นคว้า	2.61	.94	3.00	1.00	-.68
13	เอกสารประกอบหลักสูตรแผนการสอนคู่มือ การสอนตำราเรียน มีความพร้อมและเพียงพอ	2.64	.88	2.33	.57	.60
14	สื่อการสอนประเภท โสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้ ประกอบการเรียนมีความพร้อมและเพียงพอ	2.60	.86	3.33	.57	-1.44
15	การจัดสรรงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์ และวัสดุฝึก มีความพร้อมและเพียงพอ	2.80	.96	3.33	.57	-.94

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ลำดับ ข้อ	สภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอน	กองวิทยาลัย อาชีวศึกษา		กองวิทยาลัย เทคนิค		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
16	การจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและ การวางแผนการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง	2.71	.89	3.00	.00	-
17	การจัดโปรแกรมการสอนเพื่อปรับปรุง การเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	2.91	.76	3.33	.57	-.94
18	การพิจารณาผู้สอนรายวิชาชั้นต่าง ๆ มุ่งผล สัมฤทธิ์การเรียนเป็นหลัก	3.15	.87	3.33	.57	-.34
19	การให้ความรู้และติดตามเกี่ยวกับการวัดผล และการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง	2.93	.83	3.00	.00	-
20	ดำเนินการนิเทศและติดตามผลสัมฤทธิ์ใน การใช้หลักสูตรสม่ำเสมอ	2.68	.82	3.33	.57	-1.33
	รวม	2.85	.59	3.28	.49	-1.22

P > .05

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของผู้บริหารแยกตามกองสถานศึกษาที่สังกัดพบว่า ผู้บริหารทั้งสองกลุ่มคือกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา และกองวิทยาลัยเทคนิคมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนแต่ละรายการตามความคิดเห็นของผู้บริหารทั้งสองกลุ่มมี

ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามมีข้อที่น่าสังเกตว่าความคิดเห็นของผู้บริหารกลุ่มสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิคให้ความคิดเห็นในบางรายการเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับความเหมาะสมมาก (4.00) โดยมีความเห็นเหมือนกัน (S.D. เท่ากับ 0) ประกอบกับจำนวนตัวอย่างมีน้อยทำให้ไม่สามารถทดสอบค่าความแตกต่างได้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ต้องการที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งบทนี้จะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมในด้านหลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมในด้านหลักสูตร สภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร และความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชาตลอดหลักสูตร
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมในด้านหลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร จำแนกตามตำแหน่ง และสังกัด

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ใช้สุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยที่เปิดสอนประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทุกภาค ซึ่งผู้วิจัยใช้สุ่มตัวอย่างโดยวิธีเจาะจงเอาสถานศึกษา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2 แห่ง ได้แก่

1. วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ
2. วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช

เนื่องจากสถานศึกษาดังกล่าว เป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีแหล่งข้อมูลที่จะศึกษามาก และสามารถเป็นตัวแทนในกลุ่มที่จะศึกษา ที่เหลือใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย โดยกำหนดภาคละ 60 % ของจำนวนสถานศึกษาแต่ละภาค โดยวิธีจับสลาก ได้จำนวนสถานศึกษาทั้งหมด 19 สถานศึกษา มีผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารจำนวน 57 คน กลุ่มอาจารย์ผู้สอนจำนวน 125 คน รวมทั้งทั้งหมด 182 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามผู้บริหาร ในฐานะผู้กำหนดนโยบายและวางแผนการปฏิบัติในการใช้หลักสูตร

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามอาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอน ในฐานะผู้ใช้หลักสูตร

เครื่องมือในแต่ละชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และเก็บรวบรวมภายหลังจากส่งออก 2 สัปดาห์ และได้ติดตามทวงถามในกรณีที่จัดส่งกลับคืนไม่ครบอีกจำนวน 1 ครั้ง ได้แบบสอบถามกลับคืนทั้งหมด 171 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.40

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่งานวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรความเหมาะสมของการจัดรายวิชาต่าง ๆ และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร วิเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับความเหมาะสมที่มีต่อหลักสูตรในด้านหลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิเคราะห์ด้วยค่า $t - test$

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ และนำมาหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สรุปผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูลตามรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นกลุ่มตามตำแหน่งหน้าที่งานปัจจุบัน ผู้บริหารมีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 และกลุ่มครูอาจารย์ มีจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 79.9 รวมจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 169 คน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

2.1 ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ตามทัศนะของกลุ่มผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน

ความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์เกี่ยวกับระดับความเหมาะสมที่มีต่อหลักสูตรพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

ผู้บริหาร ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับหลักสูตรพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเพียง 4 ข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. หลักการของหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพของสังคมและผู้เรียน

2. จุดประสงค์ของหลักสูตรประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมมีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคมและผู้เรียน

3. ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์กับการประกอบอาชีพ

4. ความเหมาะสมของเวลาเรียนตามโครงสร้างตลอดหลักสูตรจำนวน

4800 คาบ

ส่วนข้ออื่น ๆ ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

อาจารย์ ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับหลักสูตรพบว่า มีความเหมาะสมอยู่

ในระดับปานกลางทุกข้อ

2.2 ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ตามทัศนะของกลุ่มผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน

ความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์เกี่ยวกับระดับความเหมาะสมที่มีต่อสภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรพบว่า ผู้บริหาร และอาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

ผู้บริหาร ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

อาจารย์ ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับสภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย 5 ข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย

1. หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมในห้องสมุดมีความพร้อมและเพียงพอในการค้นคว้า

2. สื่อการสอนประเภทโสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนมีความพร้อม และเพียงพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เอกสารประกอบหลักสูตร แผนการสอน คู่มือการสอน ตำราเรียนมีความพร้อมและเพียงพอ

4. การจัดสรรงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์ และวัสดุก็มีความพร้อม และเพียงพอ

5. การจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร และการวางแผนใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

ส่วนข้ออื่น ๆ ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับสภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์ตลอดหลักสูตรตามที่คณะของกลุ่มอาจารย์ผู้สอน

ผลการวิจัยที่ค้นพบความคิดเห็นของกลุ่มอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชาในกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์ตลอดหลักสูตรพบว่า โดยสรุปอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าการจัดเนื้อหาวิชาตลอดหลักสูตรของกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและจัดลำดับในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร 4800 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เป็นลำดับแรก ลำดับรองลงมาในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาพื้นฐาน 1100 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และลำดับสุดท้ายในด้านความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนที่กำหนดให้เรียนกลุ่มอาชีพใหญ่ 1200 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ตลอดหลักสูตรตามที่คณะของกลุ่มอาจารย์ผู้สอน

ผลการวิจัยที่ค้นพบความคิดเห็นของกลุ่มอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชาในกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ตลอดหลักสูตรพบว่า โดยสรุปอาจารย์ผู้สอน

มีความคิดเห็นว่าการจัดเนื้อหารายวิชาตลอดหลักสูตรของกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและจัดลำดับในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร 4800 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางเป็นลำดับแรกลำดับรองลงมาในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาเลือก 2280 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และลำดับสุดท้ายในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนที่กำหนดให้เลือกเรียนวิชาเลือกเสรี 320 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรมตลอดหลักสูตรตามที่คณะของกลุ่มอาจารย์ผู้สอน

ผลการวิจัยที่ค้นพบความคิดเห็นของกลุ่มอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชาของกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรมตลอดหลักสูตร พบว่าโดยสรุปอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าการจัดเนื้อหารายวิชาตลอดหลักสูตรของกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรม มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและจัดลำดับในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาเลือก 2280 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เป็นลำดับแรก ลำดับรองลงมาในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาพื้นฐาน 1100 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และลำดับสุดท้ายในด้านความเหมาะสมของการจัดทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนดจำนวน 220 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร

3.1 ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร ในด้านสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

เกี่ยวกับบุคลากร

สรุปผลการวิจัยที่ค้นพบ ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่ม ครู - อาจารย์ มีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่าไม่มีปัญหาด้านบุคลากร มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 และเห็นว่ามีปัญหา มีจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 90.4

กรณีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่าไม่มีปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาที่เกี่ยวกับการขาดแคลนบุคลากรในประเภทวิชา มีผู้ตอบจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.1

เกี่ยวกับห้องปฏิบัติการ

ผลการวิจัยที่ค้นพบทั้งกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู - อาจารย์ มีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับห้องปฏิบัติงาน มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 และเห็นว่ามีปัญหา มีจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 85.4

กรณีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับห้องปฏิบัติงาน ปัญหาห้องปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอ มีผู้ตอบจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 34.3

เกี่ยวกับวัสดุ - อุปกรณ์

ผลการวิจัยที่ค้นพบ ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู - อาจารย์ มีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับวัสดุ - อุปกรณ์ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 และเห็นว่ามีปัญหา มีจำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 84.0

กรณีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับวัสดุ - อุปกรณ์ ปัญหาการจัดหาวัสดุ ล้าช้า มีผู้ตอบจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.1

3.2 ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร ในด้านความเหมาะสมของหลักสูตร

เกี่ยวกับหลักการหลักสูตร

สรุปผลการวิจัยที่ค้นพบ ทั้งกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู - อาจารย์ มีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับหลักการหลักสูตร มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 และเห็นว่า มีปัญหา มีจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 70.6

กรณีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับหลักการหลักสูตร ปัญหาระดับการศึกษา กับความมุ่งหมายของหลักสูตร ยังไม่มีความสัมพันธ์สอดคล้องซึ่งกันและกัน มีผู้ตอบจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 22.3

เกี่ยวกับจุดหมายหลักสูตร

ผลการวิจัยที่ค้นพบ ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู - อาจารย์ มีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับจุดหมายหลักสูตร มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 และเห็นว่า มีปัญหา มีจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 71.0

กรณีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับจุดหมายหลักสูตร ปัญหาการกำหนดให้ ฝึกงานฝีมือ โดยใช้เทคโนโลยียังไม่สอดคล้องกับระดับการศึกษา มีผู้ตอบจำนวนมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 28.1

เกี่ยวกับการแบ่งหมวดวิชาตาม โครงสร้าง

ผลการวิจัยที่ค้นพบทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู - อาจารย์ มีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการแบ่งหมวดวิชาตามโครงสร้าง มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 และเห็นว่า มีปัญหา มีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 61.6

กรณีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการแบ่งหมวดวิชาตามโครงสร้าง ปัญหาหมวดวิชาเลือก ผู้เรียนไม่สามารถเลือกเรียนวิชาชีพได้อย่างอิสระ มีผู้ตอบจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.8

3.3 ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร ในด้าน การจัดเนื้อหารายวิชาตลอดหลักสูตร

สรุปผลการวิจัยที่ค้นพบทั้งกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู-อาจารย์มีผู้ตอบที่มีความคิดเห็น
เห็นว่า ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตร มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ
29.5 และเห็นว่ามีปัญหา มีจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5

กรณีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการจัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรปัญหา
การจัดรายวิชาตลอดหลักสูตร มีจำนวนมากเกินไป มีผู้ตอบจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.7

3.3 ความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร ในด้านหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร

สรุปผลการวิจัยที่ค้นพบทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์มีผู้ตอบที่มีความคิดเห็น
ว่าไม่มีปัญหาในด้านหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 และเห็น
ว่ามีปัญหามีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1

กรณีผู้ตอบที่มีความเห็นว่ามีปัญหาในด้านหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรปัญหาการกำหนด
ให้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของวิชาชีพ มีผู้ตอบจำนวน
มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.0

3.4 ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร ในด้านเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร

สรุปผลการวิจัยที่ค้นพบทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มครู-อาจารย์ มีผู้ตอบที่มีความคิด
เห็นว่า ไม่มีปัญหาในด้านเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ
13.9 และเห็นว่ามีปัญหา มีจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 86.1

กรณีผู้ตอบที่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในด้านเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร ปัญหา
ขาดตำราเรียนมีผู้ตอบจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ พ.ศ. 2533) ประเภทวิชา ศิลปหัตถกรรม ในด้านความเหมาะสมของหลักสูตร และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

4.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม เกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร ตามทัศนะของกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอน

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมที่มีต่อหลักสูตร ตามทัศนะของกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอน ในภาพรวมทั้งหมด พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่เมื่อเปรียบเทียบในแต่ละด้าน พบว่า ด้านความเหมาะสมของเวลาเรียนตามโครงสร้างตลอดหลักสูตร จำนวน 4800 คาบ ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เช่นเดียวกัน แต่ในด้านหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้นข้อสมมติฐานที่ว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อความเหมาะสมของหลักสูตรตามทัศนะของกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอน มีความแตกต่างกัน ผลการทดสอบข้อสมมติฐานได้ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผลการทดสอบจึงยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตร กำหนดเรียนตามโครงสร้างตลอดหลักสูตร จำนวน 4800 คาบ ผลการทดสอบข้อสมมติฐานทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ เช่นเดียวกัน แต่ในด้านหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียน ผลการทดสอบข้อสมมติฐานทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ผลการทดสอบจึง ไม่ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรตามทัศนะของกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอน

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรตามทัศนะของกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอนในภาพรวมทั้งหมดทุกด้าน พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญแต่เมื่อเปรียบเทียบในแต่ละด้าน พบว่าด้านสถานที่เรียน ด้านเครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์ ด้านวัสดุฝึก ด้านหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียน ด้านสื่อการสอน ด้านการจัดสรรงบประมาณในการจัดหา ด้านการจัดโปรแกรมการสอน ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญส่วนด้านอื่น ๆ เช่น ด้านความพร้อมของจำนวนบุคลากรผู้สอน ด้านห้องเรียนปฏิบัติกลุ่มวิชาต่าง ๆ ด้านเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตร ด้านการจัดผู้สอนรายวิชาชั้นต่าง ๆ ด้านการติดตามการวัดผลประเมินผล และด้านการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตร ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้นข้อสมมติฐานที่ว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรตามทัศนะของกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความแตกต่างกัน ผลการทดสอบข้อสมมติฐานได้ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ผลการทดสอบจึงไม่ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญ ๆ จากการค้นพบดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีผู้บริหารจำนวนน้อยกว่า ครู-อาจารย์ คือ มีจำนวนร้อยละ 20.1 ของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนกลุ่มครู - อาจารย์มีจำนวนร้อยละ 79.9 ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีมากกว่ากลุ่มที่มีตำแหน่งบริหาร

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรและสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

2.1 ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความเหมาะสมของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปทัศนกรรมตามทักษะของกลุ่มผู้บริหาร

ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความเหมาะสมของหลักสูตรผลการวิจัยพบว่ากลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าหลักสูตรมีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและจัดลำดับ พบว่าความเหมาะสมของเวลาเรียนตามโครงสร้างตลอดหลักสูตรจำนวน 4800 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเป็นลำดับแรก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะกลุ่มผู้บริหารมองการจัดการเรียนในเชิงระบบ โดยเฉพาะการกำหนดจำนวนคาบการเรียนตลอดหลักสูตรจะเกี่ยวข้องกับระบบเวลาการปฏิบัติงานราชการปกติ อีกทั้งการจัดการเรียนตามหลักสูตร เป็นการจัดในระบบชั้นเรียน การบริหารและการจัดการเรียนในสถานศึกษาใช้ระบบการจัดที่เหมือนกัน อาจจะทำให้กลุ่มผู้บริหารมีความคุ้นเคยกับระบบเวลาเรียนและการจัดการเรียนที่ปฏิบัติอยู่ ส่วนลำดับสุดท้ายในด้านความเหมาะสมเกี่ยวกับเวลาการฝึกงานที่กำหนดให้ฝึกในสถานประกอบการไม่น้อยกว่า 400 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุที่กลุ่มผู้บริหารให้ความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเป็นลำดับสุดท้ายของทุกด้านอาจจะเนื่องมาจากกลุ่มผู้บริหารเห็นว่ากำหนดเวลาการฝึกงานในสถานประกอบการไว้ไม่น้อยกว่า 400 คาบ อาจจะไม่เหมาะสม เพราะระดับการศึกษาและวุฒิภาวะของผู้เรียนตลอดจนความรับผิดชอบยังมีน้อย การระบุการฝึกงานในสถานประกอบการ และกำหนดเวลาไว้ในหลักสูตร การจัดการฝึกงานอาจจะมีข้อจำกัดทำให้เป็นปัญหาในทางการบริหารโดยรวม ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ กาญจนา คุณารักษ์ เกี่ยวกับรายละเอียดที่ควรพิจารณาในการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ การจัดห้องเรียน การบริการ เพื่อการเรียนการสอน การเปิดวิชาเลือกการจัดกิจกรรมต่าง ๆ¹ ซึ่งกลุ่มผู้บริหารอาจจะมีเหตุผลในทำนองเดียวกัน โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมเสริมทักษะในการเรียน จะต้องมีความเหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียนด้วย

2.2 ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความเหมาะสมของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ตามทัศนะของ อาจารย์ผู้สอน

ความคิดเห็นที่มีต่อระดับความเหมาะสมของหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มครู อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นพ้องกันว่าหลักสูตรมีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและจัดลำดับ พบว่าความเหมาะสมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์กับการประกอบอาชีพระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เป็นลำดับแรก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์เป็นกลุ่มวิชาที่ได้รับความสนใจจากผู้เรียน และมีผู้นิยมเรียนเป็นจำนวนมาก วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ที่ใช้ในการเรียนในกลุ่มวิชานี้จัดหาได้ง่ายและมีจำหน่ายโดยทั่วไป การลงทุน การจัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเพื่อสนับสนุนการเรียน ทำได้สะดวก ทุนที่ใช้ก็ไม่สูงมากนัก อีกทั้งโอกาสของผู้ที่เลือกเรียนกลุ่มวิชานี้ในการประกอบอาชีพค่อนข้างจะมีมาก เนื่องจากรายวิชาที่จัดให้เรียนในกลุ่มจะมีความสอดคล้องสัมพันธ์กับงานอาชีพและการประกอบอาชีพ โดยทั่วไปซึ่งผู้เรียนก็สามารถเลือกทำงานได้ตามที่ตนเองถนัดตรงกับความต้องการหลังจากสำเร็จการศึกษา ทั้งสอดคล้องกับค่ากล่าวของธำรง บัวศรี ที่ว่า หลักสูตรเป็นหัวใจของการศึกษา เพราะหลักสูตรเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่า โรงเรียนมีความมุ่งหมายในการให้การศึกษาแก่เด็กอย่างไร และสามารถให้ความรู้ เสริมสร้างทักษะและทัศนคติด้านใดบ้าง สิ่งต่าง ๆ ที่ประมวลไว้ในหลักสูตรเป็นเสมือนแนวทางที่ผู้ช่วยให้ทราบได้ทันทีว่า การศึกษาที่จัดให้แก่เด็กนั้นหนักไปในทางใด มีผลต่อตัวเด็กและต่อสังคมมากน้อยเพียงใด ซึ่งกลุ่มครูอาจารย์ ผู้สอนอาจจะมีความเห็นสอดคล้อง ในทำนองเดียวกันในด้านความเหมาะสม และอาจจะ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เห็นว่าหลักสูตรกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์มีความเหมาะสม และสัมพันธ์สอดคล้องกับการประกอบอาชีพมาเป็นลำดับแรก ทั้งนี้อาจจะสืบเนื่องมาจากเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าว ส่วนลำดับสุดท้ายในด้านความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาชีพชั้น 1200 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุที่กลุ่มครู - อาจารย์ ให้ความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเป็นลำดับสุดท้ายของทุกด้าน อาจจะเนื่องมาจากกลุ่มครู - อาจารย์ผู้สอน เห็นว่าการกำหนดจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาชีพชั้น จำนวน 1200 คาบ ยังน้อยไปถ้า

พิจารณาจากจำนวนคาบรวม การจบหลักสูตร จำนวน 4800 คาบ ซึ่งคาบการเรียนหมวดวิชา
 ชั้นที่กำหนดเพียงร้อยละ 25 อาจจะเป็นเหตุผลให้กลุ่มครู - อาจารย์ผู้สอนเห็นว่าหลักสูตร
 ทางด้านอาชีวศึกษา ควรจะเน้นการเรียนวิชาชีพและกำหนดเวลาเรียนในหมวดวิชาชีพให้มี
 จำนวนมากกว่าหมวดวิชาอื่น ๆ เนื่องจากการเรียนการสอนส่วนใหญ่จะเน้นทางด้านปฏิบัติ
 ให้เกิดทักษะและความชำนาญเฉพาะด้าน จึงให้ความเห็นในด้านความเหมาะสมของจำนวนคาบ
 การเรียน หมวดวิชาชีพ 1200 คาบ อยู่ในลำดับสุดท้าย เนื่องจากจำนวนคาบการเรียนน้อย
 เกินไป ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ วิชัย ดันศิริ ที่ได้วิเคราะห์นโยบายการอาชีวศึกษา
 และได้ให้ความหมายการจัดการอาชีวศึกษาไว้ว่า เป็นการศึกษาเพื่อการมีงานทำหรือการศึกษา
 เพื่ออาชีพ การกำหนดเวลาเรียนในหมวดวิชาชีพ ก็ควรจะให้มีจำนวนเพียงพอ ในการฝึก
 วิชางานอาชีพนั่น ๆ ด้วย

2.3 ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพทั่วไป เกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนตาม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ตามทัศนะของกลุ่มผู้บริหาร

ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพทั่วไป เกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน
 ตามหลักสูตรผลการวิจัยพบว่ากลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่สภาพทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการเรียน
 การสอนตามหลักสูตรมีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อนพิจารณาเป็นรายด้าน
 และจัดลำดับพบว่า ความเหมาะสมในด้านการพิจารณาผู้สอนรายวิชาชีพต่าง ๆ มุ่งผลสัมฤทธิ์
 การเรียนเป็นหลัก ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เป็นลำดับแรก ทั้งนี้อาจจะเนื่อง
 มาจากกลุ่มผู้บริหารมีความเห็นว่ การจัดการเรียนการสอนในประเภทวิชาต่าง ๆ ที่สังกัด
 วิทยาลัยอาชีวศึกษา ลักษณะเนื้อหาหรือรายวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะทางด้านวิชาชีพจะแยกออกจาก
 กันอย่างชัดเจน บุคลากร ครู - อาจารย์ ผู้สอน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ ก็แยกจากกัน
 ความเป็นอิสระในการบริหารแต่ละประเภทวิชาจะมีค่อนข้างสูง การพิจารณาบุคลากรผู้สอน
 รายวิชาชีพต่าง ๆ ก็สามารถคัดเลือกตามความเชี่ยวชาญเฉพาะแต่ละด้านของแต่ละบุคคล โดย

สามารถมุ่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เป็นหลักได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สงบ ลักษณะ ในด้าน การบริหารหลักสูตรเป็นการวางแผนและการจัดการ การใช้ทรัพยากรทุกด้านที่มีอยู่ได้ตรงกับ ความต้องการอย่างชาญฉลาด ทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์และเทคนิควิธีต่าง ๆ เพื่อให้ครูเกิดความสะดวกในการปฏิบัติตามหลักสูตรให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ครบถ้วน⁴ และ สัจด์ อุทรานันท์ ได้กล่าวถึงบุคลากรอื่น ๆ ภายในโรงเรียน ซึ่งได้แก่ บรรณารักษ์ นักเทคโนโลยีทางการศึกษา นักวัดผล นักแนะแนว ต่างก็มีบทบาทในการสนับสนุนและส่งเสริม การใช้หลักสูตร อันจะช่วยทำให้หลักสูตรประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้ง ไว้ได้มากที่สุด⁵ เพราะฉะนั้นผู้บริหาร นอกจากจะต้องคำนึงถึงในด้านการพิจารณาถึงความเหมาะสมของบุคลากร ผู้สอนวิชาอื่นต่าง ๆ โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เป็นหลักแล้วควรจะต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่เป็นองค์ประกอบสนับสนุนให้หลักสูตรประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายไว้ด้วย ส่วนลำดับสุดท้าย ในด้านความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตร แผนการสอน คู่มือการสอน ตำราเรียน มีความพร้อม และเพียงพอระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุที่กลุ่มผู้บริหารให้ ความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเป็นลำดับสุดท้ายของทุกด้าน อาจจะเนื่องมาจาก กลุ่มผู้บริหาร มีความเห็นว่า เอกสารที่ใช้ประกอบการใช้หลักสูตร มีหน่วยงานของกรมอาชีวศึกษา โดยเฉพาะหน่วยงานนิเทศก์ รับผิดชอบในการพัฒนาหลักสูตรและจัดทำเอกสารต่าง ๆ ประกอบ การใช้หลักสูตรอยู่โดยตรง ในการจัดทำและการให้บริการทางวิชาการถ้าไม่มีความพร้อม เพียงพอ จะทำให้กลุ่มผู้บริหารมีความเห็นว่าการสนองตอบสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวยังไม่สอดคล้อง ตามความต้องการของสถานศึกษา อาจจะเป็นแนวความคิดที่ยังไม่ตรงนักซึ่ง สัจด์ อุทรานันท์ ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหาร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรดังต่อไปนี้

1. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่โรงเรียน ใช้้อย่างชัดเจน
2. ให้บริการวัสดุ หลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนชนิดต่าง ๆ แก่ครู
3. ดำเนินการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรภายใน โรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ
4. กระตุ้นและส่งเสริมครูในการใช้หลักสูตรอย่างถูกต้อง เช่น จัดการอบรมหรือ

จัดประชุมสัมมนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ให้กำลังใจและบำรุงขวัญแก่ครูผู้ใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นเยี่ยงอย่างแก่ครูคนอื่น ๆ

ฉะนั้นผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้หลักสูตร ในด้านการให้บริการวัสดุหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอนชนิดต่าง ๆ แก่ครู-อาจารย์ โดยเฉพาะเอกสารประกอบหลักสูตร แผนการสอน คู่มือการสอน ตำราเรียน ซึ่งจัดอยู่ในประเภท สื่อการสอนส่วนหนึ่ง ผู้บริหารจะต้องสนับสนุนให้ ครู - อาจารย์ ภายในสถานศึกษาจัดทำขึ้น ใช้ประกอบการสอนในส่วนความขาดแคลนที่เป็นความรับผิดชอบของหน่วยศึกษานิเทศก์ ก็จะต้องหาแนวทางในการแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.4 ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพทั่วไปเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปทัศนกรรม ตามทัศนะของกลุ่มอาจารย์ผู้สอน

ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพทั่วไปเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรผลการวิจัยพบว่ากลุ่ม ครู - อาจารย์ ผู้สอนมีความคิดเห็นว่สภาพทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและจัดลำดับ พบว่าในด้านความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางเป็นลำดับแรก ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากกลุ่ม ครู - อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่าจำนวน ครู - อาจารย์ ผู้สอนที่มีวุฒิโดยตรงทางด้านวิจิตรศิลป์ มีจำนวนมากกว่ากลุ่มวิชาชีพกลุ่มอื่นและมีความพร้อมมากกว่า โดยเฉพาะรายวิชาที่สอน ครู - อาจารย์กลุ่มนี้ สามารถที่จะสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามความถนัดได้หลากหลายกว่า เนื่องจากเนื้อหาของหลักสูตรในประเภทวิชาศิลปทัศนกรรมโดยรวม จะต้องใช้พื้นฐานรายวิชาที่เรียนทางด้านวิจิตรศิลป์ในด้านการบริหารทำให้การขออัตรากำลังการบรรจุครู-อาจารย์ผู้สอนทางด้านวิจิตรศิลป์ มีสัดส่วนที่มากกว่ากลุ่มวิชาชีพอื่น ๆ เนื่องจากมีความต้องการมากกว่า ซึ่งเป็นแนวความคิดที่สอดคล้องกับ วิจิตร ศรีสะอ้าน ที่ได้กล่าวถึงผู้บริหารโรงเรียน โดยเฉพาะบทบาทที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรจะต้องรับผิดชอบในการจัดหา และจัดวางบุคลากรเพื่อให้สามารถ

ทำหน้าที่ได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของโรงเรียนที่วางไว้⁷ ส่วนลำดับสุดท้ายในด้านความเหมาะสมของหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมในห้องสมุด มีความพร้อมและเพียงพอในการค้นคว้าระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยสาเหตุที่กลุ่มครูอาจารย์ผู้สอนให้ความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเป็นลำดับสุดท้ายของทุกด้าน ทั้งนี้อาจจะสืบเนื่องมาจากครู - อาจารย์ เห็นว่า ในการจัดหาหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนเข้าห้องสมุดแต่ละประเภทวิชาที่เปิดสอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษามีความจำเป็น แต่เนื่องจากงบประมาณในการจัดหาอาจจะมีไม่เพียงพอตามความต้องการจึงต้องจัดลำดับความจำเป็น อีกทั้งอาจจะเป็นเพราะหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีราคาสูงทำให้ไม่สามารถจัดหาเข้าห้องสมุดได้เพียงพอตามความต้องการ แต่ทั้งนี้การจัดลำดับความจำเป็นไม่ควรคิดจากจำนวนนักเรียนที่เข้าเรียน ซึ่งอาจจะไม่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการให้บริการห้องสมุด เนื่องจากเป็นแหล่งความรู้สำหรับการค้นคว้าเพิ่มเติม และควรจัดให้เพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้ซึ่ง กาญจนา คุณารักษ์ ได้กล่าวถึงรายละเอียดที่ควรพิจารณาเพื่อการใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพได้แก่ การจัดห้องเรียน การบริการเพื่อการเรียนการสอน การเปิดวิชาเลือก การจัดกิจกรรมต่าง ๆ การประเมินผล การจัดบุคลากรและการเงิน ในด้านการบริการเพื่อการเรียนการสอนควรจัดให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ได้แก่บริการด้านห้องสมุด และศูนย์การเรียนรู้ ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องคำนึงและจัดให้บริการด้านห้องสมุด โดยเฉพาะการจัดหาหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนในทุกประเภทวิชาให้สมบูรณ์ และเพียงพอสำหรับการค้นคว้า ซึ่งจะส่งผลถึงประสิทธิภาพของผู้เรียน อีกทั้งความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครูอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นสอดคล้องในด้านเอกสารที่ใช้ประกอบการเรียนยังมีความขาดแคลนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสถานศึกษาจะต้องหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

2.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์ กลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์และกลุ่มวิชาทัศนอุตสาหกรรม ตลอดหลักสูตร ตามทัศนะของกลุ่มอาจารย์ผู้สอน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของ กลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มครู-อาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นว่าการจัดเนื้อหารายวิชา ตลอดหลักสูตรของกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์ มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน และจัดลำดับ พบว่า ในด้านของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร 4800 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางเป็นลำดับแรก ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก กลุ่มครู-อาจารย์ ผู้สอนมองการจัดการเรียนในเชิงระบบ โดยเฉพาะการกำหนดจำนวนคาบการเรียนตลอดหลักสูตรจะเกี่ยวข้องกับระบบเวลาการปฏิบัติงานราชการปกติ อีกทั้งการจัดการเรียนตามหลักสูตรเป็นการจัดในระบบชั้นเรียน กลุ่ม ครู-อาจารย์อาจจะมีความสะดวกและคุ้นเคยกับระบบการจัดการเรียนที่ปฏิบัติอยู่ การจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตรก็เช่นเดียวกันจะมีความสัมพันธ์กับระบบเวลา เรียน และมีสัดส่วนของการแบ่งกลุ่มเนื้อหาของแต่ละหมวดวิชาอย่างชัดเจน ส่วนลำดับสุดท้ายในด้านความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนที่กำหนดให้ เรียน กลุ่มอาชีพใหญ่ 1200 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางสาเหตุที่กลุ่มครู-อาจารย์ให้ความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเป็นลำดับสุดท้ายของทุกด้านอาจจะเนื่องมาจากกลุ่มครูอาจารย์ผู้สอนเห็นว่าการกำหนดจำนวนคาบการเรียนที่กำหนดให้ เรียน กลุ่มอาชีพใหญ่ซึ่งเป็นกลุ่มอาชีพหลักจำนวน 1200 คาบ ยิ่งน้อยไปถ้าพิจารณาจากจำนวนคาบรวมของการจบหลักสูตร 4800 คาบ เพราะการเรียนทางด้านวิชาชีพจะให้ผู้เรียนมีทักษะและ เกิดความชำนาญอย่างแท้จริงจะต้องมีเวลาในการเรียนหรือจำนวนคาบการเรียนที่เพียงพอด้วยจึงจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะทางวิชาชีพที่เรียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา จึงให้ความเห็นในด้าน

ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนที่กำหนดให้เรียนกลุ่มอาชีพใหญ่ 1200 คาบ อยู่ในลำดับสุดท้ายเนื่องจากจำนวนคาบการเรียนน้อยเกินไป ซึ่งไม่เหมาะกับการเรียนกลุ่มอาชีพใหญ่

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่ม ครู-อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าการจัดเนื้อหาวิชาตลอดหลักสูตรของกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน และจัดลำดับพบว่า ในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร 4800 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เป็นลำดับแรกทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากกลุ่มครู-อาจารย์ผู้สอน มองการจัดการเรียนในเชิงระบบ โดยเฉพาะการกำหนดจำนวนคาบการเรียนตลอดหลักสูตรจะเกี่ยวข้องกับระบบเวลาการปฏิบัติงานราชการปกติ อีกทั้งการจัดการเรียนตามหลักสูตรเป็นการจัดในระบบชั้นเรียนกลุ่มครู-อาจารย์อาจจะมีความสะดวกและคุ้นเคยกับระบบการจัดการเรียนที่ปฏิบัติอยู่ การจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตรก็เช่นเดียวกันจะมีความสัมพันธ์กับระบบเวลาเรียนและมีสัดส่วนของการแบ่งกลุ่ม เนื้อหาของแต่ละหมวดวิชาอย่างชัดเจน ส่วนลำดับสุดท้ายในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบเรียนที่กำหนดให้เลือกเรียนวิชาเลือกเสรี 320 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุที่กลุ่ม ครู-อาจารย์ให้ความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเป็นลำดับสุดท้ายของทุกด้านอาจจะเนื่องมาจากกลุ่มครู-อาจารย์ผู้สอนเห็นว่าการกำหนดจำนวนคาบเรียนที่กำหนดให้เลือกเรียนวิชาเลือกเสรี 320 คาบ อาจจะไม่ส่งผลต่อการเรียนกลุ่มวิชาชีพมากนัก ถ้าพิจารณาจากจำนวนคาบรวมของการจบหลักสูตร 4800 คาบ อีกทั้งการจัดรายวิชาที่กำหนดให้เลือกเรียนวิชาเลือกเสรี สถานศึกษาไม่สามารถจะจัดให้เลือกเรียนได้ตามความต้องการของผู้เรียน เนื่องจากยังขาดบุคลากรและปัจจัยสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ทำให้การจัดรายวิชาตามจำนวนคาบเรียนที่กำหนดให้เลือกเรียนวิชาเลือกเสรีไม่เป็นอิสระ กลุ่มครู-อาจารย์ผู้สอนจึงให้ความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเป็นลำดับสุดท้ายของทุกด้าน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรม ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มครู-อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าการจัดเนื้อหาวิชาตลอดหลักสูตรของกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรมมีระดับความเหมาะสม

อยู่ในระดับปานกลางแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและจัดลำดับพบว่าในด้านความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาเลือก 2280 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางเป็นลำดับแรก ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากกลุ่ม ครู-อาจารย์ ผู้สอนเห็นว่า การจัดรายวิชาตามจำนวนคาบเรียนหมวดวิชาเลือก 2280 คาบ ในกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรมมีจำนวนคาบการเรียนเพียงพอ การเลือกเรียนวิชาชั้นแต่ละกลุ่มอาชีพมีความเป็นอิสระต่อกัน รายวิชาแต่ละกลุ่มอาชีพจะมีความแตกต่างกัน ในการกำหนดให้หมวดวิชาเลือกมีรายวิชากลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่จะเลือกเรียนได้จำนวน 2280 คาบ กลุ่มครู-อาจารย์ จึงมีความคิดเห็นว่ามี ความเหมาะสมเป็นลำดับแรก ส่วนลำดับสุดท้ายในด้านความเหมาะสมของการจัดทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนดจำนวน 220 คาบ ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุที่กลุ่มครู-อาจารย์ ให้ความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเป็นลำดับสุดท้ายของทุกด้าน อาจจะเนื่องมาจากกลุ่มครู-อาจารย์ผู้สอนเห็นว่า การจัดทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนดจำนวน 220 คาบ อาจจะไม่มี ความจำเป็นและส่งผลต่อการเรียนวิชาชั้นมากนัก เนื่องจากเวลาในการจัดทำกิจกรรมมีน้อย การจะกำหนดให้มีหรือไม่จึงไม่ส่งผลกระทบต่อ การเรียน อาจจะเป็นผลทำให้กลุ่มครู-อาจารย์ผู้สอนให้ความสำคัญในการทำกิจกรรมน้อย จึง ให้ความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเป็นลำดับสุดท้ายของทุกด้าน

ตอนที่ 3 ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในด้านความเหมาะสมของหลักสูตรและสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

3.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม เกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร ตามทัศนะของกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอน

ด้านความเหมาะสมของเวลาเรียนตามโครงสร้างตลอดหลักสูตร จำนวน 4800

คาบ ผลการวิจัยพบว่า ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำคัญ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากแต่กลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามบทบาทหน้าที่ของกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ผู้สอนจะมีความแตกต่างกัน ซึ่ง สันต์ ธรรมบำรุง ได้กล่าวถึงการบริหารหลักสูตรไว้ว่าเป็นการบริหารงานทางวิชาการหรือการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งเปรียบเสมือนการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ¹⁰ ซึ่งตามความหมายของการบริหารหลักสูตรจะเน้นไปในด้านการจัดการ และการให้บริการผู้ใช้หลักสูตรคือ ครู-อาจารย์ผู้สอนให้ได้รับความสะดวกเพื่อให้นำหลักสูตรไปใช้บรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้กลุ่มผู้บริหารอาจจะมีความคิดเห็นตามบทบาทหน้าที่ของการบริหารหลักสูตร คือมองภาพรวมของหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งหมดมีความเหมาะสมตามแนวทางที่ได้จัดทำไว้โดยไม่ได้พิจารณาถึงรายละเอียดต่าง ๆ ของหลักสูตรมากนัก อาจจะแตกต่างจากกลุ่มอาจารย์ผู้สอน ซึ่ง สังข์ อุทรานันท์ ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ครูผู้สอนในฐานะเป็นผู้ใช้หลักสูตร โดยตรงจะต้องทำการศึกษาหลักสูตรที่ตนเอง ใช้อยู่ เพื่อสร้างความเข้าใจอย่างชัดเจน¹⁰ ฉะนั้นกลุ่มอาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้ที่รู้อะเอียด โครงสร้าง และการกำหนดเนื้อหาตลอดจนเวลาที่ใช้ในการเรียนตามหลักสูตรได้เป็นอย่างดี จึงทำให้ผลการเปรียบเทียบของระดับความคิดเห็นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยกลุ่มผู้บริหารให้ความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเวลาเรียนตามโครงสร้างตลอดหลักสูตรจำนวน 4800 คาบ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนกลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

การทดสอบข้อสมมติฐานข้อที่ 1 เรื่องความเหมาะสมของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพหัตถกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามโครงสร้าง ตามทัศนะของกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ปรากฏผลว่ากลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีทัศนะต่อความเหมาะสมของหลักสูตรตามโครงสร้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการทดสอบจึงยอมรับข้อสมมติฐานนั้นคือ กลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีทัศนะเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรตามโครงสร้างแตกต่างกัน โดยกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่กลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้สืบเนื่องจากบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความแตกต่างกัน การพิจารณาหน้าที่เกี่ยวข้องและการแสดงความคิดเห็นก็จะเน้นไปตามบทบาทหน้าที่ และ งานที่

รับผิดชอบที่แตกต่างกันด้วย

ด้านหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นระดับความสมอยู่ในระดับปานกลาง อาจจะเป็นเพราะว่าทั้งสองกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ผู้สอน มีความเห็นว่าการกำหนดหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนหรือไม่ เป็นหน้าที่ของผู้กำหนดกรอบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในระดับนโยบายซึ่งกรมเจ้าสังกัด หรือกระทรวงเป็นผู้รับผิดชอบผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน คือผู้รับนโยบายและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่วางไว้ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง ทำให้ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็น มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยให้ความคิดเห็นด้านหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร มีความเหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียน ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน

การทดสอบข้อสมมติฐานข้อที่ 2 เรื่องหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนตามทัศนะของกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ปรากฏผลว่ากลุ่มผู้บริหาร กับกลุ่มอาจารย์ผู้สอน มีทัศนะต่อความเหมาะสมของหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรกับสภาพการจัดการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการทดสอบจึงไม่ยอมรับข้อสมมติฐาน นั่นคือกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีทัศนะเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้สืบเนื่องจากกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ผู้สอน มีความเห็นว่าการกำหนดหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมหรือไม่ เป็นหน้าที่ของผู้กำหนดกรอบในระดับนโยบาย โดยกรมเจ้าสังกัดหรือกระทรวงเป็นผู้รับผิดชอบ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนคือผู้รับนโยบายและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มาปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยบทบาทหน้าที่ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการกำหนดทำให้ทัศนะและความคิดเห็นที่มีต่อหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียน มีระดับความเหมาะสมที่สอดคล้อง ไม่แตกต่างกันอยู่ในระดับปานกลาง

3.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ตามทัศนะของกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอน

ด้านสถานที่เรียนมีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน ด้านเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ สำหรับฝึกปฏิบัติ มีความพร้อมและเพียงพอในการปฏิบัติงาน ด้านวัสดุที่ใช้ฝึกปฏิบัติมีความพร้อมและเพียงพอในการปฏิบัติงาน ด้านหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในห้องสมุดมีความพร้อมและเพียงพอในการค้นคว้า ด้านสื่อการสอนประเภทโสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนมีความพร้อมและเพียงพอ ด้านการจัดสรรงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์และวัสดุฝึก มีความพร้อมและเพียงพอ และด้านการจัดโปรแกรมการสอนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องเมื่อแยกพิจารณาตามตำแหน่งหน้าที่ ผลการวิจัยพบว่า ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทุกด้าน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า โดยตำแหน่งหน้าที่ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความแตกต่างกันทำให้ทัศนคติในการแสดงความคิดเห็นแตกต่างกันด้วย และเมื่อแยกพิจารณาตามกองสถานศึกษาที่สังกัดระหว่างผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน กลุ่มที่สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กับกลุ่มที่สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิคมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในทุกด้าน

ส่วนด้านความพร้อมของจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ด้านห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชาจิตรศิลป์ กลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ และกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรมมีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน ด้านเอกสารประกอบหลักสูตร แผนการสอน คู่มือการสอน ตำราเรียน มีความพร้อมและเพียงพอ ด้านการจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร และการวางแผนการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่องด้านการพิจารณาผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ มุ่งผลสัมฤทธิ์การเรียนเป็นหลัก ด้านการให้ความรู้และติดตามเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล และด้านการดำเนินการนิเทศและติดตามผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรสม่ำเสมอ เมื่อพิจารณาตามตำแหน่งหน้าที่ ผลการวิจัยพบว่า ทั้งกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทุกด้าน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าโดยตำแหน่งหน้าที่ ไม่มีผลต่อการพิจารณาการให้ความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ดังกล่าว ผลการวิจัยที่พบจึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาตามกองสถานศึกษาที่สังกัดระหว่างผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน กลุ่มที่สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษากับกลุ่มที่สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิคมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในทุกด้าน เช่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่แยกตามกองสถานศึกษาที่สังกัด ไม่มีผลต่อทัศนคติในการแสดงความคิดเห็นผลการวิจัยที่พบจึงไม่แตกต่างกัน

การทดสอบข้อสมมติฐานข้อที่ 3 เรื่องสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรตามที่คณะของกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอนแยกตามตำแหน่งหน้าที่ และสังกัดมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ปรากฏผลว่า กลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอน มีทัศนคติต่อความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร แยกตามตำแหน่งหน้าที่ และสังกัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการทดสอบจึงยอมรับข้อสมมติฐานแต่เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านจะมีบางข้อที่มีผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นพุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชา ศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ได้ให้ข้อคิดเห็นที่มีต่อการจัดเนื้อหารายวิชาตลอดหลักสูตรและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้

1. ควรปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
2. ควรปรับเพิ่มคาบการเรียนวิชาชั้นกลุ่มอาชีพใหญ่ให้มากขึ้น โดยลดคาบการเรียนวิชาพื้นฐานทางด้านวิชาสามัญลง
3. ควรปรับเพิ่มคาบการเรียนวิชาพื้นฐาน เช่น วิชาองค์ประกอบศิลปะ วิชากายวิภาค เนื่องจากหลักสูตรกำหนดให้เรียนน้อยไป ทำให้พื้นฐานทางวิชาชีพของผู้เรียนไม่ดีพอ
4. ควรปรับรายวิชาหมวดวิชาชีพและวิชาเลือก ให้มีกลุ่มรายวิชาเท่าที่จำเป็น เนื่องจากหลักสูตรได้กำหนดกลุ่มรายวิชา หมวดวิชาชีพ และวิชาเลือก กระจายมากเกินไป ทำให้แนวทางการจัดการเรียนไม่ชัดเจน ควรพิจารณาหลักสูตรปี 2524 เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง เพราะการกำหนดรายวิชา มีความชัดเจนและรัดกุมกว่า
5. ระดับการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ยังไม่เหมาะสมที่จะกำหนดการฝึกงานไว้ในหลักสูตรให้นักศึกษาฝึกงานในสถานประกอบการ

6. ในการจัดการเรียน ควรกำหนดและปรับแผนการเรียนวิชาชีพ (วิชาเอก) โดยระบุให้เรียนในทุกชั้นปี

7. การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร ข้อพิจารณาในการปรับปรุงควรมุ่งจุดหมายของหลักสูตรเป็นหลัก ไม่ควรปรับไปตามผู้สอน

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัย

จากผลสรุปของการวิจัยและข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอสรุปความคิดเห็น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย และข้อเสนอแนะในฐานะผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่ศึกษานิเทศก์ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตร สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบในการใช้หลักสูตร เพื่อผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร ดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษาที่เปิดสอนตามหลักสูตร

1. สถานศึกษาควรส่งเสริมให้บุคลากรผู้สอนที่มีอยู่อย่างจำกัดได้เข้ารับการประชุมสัมมนา หรืออบรม วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้สอนในทุกด้าน จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดขึ้น เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรผู้สอนในประเภทวิชา ซึ่งจะสอดคล้องกับผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร เนื่องจากบุคลากรผู้สอนไม่ได้รับการพัฒนาตนเองซึ่งมีผู้ตอบเป็นจำนวนมาก ร้องลงมาจากการขาดแคลนบุคลากรผู้สอนและ เป็นการแก้ปัญหาด้านอัตรากำลังของผู้สอนอีกทางหนึ่ง

2. สถานศึกษาควรส่งเสริมการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพตามที่หลักสูตรกำหนด โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับห้องปฏิบัติงานให้เพียงพอและควรจัดสนับสนุนความพร้อมในด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และวัสดุที่ใช้ ตลอดจนควรพิจารณาสภาพของห้องปฏิบัติงานให้ถูกสุขลักษณะที่จะใช้ปฏิบัติงานด้วย

3. สถานศึกษาควรส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารวัสดุหลักสูตร และสิ่งอำนวยความสะดวกในการนำหลักสูตรไปใช้ในทุกด้าน เช่น การให้บริการห้องสมุด การสนับสนุน

เอกสารประกอบการใช้หลักสูตร ตำราเรียน สื่อการเรียนการสอนและวัสดุฝึกให้เพียงพอ ตลอดทั้งจัดระบบในการจัดซื้อจัดหาให้มีความคล่องตัว และทันต่อการใช้งาน

4. สถานศึกษาควรส่งเสริมจัดโครงการนิเทศภายในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียน การสอนให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและการวางแผน การใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ตลอดจน การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรซึ่งจะเป็นการช่วยให้อาจารย์ผู้สอนเข้าใจบทบาทและ หน้าที่ของตนต่อการเรียนการสอน จะส่งผลสัมฤทธิ์ให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้

5. สถานศึกษา ควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สนับสนุนการเรียน การสอนด้านวิชาชีพอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้สอนและผู้เรียนมุ่งสู่ผล สัมฤทธิ์ของการเรียนการสอนวิชาชีพอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานนิเทศก์กรมอาชีวศึกษา

1. หน่วยงานนิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา ควรกำหนดกรอบแนวความคิด ในการพัฒนา หลักสูตรเฉพาะส่วนที่เป็นนโยบายของกรมอาชีวศึกษาเท่านั้น การกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ที่ เป็นองค์ประกอบของหลักสูตร ควรเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการและผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณา ยกร่าง

2. หน่วยงานนิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา ควรพิจารณาถึงหลักเกณฑ์และรูปแบบการ พัฒนาหลักสูตรที่ถูกต้องตามหลักวิชา ในการพัฒนาหลักสูตรควรคำนึงถึงเปลี่ยนแปลงของ สังคมงานอาชีพ และความต้องการของผู้ใช้ โดยพิจารณาข้อมูลในการใช้เป็นหลัก

3. หน่วยงานนิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา ควรกำหนดกรอบและเงื่อนไขต่าง ๆ ใน การนำหลักสูตรไปใช้ตลอดทั้งการเปลี่ยนแปลงพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตร ให้ยืดหยุ่นให้มากที่สุด โดยเน้นถึงความคล่องตัวของผู้ใช้เป็นหลัก กรณีมีข้อจำกัดเรื่องระเบียบ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ควรพิจารณาหาแนวทางในการปรับวิธีการ เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตร ไปสู่จุดมุ่งหมายที่วางไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. หน่วยงานนิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา ควรจัดให้ความรู้แก่ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ที่เกี่ยวกับหลักสูตร รูปแบบวิธีการและแนวทางการพัฒนาหลักสูตร การบริหารหลักสูตร วิธีการนำหลักสูตรไปใช้และการนิเทศติดตามประเมินผล การใช้หลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาที่เปิดสอนเพื่อกำหนดแนวทางการนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะสำหรับกรมอาชีวศึกษา

1. กรมอาชีวศึกษา ควรพิจารณากำหนดกรอบที่เป็นนโยบายในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง และตรงกับความต้องการของผู้ใช้อย่างแท้จริง
2. กรมอาชีวศึกษา ควรพิจารณาหาแนวทางปรับปรุงแก้ไข ระเบียบ กฎเกณฑ์ ต่าง ๆ ที่เป็นข้อจำกัดและอุปสรรคของการพัฒนาหลักสูตร โดยยึดหลักแนวทางปรัชญาการจัดอาชีวศึกษา
3. กรมอาชีวศึกษา ควรพิจารณากำหนดแนวทางเป็นนโยบายในการติดตามประเมินผล การนำหลักสูตรไปใช้ โดยสร้างแรงจูงใจให้ผู้สอนมุ่งเน้นคุณภาพการเรียนการสอนเป็นหลัก
4. กรมอาชีวศึกษา ควรพิจารณาในการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนด้านบุคลากร สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการนำหลักสูตรไปใช้ให้มีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากได้ทราบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชา ศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษาแล้ว ควรจะมีการวิจัยเกี่ยวกับความเหมาะสมในการกำหนดรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรและความเหมาะสมในการกำหนดรายละเอียดของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ

ที่เรียน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม เพื่อศึกษาถึงความต่อเนื่อง ซึ่งกรมอาชีวศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ต่อไป

2. ควรจะมีการวิจัยเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ที่เกี่ยวกับงานการบริหารหลักสูตรในด้านต่าง ๆ เพื่อจะได้ทราบผลสัมฤทธิ์และปัจจัยสนับสนุนที่เกี่ยวข้องในการนำหลักสูตรไปใช้ให้มีประสิทธิภาพ และบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้ ซึ่งผลการวิจัยจะได้เป็นแนวทางให้หน่วยงาน และสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารด้านหลักสูตรได้นำไปใช้

3. ควรจะมีการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา หลังจากที่จะจบการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม เพื่อจะได้ทราบผลสัมฤทธิ์และการนำไปใช้ประกอบอาชีพหลังจากจบการศึกษา ผลที่ได้จากการวิจัยจะสามารถนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้และตรงกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นซึ่งจะสามารถคาดการณ์ไปได้ถึงอนาคตด้วย

เชิงอรรถ

¹กาญจนา คุณารักษ์, หลักสูตรและการสอน (นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, 2527), หน้า 117.

²ธำรง บัวศรี, ทฤษฎีหลักสูตร (พระนคร : มงคลการพิมพ์, 2504), หน้า ก.

³วิชัย ตันศิริ, "วิเคราะห์นโยบายการอาชีวศึกษา," มิตรครู, ปีที่ 31 ฉบับที่ 21 ปีแรกแรก (พฤศจิกายน 2532), หน้า 5.

⁴สงบ ลักษณะ, "การศึกษาสถานภาพการจัดการเรียนวิชาอาชีพและการใช้แหล่งวิทยาการและสถานประกอบการตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น 2521," เอกสารวิชาการ (กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2524), หน้า 39.

⁵สังัด อุทรานันท์, พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร (กรุงเทพฯ : เซนต์เดอรัฟฟ์ พลิกเคชั่น, 2528), หน้า 277.

⁶สังัด อุทรานันท์, เรื่องเดิม, หน้า 273.

⁷วิจิตร ศรีสะอ้าน, การบริหารโรงเรียน : บทบาทของผู้บริหารในการปรับปรุงส่งเสริมงานวิชาการ (กรุงเทพฯ : สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย, 2518), หน้า 9.

⁸กาญจนา คุณารักษ์, เรื่องเดิม, หน้า 118.

⁹สันต์ ธรรมบำรุง, หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร (กรุงเทพฯ : เกรียงศักดิ์ การพิมพ์, 2525), หน้า 12.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁰ สัจด์ อุทรานันท์, เรื่องเดิม, หน้า 274.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กาญจนา คุณารักษ์. หลักสูตรและการสอน. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, 2527.

เกรียง เอี่ยมสกุล. โรงเรียนประถมศึกษาภาคปฏิบัติ. พระนคร : โรงเรียนการช่างวุฒิ
ศึกษา, 2511.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ :
ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจ.เอ็น.ที., 2532.

চারিغ বিবর্তী. তথ্যগুহীহলকসূত্র. পরনক্র : মঙ্গকলগারনিন্ম, 2504.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : บริษัทเอส.เอ็ม.เอ็ม.
จำกัด, 2525.

ภิญโญ สาธร. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2517.

ภิญโญ สาธร. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2525.

เมธี บิลันธนานนท์. การบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์ , 2533.

วาสนา เจริญวิเชียรฉาย. "สิ่งจูงใจของนักศึกษาในการเลือกเรียน วิชาเอกศิลปหัตถกรรม
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

วิชาการ, กรม, กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการอบรมวิทยากรในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2527. (ม.ป.ป.)

วิชาการ, กรม. รายงานประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช
2530. สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2533.

วิชัย วงษ์ใหญ่. พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
รุ่งเรืองธรรม, 2523.

วิจิตร ศรีสะอ้าน. การบริหารโรงเรียน : บทบาทของผู้บริหารในการปรับปรุงส่งเสริมงาน
วิชาการ. กรุงเทพมหานคร : สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย, 2518.
(อัดสำเนา).

วิไลลักษณ์ วัฒนานนท์. "ผลการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ปวช. พ.ศ. 2530."
วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น สังกัดกรมอาชีวศึกษา, 2530.

วิชัย ตันศิริ. "วิเคราะห์นโยบายการอาชีวศึกษา." มิตรครู. (พฤศจิกายน 2532).

ศึกษานิเทศก์, หน่วย, กรมอาชีวศึกษา. รายงานสรุปผลการประเมินหลักสูตร ปวช. 2530.
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2533.

สังัด อุทรานนท์. พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มิตรสยาม,
2532.

สงบ ลักษณะ. "การศึกษาสถานภาพการวางแผนการเรียนวิชาอาชีพและการใช้แหล่งวิชาการ
และสถานประกอบการตามหลักสูตรมัธยมตอนต้น 2521." เอกสารทางวิชาการ กองวิจัย
ทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2524.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สวัสดี สุวรรณอักษร. "การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในชุมชน."

สยามรัฐ. (กันยายน 2534).

สันต์ ธรรมบำรุง. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : เกรียงศักดิ์การพิมพ์, 2525.

สิปปนนท์ เกตุทัต. การปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2518.

สุดใจ เหล่าสุนทร. "หน้าที่ของหัวหน้าฝ่ายวิชาการ." หลักการบริหารโรงเรียนด้านวิชาการ. ธนบุรี : โรงพิมพ์บรรหาร, 2505.

สมิตร คุณากร. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2518

สุนีย์ ภูพันธ์. "สภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

สมจิตต์ กระระณา. "การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในประเทศไทยของผู้บริหารวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2530.

อาชีวศึกษา, กรม. รายงานประจำปี 2531. กรุงเทพ : โรงพิมพ์คุรุสภา , 2533.

Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw - Hill Book Company, Inc., 1973.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Taba , Hilda. Curriculum Development : Theory and Practice.

New York : Harcourt, Brace and World, 1962.

Vandyhe, L.A. "Organization and Administration of the Curriculum."

The High School Curriculum. rd.ed.; by Harl R. Dauglass New York

: The Ronald Press Company, 1964.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่ง คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ รร/2535

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นายเลิศ วุฒิสชาติปรีชา

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายเลิศ วุฒิสชาติปรีชา เป็นไปด้วยความ
เรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งให้มีคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อ และ
โครงการวิทยานิพนธ์ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร. รวิวรรณ ชินะตระกูล	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร. วราพรพรรณ น้อยสุวรรณ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
รศ.ดร. ไพศาล ท่วงพานิช	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ดร. รวิวรรณ ชินะตระกูล	ประธานกรรมการ
ดร. วราพรพรรณ น้อยสุวรรณ	กรรมการ
รศ.ดร. ไพศาล ท่วงพานิช	กรรมการ
ดร. รัชชัยี พรรณพานิช	กรรมการ
อาจารย์โอวาท พูลศิริ	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2535

(Handwritten signature)

(รศ.ดร.ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศนิตินิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

นิตินิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2536

1. นายเลิศ วิชาติปริชา ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2530) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา" โดยมี ดร.รวีวรรณ ชินะตระกูล เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.วราพรพรรณ น้อยสุวรรณ และ รศ.ดร.ไพศาล ท่วงพานิช เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จเรียบร้อยในเวลาที่กำหนดในระเบียบของนิตินิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ. 2536

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

คณบดีนิตินิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504.7/ว. 44

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถ.ฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

// พฤษภาคม 2536

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน นางสาวอัญญา มัลลิกะมาส

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยในการตรวจสอบแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายเลิศ วุฒิสาทิปรีชา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปิณฑานนท์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.44

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถ.ฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

// พฤษภาคม 2536

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน นายเอก จุจันทร์

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยในการตรวจสอบแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายเลิศ วุฒิสาดิปริชา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปิณฑานนท์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว. 44

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถ.ฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

// พฤษภาคม 2536

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน นางพัชรี สว่างทรัพย์

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยในการตรวจสอบแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายเลิศ วุฒิสาดิปริษา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธิ ปิลันธนานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว. 444

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถ.ฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

// พฤษภาคม 2536

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน นายเจริญ สุวโรจน์วงศ์

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยในการตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายเลิศ วุฒิสาทปรีชา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปิลันธานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว. 44

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถ.ฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

// พฤษภาคม 2536

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน นายแสง ทองอูน

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยในการตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายเลิศ วุฒิสชาติปรีชา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี บิลันธานนท์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/55

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

10 มิถุนายน 2536

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลอง เครื่องมือ เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานนทบุรี

ด้วย นายเลิศ วุฒิสชาติปรีชา เป็นนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมทอานบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งกำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ.2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา"

งานบัณฑิตศึกษาใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้ทดลอง เครื่องมือ เพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อทราบและหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี บิลินธานนท์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/55

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

10 มิถุนายน 2536

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลอง เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

ด้วย นายเลิศ วุฒิสชาติปรีชา เป็นนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมทอานบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งกำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา"

งานบัณฑิตศึกษาใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษา ได้ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี พิสูจน์านนท์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/60

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

19 มิถุนายน 2536

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

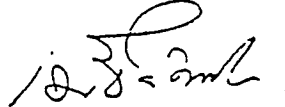
สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายเลิศ วุฒิสชาติปรีชา เป็นนักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภท วิชาศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา"

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ในสถานศึกษาสังกัดหน่วยราชการของท่านตามที่แนบมานี้

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร. เมธี ปิณฑานนท์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยของ
นายเลิศ วุฒิปรีชา

1. วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ
2. วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี
3. วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา
4. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี
5. วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี
6. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี
7. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม
8. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา
9. วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี
10. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์
11. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย
12. วิทยาลัยอาชีวศึกษาศึกษาแพร่
13. วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง
14. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์
15. วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด
16. วิทยาลัยศึกษามหาสารคาม
17. วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี
18. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ
19. วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0901/5667

สำนักงานเลขาธิการกรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

/๒ กรกฎาคม 2536

เรื่อง อนุญาตให้นักศึกษาแจกข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัย

เนื่องด้วย นายเลิศ วุฒิสชาติปรีชา นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหานันทิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของมหานันทิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบังกำลังทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน
ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ.
2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา" และมีความประสงค์จะแจกแบบสอบ
ถามในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา อนุญาตและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบ

ถามด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายชำนาญ สวงนพงศ์)
เลขาธิการกรมอาชีวศึกษา

ฝ่ายประชาสัมพันธ์

โทร. 2815271

โทรสาร. 2822428

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0901/5666

กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ
กทม. 10300

)๒ กรกฎาคม 2536

เรื่อง อนุญาตให้นักศึกษาแจกข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีสำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ ทม 1504.7/60
ลงวันที่ 19 มิถุนายน 2536

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า นายเลิศ วุฒิสชาติปรีชา นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรม มหานักคิดสาขาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย เรื่อง "ความคิดเห็น
ของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530
(ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา"
และมีความประสงค์จะแจกแบบสอบถามในสถานศึกษาจำนวน 19 แห่ง นั้น

กรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้วอนุญาตให้นักศึกษาทำการวิจัยในหัวข้อดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเทียม เจริญยิ่ง)
อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

สำนักงานเลขาธิการกรม
โทร. 2815271
โทรสาร 2822428

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน
ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น

พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ ๑ พ.ศ. 2533)

ประเภทวิชาศิลปกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ชุดที่ 1

แบบสอบถาม ผู้บริหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น

พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ.2533)

ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหาร ในฐานะผู้กำหนดนโยบายและวางแผนการปฏิบัติในการใช้หลักสูตร และอาจารย์ผู้สอนในฐานะผู้ใช้หลักสูตรเกี่ยวกับความเหมาะสมที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ.2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในด้านความเหมาะสมของหลักสูตร สภาานทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ความเหมาะสมของการจัดเนื้อหาวิชาตลอดหลักสูตร และปัญหาอุปสรรคในการใช้หลักสูตร

2. ผู้วิจัย ปฏิบัติหน้าที่ศึกษานิเทศก์ สังกัดศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา 3 (ศิลปหัตถกรรม) หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา งานวิจัยนี้เป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยมีความประสงค์จะนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์เพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการพิจารณาพัฒนาหลักสูตรประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมในระดับ ปวช. ให้สอดคล้องเหมาะสมยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

3. คำตอบของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้วิจัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ในการตอบแบบสอบถาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบคำถามอย่างมีอิสระและขอให้พิจารณาตามความเป็นจริงจากความคิดเห็นของท่านควรตอบให้ครบทุกข้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุด อนึ่ง ในการตอบแบบสอบถามการวิจัย ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากสถานศึกษาของท่านรวบรวมจัดส่งคืนผู้วิจัยด้วย และขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

4- แบบสอบถามทั้งหมดมี 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามผู้บริหาร ในฐานะผู้กำหนดนโยบายและวางแผน การปฏิบัติในการใช้หลักสูตร ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าคณะวิชาศิลปหัตถกรรม

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามอาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอนรายวิชาต่างๆ ในประเภท วิชาศิลปหัตถกรรม (อาจารย์ศิลปะทุกท่าน) ในฐานะผู้ใช้หลักสูตร

แบบสอบถามแต่ละชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ แบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น นุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ.2533) ประเภท วิชาศิลปหัตถกรรมในด้านต่างๆ และสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร เป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการใช้หลักสูตร แบบเลือกตอบ

เลิศ วิชาดีปรีชา ผู้วิจัย

ในการตอบแบบสอบถาม ขอให้ท่านพิจารณาหลักสูตร ปวช.2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ.2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม และ สถานการณ์ใช้ในปีการศึกษา 2535 เท่านั้น

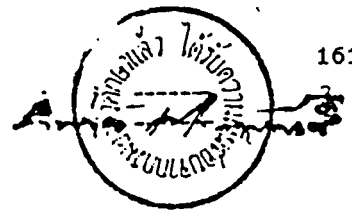

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง
เกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ
 - () 1. ชาย
 - () 2. หญิง
2. ระดับการศึกษา
 - () 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - () 2. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
 - () 3. สูงกว่าปริญญาตรี
3. ตำแหน่งหน้าที่งานปัจจุบัน
 - () 1. ผู้บริหาร
 - () 2. ครู-อาจารย์
4. ประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน
 - () 1. ต่ำกว่า 5 ปี
 - () 2. 5-10 ปี
 - () 3. มากกว่า 10-15 ปี
 - () 4. มากกว่า 15 ปีขึ้นไป
5. สถานศึกษาที่สังกัด
 - () 1. วิทยาลัยอาชีวศึกษา
 - () 2. วิทยาลัยเทคนิค
 - () 3. วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรและสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

คำชี้แจง

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องตารางความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในแต่ละด้าน ซึ่งมีหัวข้อให้เลือกได้เพียงระดับเดียว ตามความหมายดังนี้

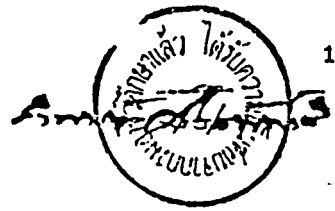
- 5 มากที่สุด หมายความว่า มีความเหมาะสมในเรื่องนั้นมากที่สุด
4 มาก หมายความว่า มีความเหมาะสมในเรื่องนั้นมาก
3 ปานกลาง หมายความว่า มีความเหมาะสมในเรื่องนั้นปานกลาง
2 น้อย หมายความว่า มีความเหมาะสมในเรื่องนั้นน้อย
1 น้อยที่สุด หมายความว่า มีความเหมาะสมในเรื่องนั้นน้อยที่สุด

ก. หลักสูตร

ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อความเหมาะสมของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น
พหุศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ.2533) ประเภทวิชาศิลป-
หัตถกรรม

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. หลักการของหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพของสังคมและผู้เรียน					
2. จุดหมายของหลักสูตรมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับสภาพของสังคม					

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
3. หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียน					
4. จุดประสงค์ของหลักสูตรประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมมีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคมและผู้เรียน					
5. ความเหมาะสมของเวลาเรียนตามโครงสร้างตลอดหลักสูตร จำนวน 4800 คาบ					
6. ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชานั้นฐาน 1100 คาบ					
7. ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาอื่น 1200 คาบ					
8. ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาเลือก 2280 คาบ					
9. ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนหมวดวิชาเลือกที่กำหนดให้เลือกเรียนวิชาอื่น ไม่น้อยกว่า 1560 คาบ					

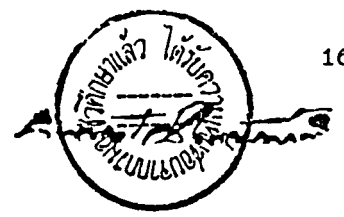
รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
10. ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาเลือกที่กำหนดให้เลือกเรียนวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 320 คาบ					
11. ความเหมาะสมของเวลาการฝึกงานที่กำหนดให้ฝึก ในสถานประกอบการไม่น้อยกว่า 400 คาบ					
12. ความเหมาะสมของเวลาที่กำหนดการทำกิจกรรม 220 คาบ					
13. หลักสูตรมีความยืดหยุ่นในการจัดการเรียนการสอนและ สามารถปรับใช้ได้					
14. ความสัมพันธ์ของหลักสูตรหมวดวิชาพื้นฐานกับ หมวดวิชาชีพ					
15. ความสัมพันธ์ของหลักสูตรหมวดวิชาชีพกับหมวด วิชาเลือก					
16. หลักสูตรมีความสัมพันธ์กับงานอาชีพในปัจจุบัน					
17. หลักสูตรได้เน้นการฝึกภาคปฏิบัติและการนำไปใช้					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้วางแผนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปยังบุคคลอื่นเพื่อการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
18. ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์กับการประกอบอาชีพ					
19. ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์กับการประกอบอาชีพ					
20. ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาตัดอุตสาหกรรมกับการประกอบอาชีพ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. สภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อสภาพทั่วไปเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น นุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ.2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. ความพร้อมของจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม					
2. ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาจิตรศิลป์					
3. ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์					
4. ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรม					
5. สถานที่ที่เรียนมีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน					
6. ห้องเรียนภาคทฤษฎีมีความเหมาะสมในการเรียน					
7. ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชาจิตรศิลป์มีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน					

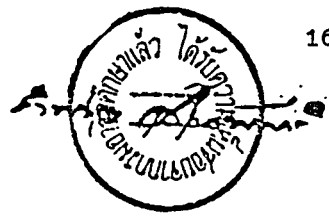
รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
8. ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์มีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน					
9. ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรมมีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน					
10. เครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับฝึกปฏิบัติ มีความพร้อมและเพียงพอในการปฏิบัติงาน					
11. วัสดุที่ใช้ฝึกปฏิบัติมีความพร้อมและเพียงพอในการปฏิบัติงาน					
12. หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนประเภทวิชา ศิลปหัตถกรรมในห้องสมุดมีความพร้อมและเพียงพอในการค้นคว้า					
13. เอกสารประกอบหลักสูตรแผนการสอน/คู่มือการสอน/ตำราเรียน มีความพร้อมและเพียงพอ					
14. สื่อการสอนประเภท โสตทัศนอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนมีความพร้อมและเพียงพอ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
15. การจัดสรรงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์และวัสดุ ฝึก มีความพร้อมและเพียงพอ					
16. การจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและการ การวางแผนการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง					
17. การจัดโปรแกรมการสอนเพื่อปรับปรุงการเรียนการ สอนอย่างต่อเนื่อง					
18. การพิจารณาผู้สอนรายวิชาชีพต่างๆ มุ่งผลสัมฤทธิ์ การเรียนเป็นหลัก					
19. การให้ความรู้และติดตามเกี่ยวกับการวัดผลและการ ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง					
20. ดำเนินการนิเทศและติดตามผลสัมฤทธิ์ในการใช้ หลักสูตรสม่ำเสมอ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร
คำชี้แจง

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่เป็นจริง ซึ่งท่านสามารถ
เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ก. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตรด้านต่างๆ

1. สภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

1.1 เกี่ยวกับบุคลากร

() 1. ไม่มีปัญหา

() 2. มีปัญหา

กรณีมีปัญหา ปัญหาดังกล่าวคือ

() 1. ขาดแคลนบุคลากรผู้สอนในประเภทวิชา

() 2. คุณวุฒิผู้สอน ไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เปิดสอน

() 3. ประสบการณ์ในการสอนมีไม่เพียงพอ

() 4. บุคลากรไม่ได้รับการพัฒนาตนเอง

() 5. ขาดการสนับสนุนทางการบริหาร

() 6. อื่นๆ (ระบุ) _____

1.2 เกี่ยวกับห้องปฏิบัติงาน

- () 1. ไม่มีปัญหา
- () 2. มีปัญหา

กรณีมีปัญห ปัญหาดังกล่าวคือ

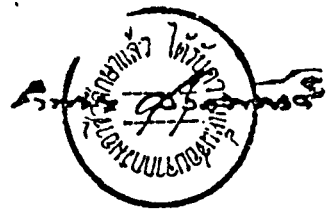
- () 1. ไม่มีห้องปฏิบัติงาน
- () 2. ห้องปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอ
- () 3. มีความเหมาะสมในการใช้งานน้อย
- () 4. สภาพของห้องปฏิบัติงาน ไม่ถูกสุขลักษณะที่จะใช้ปฏิบัติงาน
- () 5. ความปลอดภัยในการใช้มีน้อย
- () 6. อื่นๆ (ระบุ) _____

1.3 เกี่ยวกับวัสดุ-อุปกรณ์

- () 1. ไม่มีปัญหา
- () 2. มีปัญหา

กรณีมีปัญห ปัญหาดังกล่าวคือ

- () 1. วัสดุไม่เพียงพอ
- () 2. อุปกรณ์ไม่ครบ
- () 3. การจัดหาวัสดุล่าช้า
- () 4. ขาดงบประมาณในการจัดหา
- () 5. ขาดการสนับสนุนและจัดหา
- () 6. อื่นๆ (ระบุ) _____

2. ความเหมาะสมของหลักสูตร

2.1 เกี่ยวกับหลักการหลักสูตร

() 1. ไม่มีปัญหา

() 2. มีปัญหา

กรณีมีปัญหา ปัญหาดังกล่าวคือ

() 1. ไม่สอดคล้องกับสภาพทั่วไปของสังคมและ
ผู้เรียน

() 2. ไม่สนองต่อความต้องการของผู้เรียน
และการประกอบอาชีพ

() 3. ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในการจัด
การเรียนการสอนตามหลักสูตร

() 4. ระดับการศึกษากับความมุ่งหมายของ
หลักสูตรยังไม่มีความสัมพันธ์สอดคล้องซึ่ง
กันและกัน

() 5. การกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียนยังไม่
สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

() 6. อื่นๆ (ระบุ) _____

2.2 เกี่ยวกับจุดหมายหลักสูตร

() 1. ไม่มีปัญหา

() 2. มีปัญหา

กรณีมีปัญหา ปัญหาดังกล่าวคือ

() 1. ความยืดหยุ่นในการเลือกเรียนวิชาชีพ
ตามความถนัดมีน้อย ไม่สอดคล้องกับ
สภาพความเป็นจริง

() 2. การกำหนดให้ฝึกงานฝีมือโดยใช้เทคโนโลยี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา ยังไม่สอดคล้องกับระดับการศึกษา โยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- () 3. การกำหนดให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพได้อย่างครบวงจร ไม่สอดคล้องกับสภาพการจัดการเรียน
- () 4. การกำหนดให้ผู้เรียนพัฒนาค่านิยม และเจตคติยังไม่สอดคล้องกับกิจกรรมที่ปฏิบัติ
- () 5. จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ยังไม่ครอบคลุมคุณลักษณะที่ต้องการ ที่มุ่งให้เกิดกับผู้เรียน
- () 6. อื่นๆ (ระบุ) _____

2.3 เกี่ยวกับการแบ่งหมวดวิชาตาม โครงสร้าง

- () 1. ไม่มีปัญหา
- () 2. มีปัญหา

กรณีมีปัญหา ปัญหาดังกล่าวคือ

- () 1. การแบ่งหมวดวิชาเป็น 3 หมวด ไม่เหมาะสมเนื่องจากแต่ละกลุ่มอาชีพมีลักษณะวิชา ไม่เหมือนกัน
- () 2. การกำหนดขอบข่ายเนื้อหาแต่ละหมวดไม่สอดคล้องกัน
- () 3. การกำหนดจำนวนคาบการเรียนแต่ละหมวดวิชายังไม่เหมาะสม
- () 4. การกำหนดรายวิชาต่างๆ แต่ละหมวดยังไม่สนองตอบวิชาชีพแต่ละกลุ่ม
- () 5. หมวดวิชาเลือก ผู้เรียนไม่สามารถเลือกเรียนวิชาชีพได้อย่างอิสระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

() 6. อื่นๆ (ระบุ) _____

3. การจัดเนื้อหารายวิชาในหลักสูตร

เกี่ยวกับความเหมาะสมในการจัดเนื้อหาวิชาตลอดหลักสูตร

- () 1. ไม่มีปัญหา
- () 2. มีปัญหา

กรณีมีปัญหา ปัญหาดังกล่าวคือ

- () 1. การกำหนดเนื้อหาวิชาหมวดวิชาพื้นฐาน
ความสอดคล้องกับวิชาอื่นมีน้อย
- () 2. การจัดเนื้อหาวิชาหมวดวิชาชั้นยังมีความซ้ำซ้อน
- () 3. การจัดกลุ่มอาชีพหมวดวิชาเลือกเนื้อหาวิชายังไม่สนองตอบผู้เรียน และงานอาชีพอย่างแท้จริง
- () 4. ความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชาแต่ละหมวดยังมีน้อย
- () 5. รายวิชาตลอดหลักสูตรมีจำนวนมากเกินไป
- () 6. อื่นๆ (ระบุ) _____

4. หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร

เกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร

- () 1. ไม่มีปัญหา
- () 2. มีปัญหา

กรณีมีปัญหา ปัญหาดังกล่าวคือ

- () 1. การกำหนดภาคเรียนและเวลาเรียนไม่
สอดคล้องกับผู้เรียน

- () 2. การกำหนดหน่วยกิตการเรียน ไม่สอดคล้องกับวิชาชั้นที่เรียน
- () 3. การกำหนดให้ฝึกงานในสถานประกอบการ ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของวิชาชั้น
- () 4. การเข้าเรียนและการเป็นนักเรียนกำหนดให้ เป็นไปตามระเบียบ ยังไม่สอดคล้องกับผู้เรียน
- () 5. การโอนผลการเรียน การประเมินผลการเรียน และการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร กำหนดให้เป็นไปตามระเบียบ ไม่ยืดหยุ่นในการปฏิบัติ
- () 6. อื่นๆ (ระบุ) _____
- _____
- _____
- _____

5. เอกสารประกอบการใช้หลักสูตร

เกี่ยวกับคู่มือการใช้หลักสูตร แผนการสอน คู่มือการสอน ตำราเรียน
สื่อ วัสดุทัศน

- () 1. ไม่มีปัญหา
- () 2. มีปัญหา

กรณีมีปัญหา ปัญหาดังกล่าวคือ

- () 1. ขาดคู่มือการใช้หลักสูตร
- () 2. ขาดแผนการสอน
- () 3. ขาดคู่มือการสอน
- () 4. ขาดตำราเรียน
- () 5. ขาดสื่อ วัสดุทัศน
- () 6. อื่นๆ (ระบุ) _____
- _____
- _____
- _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

=====

ช. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร

=====

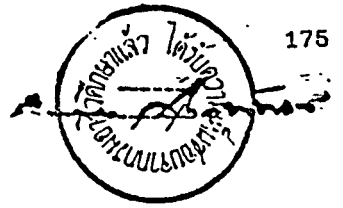
โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของหลักสูตร ปวช.2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ.2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ที่ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนไปในปีการศึกษา 2535 พร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

ปัญหา

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

ข้อเสนอแนะ

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือของท่านและขอความกรุณา
ส่งแบบสอบถามชุดนี้คืนผู้วิจัยด้วย จักขอบคุณมาก

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน
ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

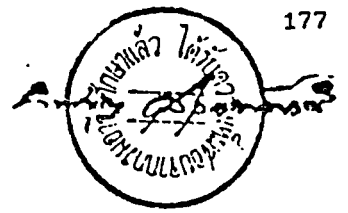
พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533)

ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ชุดที่ 2

แบบสอบถาม อาจารย์ผู้สอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง
เกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

() 1. ชาย

() 2. หญิง

2. ระดับการศึกษา

() 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี

() 2. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

() 3. สูงกว่าปริญญาตรี

3. ตำแหน่งหน้าที่งานปัจจุบัน

() 1. ผู้บริหาร

() 2. ครู-อาจารย์

4. ประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

() 1. ต่ำกว่า 5 ปี

() 2. 5-10 ปี

() 3. มากกว่า 10-15 ปี

() 4. มากกว่า 15 ปีขึ้นไป

5. สถานศึกษาที่สังกัด

() 1. วิทยาลัยอาชีวศึกษา

() 2. วิทยาลัยเทคนิค

() 3. วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม

6. กลุ่มวิชาที่สอน

() 1. กลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์

() 2. กลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์

() 3. กลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรและสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

คำชี้แจง

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องตารางความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในแต่ละด้าน ซึ่งมีหัวข้อให้เลือกได้เพียงระดับเดียว ตามความหมายดังนี้

- 5 มากที่สุด หมายความว่า มีความเหมาะสมในเรื่องนั้นมากที่สุด
- 4 มาก หมายความว่า มีความเหมาะสมในเรื่องนั้นมาก
- 3 ปานกลาง หมายความว่า มีความเหมาะสมในเรื่องนั้นปานกลาง
- 2 น้อย หมายความว่า มีความเหมาะสมในเรื่องนั้นน้อย
- 1 น้อยที่สุด หมายความว่า มีความเหมาะสมในเรื่องนั้นน้อยที่สุด

ก. หลักสูตร

ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อความเหมาะสมของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น
พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลป-
หัตถกรรม

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. หลักการของหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพของสังคมและผู้เรียน					
2. จุดหมายของหลักสูตรมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับสภาพของสังคม					

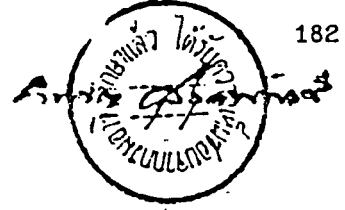
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
3. หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับ สภาพการจัดการเรียน					
4. จุดประสงค์ของหลักสูตรประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม มีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคม และผู้เรียน					
5. ความเหมาะสมของเวลาเรียนตามโครงสร้าง ตลอดหลักสูตร จำนวน 4800 คาบ					
6. ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาพื้นฐาน 1100 คาบ					
7. ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาชีพ 1200 คาบ					
8. ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาเลือก 2280 คาบ					
9. ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาเลือกที่กำหนดให้เลือกเรียนวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 1560 คาบ					

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
10. ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาเลือกที่กำหนดให้เลือกเรียนวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 320 คาบ					
11. ความเหมาะสมของเวลาการฝึกงานที่กำหนดให้ฝึก ในสถานประกอบการไม่น้อยกว่า 400 คาบ					
12. ความเหมาะสมของเวลาที่กำหนดการทำกิจกรรม 220 คาบ					
13. หลักสูตรมีความยืดหยุ่นในการจัดการเรียนการสอนและ สามารถปรับใช้ได้					
14. ความสัมพันธ์ของหลักสูตรหมวดวิชาพื้นฐานกับ หมวดวิชาอื่น					
15. ความสัมพันธ์ของหลักสูตรหมวดวิชาอื่นกับหมวด วิชาเลือก					
16. หลักสูตรมีความสัมพันธ์กับงานอาชีพในปัจจุบัน					
17. หลักสูตรได้เน้นการฝึกภาคปฏิบัติและการนำไปใช้					

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
18. ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาจิตรศิลป์กับการประกอบอาชีพ					
19. ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์กับการประกอบอาชีพ					
20. ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาทัศนศึกษากรรมการกับการประกอบอาชีพ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

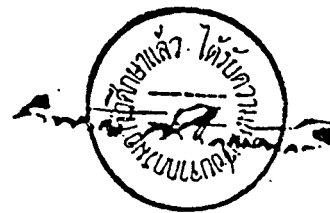

ข. สภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อสภาพทั่วไปเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น มุทศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. ความพร้อมของจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม					
2. ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์					
3. ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์					
4. ความพร้อมของจำนวนอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรม					
5. สถานที่ที่เรียนมีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน					
6. ห้องเรียนภาคทฤษฎีมีความเหมาะสมในการเรียน					
7. ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์มีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน					

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
8. ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์มีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน					
9. ห้องเรียนภาคปฏิบัติกลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรมมีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน					
10. เครื่องจักรเครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับฝึกปฏิบัติมีความพร้อมและเพียงพอในการปฏิบัติงาน					
11. วัสดุที่ใช้ฝึกปฏิบัติมีความพร้อมและเพียงพอในการปฏิบัติงาน					
12. หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมในห้องสมุดมีความพร้อมและเพียงพอในการค้นคว้า					
13. เอกสารประกอบหลักสูตรแผนการสอน/คู่มือการสอน/ตำราเรียน มีความพร้อมและเพียงพอ					
14. สื่อการสอนประเภทโสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนมีความพร้อมและเพียงพอ					

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
15. การจัดสรรงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์และวัสดุฝึก มีความพร้อมและเพียงพอ					
16. การจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและการวางแผนการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง					
17. การจัดโปรแกรมการสอนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง					
18. การพิจารณาผู้สอนรายวิชาชั้นต่างๆ มุ่งผลสัมฤทธิ์การเรียนเป็นหลัก					
19. การให้ความรู้และติดตามเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง					
20. ดำเนินการนิเทศและติดตามผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรสม่ำเสมอ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. ความเหมาะสมของการจัดเนื้อหารายวิชาตลอดหลักสูตร

คำชี้แจง

ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการจัดเนื้อหารายวิชาตลอดหลักสูตร ในหมวดวิชาต่างๆ ของกลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์ กลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ กลุ่มวิชาทัศน-อุตสาหกรรม ท่านสอนในกลุ่มวิชาใดโปรดให้ข้อมูลและกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้ากลุ่มวิชานั้น

- () ก. กลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์
- () ข. กลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์
- () ค. กลุ่มวิชาทัศนอุตสาหกรรม

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย
	ที่สุด		กลาง		ที่สุด
	5	4	3	2	1
<p>ก. <u>กลุ่มวิชาวิจิตรศิลป์</u></p> <p>1. ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชานั้นฐาน 1100 คาบ</p>					
<p>2. ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาอื่น 1200 คาบ</p>					
<p>3. ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาเลือก 2280 คาบ</p>					
<p>3.1 ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนที่กำหนดให้เรียน กลุ่มอาเซียนใหญ่ 1200 คาบ</p>					

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
3.2 ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนที่กำหนดให้เลือกเรียนกลุ่มอาเซียนย่อย 360 คาบ					
3.3 ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบเรียนที่กำหนดให้เลือกเรียนวิชาเลือกเสรี 320 คาบ					
3.4 ความเหมาะสมของการปฏิบัติงานที่กำหนดให้ฝึกงานในสถานประกอบการจำนวน 400 คาบ					
3.5 ความเหมาะสมของการจัดทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด จำนวน 220 คาบ					
4. ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร 4800 คาบ					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ _____

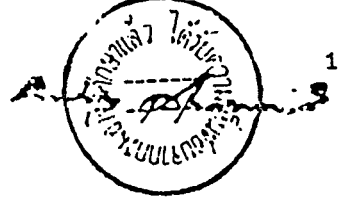
รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ข. กลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์					
1. ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาพื้นฐาน 1100 คาบ					
2. ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาชีพ 1200 คาบ					
3. ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียน หมวดวิชาเลือก 2280 คาบ					
3.1 ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนที่กำหนดให้ เรียนกลุ่มอาเซียนใหญ่ 1260 คาบ					
3.2 ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนที่กำหนดให้ เรียนกลุ่มอาเซียนย่อย 300 คาบ					
3.3 ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบเรียนที่กำหนดเลือกให้เรียนวิชาเลือกเสรี 320 คาบ					
3.4 ความเหมาะสมของการปฏิบัติงานที่กำหนดให้ฝึกงานในสถานประกอบการจำนวน 400 คาบ					

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
3.5 ความเหมาะสมของการจัดทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด จำนวน 220 คาบ					
4. ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวนคาบการเรียนแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร 4800 คาบ					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ค. กลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรม					
1. ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวน คาบการเรียนหมวดวิชาพื้นฐาน 1100 คาบ					
2. ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวน คาบการเรียนหมวดวิชาชั้น 1200 คาบ					
3. ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวน คาบการเรียนหมวดวิชาเลือก 2280 คาบ					
3.1 ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนที่ กำหนดให้ เรียนกลุ่มอาชีพใหญ่ กลุ่มที่ 1 1560 คาบ					
3.2 ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนที่ กำหนดให้ เรียนกลุ่มอาชีพใหญ่ กลุ่มที่ 2 300 คาบ					
3.3 ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนที่ กำหนดให้ เลือกเรียนกลุ่มอาชีพย่อย 300 คาบ					

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
3.4 ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนที่ กำหนดให้เรียนกลุ่มอาเซียนใหญ่ กลุ่มที่ 3 1080 คาบ					
3.5 ความเหมาะสมของจำนวนคาบการเรียนที่ กำหนดให้เลือกเรียนกลุ่มอาเซียนย่อย 480 คาบ					
3.6 ความเหมาะสมของการปฏิบัติงานที่กำหนดให้ ฝึกงานในสถานประกอบการจำนวน 400 คาบ					
3.7 ความเหมาะสมของการจัดทำกิจกรรมตาม เวลาที่กำหนด จำนวน 220 คาบ					
4. ความเหมาะสมของการจัดรายวิชาตามจำนวน คาบการเรียนแต่ละหมวดวิชา ตลอดหลักสูตร 4800 คาบ (เลือกเรียนกลุ่มอาเซียนตามที่หลักสูตรกำหนด)					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร

คำชี้แจง

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่เป็นจริง ซึ่งท่านสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

=====

ก. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตรด้านต่างๆ

=====

1. สภาพทั่วไปการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

1.1 เกี่ยวกับบุคลากร

() 1. ไม่มีปัญหา

() 2. มีปัญหา

กรณีมีปัญหา ปัญหาดังกล่าวคือ

() 1. ขาดแคลนบุคลากรผู้สอนในประเภทวิชา

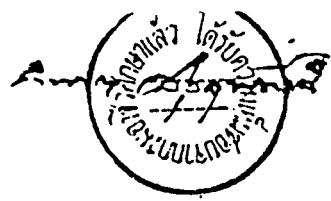
() 2. คุณวุฒิผู้สอน ไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เปิดสอน

() 3. ประสบการณ์ในการสอนมีไม่เพียงพอ

() 4. บุคลากรไม่ได้รับการพัฒนาตนเอง

() 5. ขาดการสนับสนุนทางการบริหาร

() 6. อื่นๆ (ระบุ) _____

1.2 เกี่ยวกับห้องปฏิบัติงาน

() 1. ไม่มีปัญหา

() 2. มีปัญหา

กรณีมีปัญหา ปัญหาดังกล่าวคือ

() 1. ไม่มีห้องปฏิบัติงาน

() 2. ห้องปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอ

() 3. มีความเหมาะสมในการใช้งานน้อย

() 4. สภาพของห้องปฏิบัติงาน ไม่ถูกสุขลักษณะ
ที่จะ ใช้ปฏิบัติงาน

() 5. ความปลอดภัยในการใช้มีน้อย

() 6. อื่นๆ (ระบุ) _____

1.3 เกี่ยวกับวัสดุ-อุปกรณ์

() 1. ไม่มีปัญหา

() 2. มีปัญหา

กรณีมีปัญหา ปัญหาดังกล่าวคือ

() 1. วัสดุไม่เพียงพอ

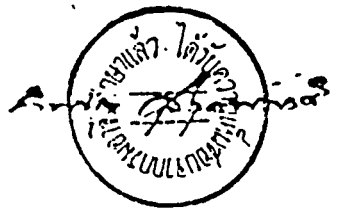
() 2. อุปกรณ์มีไม่ครบ

() 3. การจัดหาวัสดุล่าช้า

() 4. ขาดงบประมาณในการจัดหา

() 5. ขาดการสนับสนุนและจัดหา

() 6. อื่นๆ (ระบุ) _____

2. ความเหมาะสมของหลักสูตร

2.1 เกี่ยวกับหลักการหลักสูตร

- () 1. ไม่มีปัญหา
- () 2. มีปัญหา

กรณีมีปัญหา ปัญหาดังกล่าวคือ

() 1. ไม่สอดคล้องกับสภาพทั่วไปของสังคมและ
ผู้เรียน

() 2. ไม่สนองตอบความต้องการของผู้เรียน
และการประกอบอาชีพ

() 3. ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในการจัด
การเรียนการสอนตามหลักสูตร

() 4. ระดับการศึกษากับความมุ่งหมายของ
หลักสูตรยังไม่มีความสัมพันธ์สอดคล้องซึ่ง
กันและกัน

() 5. การกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียนยังไม่
สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

() 6. อื่นๆ (ระบุ) _____

2.2 เกี่ยวกับจุดหมายหลักสูตร

- () 1. ไม่มีปัญหา
- () 2. มีปัญหา

กรณีมีปัญหา ปัญหาดังกล่าวคือ

() 1. ความยืดหยุ่นในการเลือกเรียนวิชาอื่น
ตามความถนัดมีน้อย ไม่สอดคล้องกับ
สภาพความเป็นจริง

() 2. การกำหนดให้ฝึกงานฝีมือโดยใช้เทคโนโลยี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถตีพิมพ์ในเชิงพาณิชย์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- () 3. การกำหนดให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพ ได้อย่างครบวงจร ไม่สอดคล้องกับสภาพการจัดการเรียน
- () 4. การกำหนดให้ผู้เรียนพัฒนาค่านิยม และเจตคติยังไม่สอดคล้องกับกิจกรรมที่ปฏิบัติ
- () 5. จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ยังไม่ครอบคลุมคุณลักษณะที่ต้องการ ที่มุ่งให้เกิดกับผู้เรียน
- () 6. อื่นๆ (ระบุ) _____

2.3 เกี่ยวกับการแบ่งหมวดวิชาตามโครงสร้าง

- () 1. ไม่มีปัญหา
- () 2. มีปัญหา

กรณีมีปัญหา ปัญหาดังกล่าวคือ

- () 1. การแบ่งหมวดวิชาเป็น 3 หมวด ไม่เหมาะสมเนื่องจากแต่ละกลุ่มอาชีวะมีลักษณะวิชาไม่เหมือนกัน
- () 2. การกำหนดขอบข่ายเนื้อหาแต่ละหมวดไม่สอดคล้องกัน
- () 3. การกำหนดจำนวนคาบการเรียนแต่ละหมวดวิชายังไม่เหมาะสม
- () 4. การกำหนดรายวิชาต่างๆ แต่ละหมวดยังไม่สนองตอบวิชาขึ้นแต่ละกลุ่ม
- () 5. หมวดวิชาเลือก ผู้เรียนไม่สามารถเลือกเรียนวิชาขึ้นได้อย่างอิสระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

() 6. อื่นๆ (ระบุ) _____

3. การจัดเนื้อหารายวิชาในหลักสูตร

เกี่ยวกับความเหมาะสมในการจัดเนื้อหารายวิชาตลอดหลักสูตร

() 1. ไม่มีปัญหา

() 2. มีปัญหา

กรณีมีปัญหา ปัญหาดังกล่าวคือ

() 1. การกำหนดเนื้อหารายวิชาหมวดวิชาพื้นฐาน

ความสอดคล้องกับวิชาอื่นมีน้อย

() 2. การจัดเนื้อหารายวิชาหมวดวิชาชั้นยังมีความซ้ำซ้อน

() 3. การจัดกลุ่มอาเซียนหมวดวิชาเลือกเนื้อหาวิชา

ไม่สนองตอบผู้เรียน และงานอาเซียนอย่างแท้จริง

() 4. ความสัมพันธ์ของเนื้อหารายวิชาแต่ละหมวดยังมีน้อย

() 5. รายวิชาตลอดหลักสูตรมีจำนวนมากเกินไป

() 6. อื่นๆ (ระบุ) _____

4. หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร

เกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร

() 1. ไม่มีปัญหา

() 2. มีปัญหา

กรณีมีปัญหา ปัญหาดังกล่าวคือ

() 1. การกำหนดภาคเรียนและเวลาเรียนไม่

สอดคล้องกับผู้เรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- () 2. การกำหนดหน่วยกิตการเรียน ไม่สอดคล้องกับวิชาชั้นที่เรียน
- () 3. การกำหนดให้ฝึกงาน ในสถานประกอบการ ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของวิชาชั้น
- () 4. การเข้าเรียนและการเป็นนักเรียนกำหนดให้ เป็นไปตามระเบียบ ยัง ไม่สอดคล้องกับผู้เรียน
- () 5. การโอนผลการเรียน การประเมินผลการเรียน และการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร กำหนดให้ เป็นไปตามระเบียบ ไม่ยืดหยุ่นในการปฏิบัติ
- () 6. อื่นๆ (ระบุ) _____

5. เอกสารประกอบการใช้หลักสูตร

เกี่ยวกับคู่มือการใช้หลักสูตร แผนการสอน คู่มือการสอน ตำราเรียน สื่อโสตทัศน

- () 1. ไม่มีปัญหา
- () 2. มีปัญหา

กรณีมีปัญหา ปัญหาดังกล่าวคือ

- () 1. ขาดคู่มือการใช้หลักสูตร
- () 2. ขาดแผนการสอน
- () 3. ขาดคู่มือการสอน
- () 4. ขาดตำราเรียน
- () 5. ขาดสื่อโสตทัศน
- () 6. อื่นๆ (ระบุ) _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น-อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร

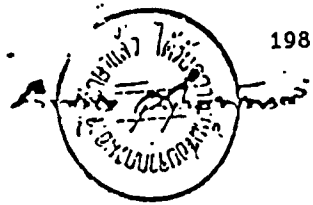
โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของหลักสูตร ปวช.2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ.2533) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ที่ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนไปในปีการศึกษา 2535 พร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

ปัญหา

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

ข้อเสนอแนะ

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

- 7. _____
- 8. _____
- 9. _____
- 10. _____

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ในความร่วมมือของท่านและขอความกรุณา
ส่งแบบสอบถามชุดนี้คืนผู้วิจัยด้วย จักขอบคุณมาก

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล
วัน เดือน ปีเกิด
สถานที่เกิด
ประวัติการศึกษา

นายเลิศ วุฒิชชาติปรีชา
28 สิงหาคม พ.ศ. 2499
จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2518 มัธยมศึกษาปีที่ 5
พ.ศ. 2519 ปวช. สาขาศิลปหัตถกรรม
วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2519 ปวส. สาขาศิลปหัตถกรรม
วิทยาลัยเพาะช่าง
พ.ศ. 2523 ศษ.บ. สาขาศิลปกรรม
วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
พ.ศ. 2539 ค.อ.ม. สาขาการบริหารอาชีวศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ศึกษานิเทศก์ 6 หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง